

**A NAGYKANIZSAI
BATTHYÁNY LAJOS GIMNÁZIUM**

ÉVKÖNYVE

A 2012—2013-AS TANÉVRŐL

Szerkesztette:
Tislérné Tóth Zsuzsanna igazgatóhelyettes

Fotók:
Csepreghy Attila
Kepe Tiborné Magyar Klára
Novák János
Stamler Emma
Stamler Lili
Szakony Attila
Tislérné Tóth Zsuzsanna
Varga Mónika

Borítóterv:
Tulok József

Kiadja:
Batthyány Lajos Gimnázium
igazgatósága

Felelős kiadó:
Balogh László igazgató

A szerkesztés lezárult:
2013. július 31-én

Megjelent 1000 példányban

Nyomdai munkálatok:
Kanizsai Papír-Nyomda Kft, Nagykanizsa
Felelős vezető: Brenner Árpád

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezető	5
Tanulmányi statisztika	7
Akikre büszkék vagyunk	9
Kitűnő tanulmányi eredményt elért tanulók	10
Jeles tanulmányi eredményt elért tanulók	12
Országos jelentőségű tanulmányi versenyeredményeket elért tanulóink	15
Legfontosabb regionális, megyei szintű tanulmányi versenyeredmények	18
Mozgás, sport – eredmények	22
Kiváló tanulóink dicsőségtáblója	23
A tanári kar	28
Ügyviteli és technikai dolgozók	30
Az iskola tanulói	31
Igazgatói beszéd a tanévnyitón	41
Igazgatói beszéd a szalagavatón	44
A szalag elválaszt, leválaszt és összeköt	46
Igazgatói beszéd a ballagáson	48
Búcsúzni jöttünk és ünnepelni... ..	51
Arra menjél, ahol neked zenél a szél... ..	53
Világjáró batthyánysok	56
Sonnenberg - egy hét egy életre	56
... hogy tényleg Európa része lehessünk	57
San Francisco - Kalifornia	58
Umwelt Bildungs Ausztria - a hely, ahol valósággal úsztunk a boldogságban ..	60
Erdélyország, meseország	61
Londont és Párizst és Brüsszelt látni és... ..	63
Sonnenbergben nyáron	65
Rendhagyó magyaróra dr. Márkus Ferenc tanár úrral	66
Ez aztán (nem) Piskóta	73
Siker a retorikaversenyen	75
Énnekkarunk sikeres esztendeje	78
Könyvek - utazások (érettségi dolgozat magyarból)	80
IV. Öregdiák-találkozó	82
Idén is: SÉTA	85
Eszmélet - képen	85
64 mező, két játékos, egy győzelem	86
Zsarunak lenni nemes feladat	87
Kanizsai lány Xiamenben	89
Kételtű lét	91
Sátortábor az 5. A-val	93
A könyvtári évről - szavakkal, képekkel, statisztikával	94
Iskolapszichológia a BLG-ben	96
Elköszöntünk egy takarító nénitől - Grétike nyugdíjba vonult	97
A Batthyány Lajos Gimnázium munkarendje	98
A Szülői Munkaközösség vezetősége	100
Osztályfotók	101
Képek innen-onnan, erről-arról	116

BEVEZETŐ

Kedves Batthyánysok!

A közismert szlogen szerint a tanév mindig ugyanaz, és mégis más... Ezért én a mostani tanév végét szeretném szeretettel megragadni, és egyéníteni, hogy ünnep legyen a vég és a kezdet. Ehhez kellesz Te, aki figyelemmel – fegyellemmel örülsz, s kell a Diák – Szülő – Iskola „szentháromsága”. Ha előttem egy fehér lap van, sohasem a rajta megbúvó fekete pacnira koncentrálok, hanem a fehér lap tisztaságára és szépségére... Ennek fényében állunk Hozzátok és Elétek, de ez kölcsönösséget feltételez Newton III. törvénye alapján...

Rendjénvaló, hogy a gyermeknap (május utolsó vasárnapja), az „örökdiáknap” (nálunk június 1. szombatja), a pedagógusnap (június 1. vasárnapja) után az iskola legnagyobb ünnepe a tanévzáró ünnepély. Egy gyermekverset idézve: „Ma nem tanulni jöttünk, ma szívünk ünnepel.”

Egyébként tetteink, törekvéseink célja, értelme és középpontja mindig a gyermek, Te, a Diák kell, hogy légy! Akit először jól meg kell ismerni, hogy szeretni tudjuk valamennyiüket: okosan szeretni... És ebben a szeretettel teli nevelésben-tanításban és tanulásban a szavak és a tettek ereje megsokszorozódik! Aki sokat ad, az sokat is kap vissza: ez fizika és metafizika... Erre a visszasugárzó szeretetre nyugodtan alapozhatunk. Ez a „szeretetedpedagógiánk” lényege. Bagdy Emőkéktől tanultam: „Azt a gyermeket lehet nevelni, akit szeretünk.” S Te pedig akkor tudsz okosabb, szebb, ügyesebb lenni, ha szereted azt, amit csinálsz, szereted, aki segíteni akar Neked. (Ez Newton III. törvénye, az akció – reakció elve...)

A jövő pedagógiája ugyan továbbra sem tudja pótolni a Szülőt, de ha „oktatás-vegrehajtási” intézmény helyett szeretetpedagógias iskola vagyunk, így leszünk igazán eredményesek. Nem lehetünk csak „versenyistálló”, „szeretettotthonnak” is kell lennünk (ezt fejezi ki: a „fészek-búra-óvóhely” szlogenünk...). Ez táplálja hitünket, mely tudjuk Németh Lászlótól, hogy inkább természet, mint nézet dolga: „A pedagógus hite 2-t tételez fel: hogy az emberek (az eddiginél különbbé) nevelhetők, s hogy (az eddiginél többre) taníthatók. A nagy nevelők általában az elsőt tartják fontosabbnak. Mert az anyag, a tananyag, más ismeretekbe megy át, a szív azonban őrzi a jó emlékeket...”

A most záruló tanév szerintem is a szokásos rendben, a diákokra gondosan ügyelve zajlott, kirívó esemény nem jellemezte az eltelt időszakot. Pedig volt fenntartóváltás: mi is a Klebelsberg Intézményfenntartó Központba kerültünk, a működtetőnk továbbra is Nagykanizsa Megyei Jogú Város Önkormányzata. Elindult a mindennapos testnevelés felmenő rendszerben. Volt felsőoktatási „mizéria”, de jó gimnázium jó tanulóiként (ezek vagyunk mi...) nem kell félni tőle! Közben lett új Pedagógiai Programunk, Szervezeti és Működési Szabályzatunk, Házirendünk (kérem, tanulmányozzátok, tanulmányozzák a www.blg.hu honlapunkon!). (S jó lenne, ha minden batthyánys: diák, szülő, dolgozó, „örökdiák” bejelentkezne a hivatalos Facebook-oldalunkra...!)

Eredményeink, eseményeink a szokásos bőségben érkeztek. Továbbra is „Tehetségpont” és „Ökoiskola” vagyunk. Néhány dolog, ami még eszembe jut a 2012/2013-as tanévről: Továbbra is szépek az ünnepeink! „Zalai Prima”-különdíjasok lettünk. A Virág Benedek Kórusunknak lett CD-je „Dicsérjétek az Urat” címmel, és „hangversenykórus” minősítést

is kaptunk. Sikeres volt a IV. Batthyáns, Landleros, Irányis Öregdiák Találkozó! Szép volt a XX. Batthyány-bál a „Batthyány Középiskoláért” Alapítványnak is köszönhetően. Erdei Iskolánk immár kilencedszer vált emlékeztetéssé. Az elmúlt tanévben kalandozó batthyánysok voltak Kaliforniától Kínáig. Sőt még az új köznevelési államtitkár-helyettes is volt diákunk: Sipos Imre személyében, aki IV.A/1983-as kódszámú öregdiákunk, azaz „örökdiákunk”...

A Nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnáziumban a 2012/13-as tanévben a 850 tanulónkból 96 diákunk volt kitűnő, 172 jeles – gratulálunk nekik szeretettel. Iskolánk tanulmányi átlaga a szokásos lett: 4,26. A legjobb a Művészetek tantárgyból: 4,82, a legrosszabb filozófiából: 3,52. Az osztályok tanulmányi TOP-listáján: 1. 5.A: 4,81, 2. 6.A: 4,72, 3. 9.D: 4,66. Az OKTV II. fordulójába idén 21 diákunk jutott 10 tantárgyból, 4-en eljutottak az országos döntőre is. 28 diákunk érettségizett kitűnően. A végzősök érettségi iskolaátlaga 4,38 lett, ha a nagyszámú előrehozott érettségit is hozzászámítjuk, az iskolaátlag: 4,49. A középszintű érettségiink átlaga 75,2 %, az emelt szintűeké 69,6%.

A legkiválóbb, országos jelentőségű tanulmányi, kulturális és sport eredményekért 157 diákunk kapott egy „BLGénius – 2013” feliratú egyedi emblémázását, jó minőségű pólót és a hangversenykórus minősítésű Virág Benedek Kórusunk új CD-jét. Ezt a CD-t kitűnő tanulóink is megkapták. A CD sok szép dala közül felhívom a figyelmet a Daróci Bárdos Tamás által szerzett „Szeretet-himnuszra”, valamint a nekünk írt: „Arany-dalokra” és a „Zalai vigasságra”!

Büszkék vagyunk három tanárkollégánk idei elismerésére: Stamler Lajos művésztanár „Nagykanizsa Kultúrájáért” Díjban részesült; Lábodi Gyöngyi Beke Manó-díjat, Zsovár Anita Pólya György-díjat kapott matematikai tehetséggondozó munkájáért. Tiszta, jó szívvel itt is gratulálunk!

Eltelt a nyári vakáció, remélhetőleg sok értékes tartalommal, emlékeztető élménnyel gazdagodott mindenki. Egy jó pszichológus mondja: „Nem kell szoros beosztással élni. Viszont feltétlenül legyen ritmusa az iskolán kívüli napoknak, mert csak a jól tagolt ritmusú nap pihentet.” Talán ez így is volt, s nem csak a számítógép kreált világában kalandoztatok, hanem megragadtátok a valódi, igazi napot, napokat...! Nem feledhetjük: diákjaink biztonságérzetének, az őket szerető be- és elfogadó harmonikus közegnek a megteremtése (családban és iskolánkban) – ez a legfontosabb feladatunk, és ez egyformán fontos a tanévben és a szünidőben is! Továbbra is iskolai közösségünk építése fontos feladataink egyike: emberi kapcsolatok kialakítása, a kapcsolatok javítása.

A ballagás óta tudjuk: a hajónak pedig menni kell...! Az X-generáció, a mostani szülők generációja nevében hadd mondjam: tisztelet az előttünk lévőknek, szeretet az utánunk jövő Y- és most már Z- generációnak, meg ami még utánuk jön.... Egy kollégánktól tudom: „A kedvünk ellenére való dolgokban türelmesek, a boldogságban hálásak legyünk, a jövőre nézve pedig reménységünk legyen!”

Balogh László
igazgató

TANULMÁNYI STATISZTIKA

Létszámadatok

Beiratkozott:	852 tanuló
Év közben kimaradt:	3 tanuló
Év közben jött:	1 tanuló
Év végi létszám:	850 tanuló

	<i>Fiú</i>	<i>Lány</i>	<i>Összesen</i>
8 osztályos gimnázium:	116	132	248
4- és 5-osztályos gimnázium:	216	386	602
Összesen:	332	518	850

Mulasztás

	<i>8-osztályos</i>	<i>4- és 5-osztályos</i>	<i>Összesen</i>
Igazolt:	16644	48409	65053
Igazolatlan:	104	633	737
Átlag (óra/fő):	67	81	77

Tanulmányi eredmények

Bukott: 1 tantárgyból 6 tanuló, több tantárgyból 4 tanuló.

Tantárgyi átlagok

Magyar nyelv és irodalom	4,40	Kémia	4,01
Történelem	4,24	Földrajz	3,96
Angol nyelv	4,26	Informatika	4,71
Német nyelv	3,99	Filozófia	3,52
Francia nyelv	4,46	Emberismeret és etika	4,78
Olasz nyelv	4,23	Ének-zene	4,58
Orosz nyelv	4,63	Rajz	4,80
Matematika	3,92	Művészetek	4,82
Fizika	3,80	Testnevelés	4,47
Biológia	4,01		
Átlag	4,26		

Az osztályok tanulmányi sorrendje

<i>Helyezés</i>	<i>Osztály</i>	<i>Átlag</i>	<i>Helyezés</i>	<i>Osztály</i>	<i>Átlag</i>
1.	5. A	4,81	16.	9. F	4,20
2.	6. A	4,72	17.	9. C	4,19
3.	9. D	4,66	18.	9. E	4,15
4.	7. A	4,63	19.	12. F	4,13
4.	10. D	4,61	20.	10. B	4,12
6.	10. A	4,56	21.	12. E	4,11
7.	8. A	4,55	22.	11. C	4,10
8.	11. D	4,52	23.	9. A	4,02
9.	12. D	4,44	24.	11. F	4,00
10.	12. A	4,38	25.	13. C	3,90
10.	9. B	4,38	26.	12. B	3,89
12.	11. B	4,28	27.	10. E	3,88
13.	11. A	4,25	28.	10. F	3,86
13.	11. E	4,25	29.	10. C	3,47
15.	12. C	4,24			

Az érettségi vizsga eredményei

<i>Tantárgy</i>	<i>12. A</i>	<i>12. B</i>	<i>12. D</i>	<i>12. E</i>	<i>12. F</i>	<i>13. C</i>	<i>átlag</i>	<i>előre hozott</i>
Magyar nyelv és irodalom	4,73	3,96	4,70	4,38	4,48	4,48	4,47	
Történelem	4,85	4,35	4,09	4,14	4,19	4,30	4,33	5,00
Német nyelv	5,00	4,00	4,79	4,20	4,23	4,68	4,64	4,88
Angol nyelv	4,97	4,61	4,74	4,33	4,58	4,81	4,75	4,90
Francia nyelv	5,00		2,50				4,29	
Olasz nyelv	5,00		4,00				4,83	
Matematika	4,09	3,82	4,47	3,14	3,66	3,50	3,81	4,00
Filozófia			5,00				5,00	
Fizika	5,00		4,60				4,71	5,00
Kémia	5,00	5,00	4,13	5,00			4,53	4,80
Biológia	5,00	4,50	4,55	5,00	4,50	4,00	4,63	5,00
Földrajz	5,00	5,00	5,00		4,00	5,00	4,65	4,69
Ének-zene							5,00	5,00
Testnevelés	4,33	5,00	5,00	4,40		4,50	4,55	4,60
Informatika	4,86	4,21	4,62	4,33	4,53	4,29	4,67	4,84
Emberismeret, etika	4,91	5,00	4,50	5,00	5,00	5,00	4,96	5,00
Gazdasági ismeretek	5,00		5,00				5,00	
Társadalomismeret			5,00				5,00	
Dráma			5,00				5,00	
Osztályátlag	4,72	4,18	4,52	4,14	4,29	4,32		4,86
Iskolaátlag (végzős):		4,38						
Iskolaátlag:		4,49						

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

A kitűnő tanulók száma:	96
A jeles rendű tanulók száma:	172

Emlékláncot kapott:

Szilágyi Dezső (12.D)

Tüskés Tibor-emlékdíjat kapott:

Kupó Márton (12.A)

Dr. Hancs Gábor-emlékdíjat kapott:

Svéleczi Klaudia (12.B)

Garzó Gábor-emlékdíjat kapott:

Szokol Krisztina (12.A)

Pro Schola-díjat kapott:

Göbölös Kristóf, Heller Zoltán Péter (12.F)

Emléklapot kapott:

Krausz Bernadett (12.A)	Hetési Bianka (12.E)
Kiss Klaudia (12.A)	Somogyi Nikolett (12.E)
Horváth Eszter (12.A)	Árkus Péter (12.E)
Sneff Regina (12.A)	Piskor Fanni (12.E)
Czigány Nóra (12.A)	Geiszl Dorottya (12.F)
Csaplár Dávid (12.B)	Dömötör Bettina (12.F)
Várnagy Anna (12.B)	Várkonyi Dana (12.F)
Sütő Luca (12.B)	Havanecz Bianka (13.C)
Somogyi Krisztina (12.B)	Huszár Nóra (13.C)
Hajdu Viktória (12.D)	Kiss Gréta (13.C)
Berke Fruzsina (12.D)	Kucsebár Dávid (13.C)
Péter Ramóna (12.D)	
Poszaveczi Roland (12.D)	
Göncz Balázs (12.D)	
Szantai Evelin Bernadette (12.E)	
Bedi Blanka (12.E)	

KITŰNŐ TANULMÁNYI EREDMÉNYT ELÉRT TANULÓK

5. A osztály

Kanizsai Léna
Kováts Adél
Rábavölgyi Nóra

Szente Péter
Szirtes Botond
Tóth Milán Máté

Vaski Flóra Dorottya

6. A osztály

Csepreghy Réka Sarolta
Csertán András
Janzsó Laura Dominika

Karácsony Gábor
Kovács Ábel Bulcsú
Kovács Marcell

Pöcze Barnabás
Schmid Stephanie
Schmidt Balázs

7. A osztály

Boa Boglárka
Borsos Lilla Emőke
Gyertyánági Péter Lui
Jánoki Georgina

Pirbus Virág
Pusztai Bettina
Salamon Sára
Szinyéri Bence

Tukszár Zsófia
Zsiray Júlia

8. A osztály

Kertész István
Koncz Balázs

Molnár Flóra
Németh Petra

Perger Kitti
Takács Anna

9. A osztály

Csik Daniella Alexandra

Stefics Attila

Tóth Zsigmond

9. B osztály

Illés Patrik

Martinecz Réka

9. C/NY osztály

Kálmán Nikolett

Marton Viktória

9. D osztály

Dobó István
Gerő László

Horváth Patrícia
Kósa Dániel

10. A osztály

Boa András
Fehér János
Herbel Péter
Herman Adél
Iványi Réka

Kiss Georgina
Lukács-Borbély Péter
Nagy Diána
Nagy Krisztina
Németh Dóra

Szendrei Lilla
Trepess Beatrix Ilona
Veszelyi Krisztina Nóra

10. B osztály

Környei Benedek

Szekeres Krisztina

10. D osztály Angyalosi Dóra Erhetics Sára Fanni	Füstös Nóra Veronika Horváth Eszter	Papócsi Petra Szirják Tamás
10. E osztály Kővágó Bence	Tóth Bernadett	
10. F osztály Takács Orsolya		
11. A osztály Bujtás Ferenc	Karádi Dávid Árpád	Richter Zsóka
11. B osztály Horváth Fanni Jakabfi Adrienn	Kurucz Alexandra Pintarics Dóra	Samu Bianka Varga Daniella Virág
11. C osztály Tóth Kristóf		
11. D osztály Barabás Gergő Molnár Tímea	Schnider Dorottya Szilágyi András	Tanai Dóra Fatime
11. E osztály Dombai Flóra	Horváth Réka	
12. A osztály Dabi Zsófia Borbála	Sneff Regina	Szilágyi Bernadett
12. C osztály Csonka Anna		
12. D osztály Berke Fruzsina	Szilágyi Dezső	Szlávecz Tamás
12. F osztály Dömötör Bettina	Geiszl Dorottya	Várkonyi Dana
13. C osztály Havanecz Bianka		

JELES TANULMÁNYI EREDMÉNYT ELÉRT TANULÓK

5. A osztály

Csinyát Rebeka
Dobrádi Réka
Hajós Dorina
Harmadás Dóra
Horváth Zsombor József
Kele Jázmin Anna

Kiss Mihály
Kiss Nóra Mária
Lang Flóra
Lennert Tamara
Mádé Réka
Salamon Kornél Soma

Strobl Ábel
Szántó Fanni
Tomasics Réka
Tóth Krisztián Tamás
Vékási Máté
Zsirai Dorka Anna

6. A osztály

Birkner Emma
Farkas Emese
Jones Lorna Emma

Ledniczky Frigyes
Losonczy Róza
Rátfai Levente Richárd

Tomasics Panna
Vass Veronika
Vastag Marcell Levente

7. A osztály

Domján Bálint Márk
Doucha Lilla Viktória

Hohl Kitty
Kardos Kinga

Németh Levente

8. A osztály

Bene Barbara
Darnai Máté
Hegedüs Ákos
Herman Aliz

Horváth Dóra
Kálovics Milán
Kiss Benedek Győző
Kovács Máté Koppány

Porgányi Anna
Salamon Kata
Simán Dániel

9. A osztály

Hegy Bálint Ottó

Tóth Zsófia

9. B osztály

Gál Gábor Zsolt
Karavidaj Edita
Kóbor Karina

Sajni Eszter Ramóna
Simon Dominik
Tóth Kristóf Dániel

Varga Bence

9. C/NY osztály

Baranyai Sára
Budai Krisztina Leticia

Kiss Szilvia Franciska
Nándori Réka

Tizedes Renáta

9. D osztály

Benedek Tamás
Csepregi Melitta
Erdődi Nóra
Erdős Márton

Horváth Ákos Marcell
Kocsis Tamás
Mód Jordána
Németh Vivien

Nyirádi Ivett
Poszavec Tamás
Szokol Zsófia

9. E osztály

Bohár Dorina
Gábor Evelin Judit

Jasarevic Sabina
Kóbor Regina Mária

Török Bettina

9. F osztály Flumbort Sára	Göncz Norbert	Zsohár Zsófia Szonja
10. A osztály Horváth György Márk	Plöchl Ádám	Porgányi Márk
10. B osztály Krisztián Dávid	Szücs Viktória	Tóth Ákos
10. C osztály Katócs Nóra		
10. D osztály Bodor Barnabás Csertán Tamás Hopp Laura Horváth Péter Knapp Eszter	Krampek Fanni Krampek Luca Kun Zsófia Ombódi Marcell Pinterics Patrícia	Rába Marcell Tóth Zsombor Vida Dorian
10. F osztály Hegedüs Fanni	Marosi Anna Júlia	
11. A osztály Balázs Fruzsina Novák Natália	Pásztor Patrícia Tóth Erika	
11. B osztály Föld Kata Kendli Diána Kitti Kóbor Mercédes	Kovács Kornél Kremzner Noémi Rita Libor Barbara	Szabó Eszter
11. C osztály Bán Bettina Hegedüs Virág Ágnes Makár Anna	Pető Fruzsina Somogyi Nikoletta Tislér Judit Anna	Vázsonyi Gergő
11. D osztály Anik Lília Horváth Éva Lelner Júlia	Osváth Hajnalka Sipos Eszter Tuhári Richárd	Zsigulics Bálint
11. E osztály Bobály Alexandra	Csordás Dorina	Törő Dominik
11. F osztály Kárász Csilla	Papp Szilveszter	Tóth Tibor

12. A osztály

Czigány Nóra
Horváth Eszter
Kiss Klaudia

Kovács Dorina
Krausz Bernadett
Németh Babett

Szokol Krisztina

12. B osztály

Csaplár Dávid

Kovács Enikő Anna

12. C osztály

Csordás Balázs
Ecsedi Noémi

Lennert Laura
Nagy Réka

Novák Vivien
Varga Dorottya

12. D osztály

El-Khatib Jázmin
Hajdu Viktória
Horváth Pálma

Kónya Alexa Ariella
Léránt Vivien
Rajnai Kamilla Eszter

Somogyi Viktória

12. E osztály

Bedi Blanka
Géczi Laura
Gyurkó Gréta
Hetési Bianka

Kanász Kitti
Kovács Dorottya
Lutor Katalin
Noll Regina Mercédesz

Szabó Zoltán
Szatai Evelin Bernadette

12. F osztály

Babati Edina
Bognár Fanni
Bohár Bianka Sára

Komlósi Barbara
Lőrincz Bence
Marton Zsófia

Szmodics Veronika

13. C osztály

Farkas Csilla
Huszár Nóra Mária

Kiss Gréta
Kucsebár Dávid

**ORSZÁGOS JELENTŐSÉGŰ TANULMÁNYI VERSENYEK EREDMÉNYT
ELÉRT TANULÓINK (zárójelben a felkészítő tanár/ok neve)**

Csepreghy Réka 6.A	Zrínyi Ilona Matematikaverseny - 26. hely (Erdős Gábor)
Csertán András 6.A	Logo Országos Számítástechnikai Tanulmányi Verseny – 16. hely (Erdősné Németh Ágnes)
	Kalmár László matematikaverseny – 13. hely (Erdős Gábor)
Sulán Ádám 6.A	Kenguru Nemzetközi Matematikaverseny – 15. hely (Erdős Gábor)
	Kalmár László matematikaverseny – 13. hely (Erdős Gábor)
Gyertyánági Péter 7.A	Less Nándor országos földrajzverseny – 2. hely (Gaál Mercédesz)
Jánoki Georgina 7.A	Logo Országos Számítástechnikai Tanulmányi Verseny – 24. hely (Hermanné Tóth Erika, Erdősné Németh Ágnes)
Szinyéri Bence 7.A	Logo Országos Számítástechnikai Tanulmányi Verseny – 20. hely (Erdősné Németh Ágnes)
	Varga Tamás Matematikaverseny – dicséret/5-11. hely (Országné Szita Ágnes)
Kertész István 8.A	Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Verseny – 10. hely (Horváth Éva)
Karancz Panna 8.A	Bókay Árpád országos biológaverseny – 8. hely (Csörgicsné Balog Edit)
Sajni Eszter Ramóna 9.B	Savaria országos történelemverseny – 2. hely (Alexa Péter)
Gál Gábor 9.B	Savaria országos történelemverseny – 7. hely (Alexa Péter)
	Curie Kémia Emlékverseny – 10. hely (Dénes Sándorné)
	Irinyi János országos kémiaverseny – 35. hely (Dénes Sándorné)
Erdős Márton 9.D	Nemes Tihamér OITV programozás kategóriája – 5. hely (Erdősné Németh Ágnes)
	Logo Országos Számítástechnikai Tanulmányi Verseny – 4. hely (Erdősné Németh Ágnes, Kele Krisztián)
Kósa Dániel 9.D	Kazinczy szépkiejtési verseny - Kazinczy-érem (Baloghné Harkány Judit)
Gerő László 9.D	Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaverseny – 12. hely (Dénes Sándor)
Herbel Péter 10.A	Logo Országos Számítástechnikai Tanulmányi Verseny – 21. hely (Erdősné Németh Ágnes)
Fehér János 10.A	Logo Országos Számítástechnikai Tanulmányi Verseny – 14. hely (Erdősné Németh Ágnes)
Lukács-Borbély Péter 10.A	Logo Országos Számítástechnikai Tanulmányi Verseny – 22. hely (Erdősné Németh Ágnes)

Porgányi Márk 10.A	Logo Országos Számítástechnikai Tanulmányi Verseny – 7. hely (Erdősné Németh Ágnes) Kenguru Nemzetközi Matematikaverseny – 4. hely (Lábodi Gyöngyi) Nemes Tihamér OITV programozás kategóriája – 13. hely (Erdősné Németh Ágnes) Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaverseny – 28. hely (Dénes Sándor)
Veszelyi Krisztina 10.A	Less Nándor országos földrajzverseny – 3. hely (Gaál Mercédesz és Alexa Péter) Lóczy Lajos Országos Földrajzverseny – 2. hely (Gaál Mercédesz és Alexa Péter)
Kovács Bettina 10.B	Nemes Tihamér Orsz. Inf. Tan. Verseny alkalmazás kat. – országos döntős (Hermanné Tóth Erika)
Zsohár Borbála 10.B	Less Nándor országos földrajzverseny – 8. hely (Alexa Péter) Lóczy Lajos Országos Földrajzverseny – 6. hely (Alexa Péter)
Sgánetz Bence 10.B	Nemes Tihamér Orsz. Inf. Tan. Verseny alkalmazás kat. – 11. hely (Kele Krisztián, Erdősné Németh Ágnes) Nemes Tihamér OITV programozás kategóriája – 18. hely (Erdősné Németh Ágnes)
Hopp Laura 10.D	Nemes Tihamér Orsz. Inf. Tan. Verseny alkalmazás kat. – 28. hely (Hermanné Tóth Erika)
Marosi Anna Júlia 10.F	Lóczy Lajos Országos Földrajzverseny 17. hely (Gaál Mercédesz és Alexa Péter)
Bujtás Ferenc 11.A	OKTV informatika II. – 42. hely (Erdősné Németh Ágnes) Nemzetközi Magyar Matematika Verseny – dícséret (Erdős Gábor és Erdősné Németh Ágnes)
Kurucz Alexandra 11.B	OKTV német nyelv I. – 21. hely (Baloghné Harkány Judit) Kenguru idegen nyelvi és országismereti verseny - német nyelv – 1. hely (Baloghné Harkány Judit)
Talabér Rebeka 11.D	Ordass Lajos szónokverseny - magister kategória – arany érem (Dr. Hámosi Zsoltné)
Szokol Krisztina 12.A	Kenguru idegen nyelvi és országismereti verseny - francia nyelv – 8. hely (Fodorné Koller Zsuzsánna)
Végvári Tamás 12.A	Kenguru idegen nyelvi és országismereti verseny – angol nyelv – 6. hely (Fodorné Koller Zsuzsánna)
Szilágyi Dezső 12.D	OKTV matematika II. – 44. hely (Zsovár Anita) Szökefalvi-Nagy Gyula Matematika Emlékverseny – dícséret (Zsovár Anita)

CSAPATVERSENYEKEN ELÉRT ORSZÁGOS EREDMÉNYEK

Curie Környezetvédelmi Emlékverseny

Borsos Lilla Emőke, Zsiray Júlia (mindkettő 7.A) – 3. hely (Takácsné Róka Katalin)
Krampek Luca, Pinterics Patrícia, Tóth Zsombor (mind 10.D) – 13. hely
(Csörgicsné Balogh Edit)
Kocsis Tamás, Mirkó Dániel, Szlávecz Tamás (mind 12.D) – 11. hely
(Martonné Pálfalvi Katalin)

Bolyai Matematika Csapatverseny

Szinyéri Bence, Gyertyánagi Eliza, Targuba Dávid, Biró Mátyás (mind 7.A) –
6. hely (Országné Szita Ágnes)
Hegedüs Ákos, Kálovics Milán, Kiss Benedek Győző (mind 8.A) – 18. hely
(Tolnainé Horváth Ágnes)

Balogh János Országos Környezet- és Egészségvédelmi Csapatverseny

Németh Petra, Bécsi Bálint, Kertész István (mind 8.A) – 2. hely
(Csörgicsné Balogh Edit)

Világjáró Földrajzi Levelező Verseny

Dobrádi Dóra, Tukszár Zsófia (mindkettő 7.A) – 2. hely (Gaál Mercédesz)

HIV-AIDS prevenciók verseny

Kardos Vivien (11.A), Rajkó Petra (11.A) Cser Balázs (12.A) – 1. hely
(dr. Belső Marita)

A HIV-AIDS prevenciók verseny országos győztesei

**REGIONÁLIS ÉS MEGYEI SZINTŰ TANULMÁNYI VERSENYEKEN
ELÉRT LEGJOBB EREDMÉNYEK**

„Szép magyar beszéd” verseny (9-12.) megyei forduló

1. Kósa Dániel (9.D)	Baloghné Harkány Judit
3. Árkus Péter (12.E)	Dr. Hámori Zsoltné
4. Bohár Bianka (12.F)	Kovácsné Nemes Adél

„Szép magyar beszéd” verseny (5-8.) területi forduló – saját évfolyamon

5. Schmid Stephanie (6.A)	Simon József
6. Pirbus Virág (7.A)	Knausz Ágnes

Édes anyanyelvünk nyelvhasználati verseny megyei forduló

1. Tanai Dóra (11.D)	Dr. Hámori Zsoltné
(Dóri országos döntős – októberben Sátoraljaújhelyre megy!)	
4. Sipos Eszter (11.D)	Dr. Hámori Zsoltné

Kőrösi megyei szövegértő verseny – saját évfolyamon

4. Vaski Flóra (5.A)	Kovácsné Nemes Adél
3. Vass Veronika (6.A)	Simon József
2. Zsiray Júlia (7.A)	Knausz Ágnes
2. Bene Barbara (8.A)	Kovácsné Nemes Adél

Savaria országos történelem tanulmányi verseny megyei forduló saját évfolyamon

1. Sajni Eszter Ramóna (9.B)	Alexa Péter
2-3. Gál Gábor (9.B)	Alexa Péter
2-3. Vida Stefánia (9.A)	Andl Melinda
5. Kenyeres Imre (9.B)	Alexa Péter
6. Illés Patrik (9.B)	Alexa Péter
7. Tóth Zsigmond (9.A)	Andl Melinda
1. Takács Thyra (10.B)	Alexa Péter
3. Horváth György Márk (10.A)	Andl Melinda
8. Nagy Diána (10.A)	Andl Melinda
10. Szűcs Viktória (10.B)	Alexa Péter

Ránki György regionális történelemverseny megyei fordulója (6-8 évfolyamos gimnazistáknál)

2. Rajkó Petra (11.A)	Andl Melinda
4. Horváth György Márk (10.A)	Andl Melinda
5. Nagy Diána (10.A)	Andl Melinda

Ránki György regionális történelemverseny döntője 6-8 évfolyamos gimnazistáknál

6. Rajkó Petra (11.A)	Andl Melinda

Nemzetközi Kenguru matematikaverseny megyei forduló – saját kategóriában

1. Sulán Ádám (6.A)	Erdős Gábor
1. Porgányi Márk (10.A)	Lábodi Gyöngyi
1. Szilágyi Dezső (12.D)	Zsovár Anita
2. Szenté Péter (5.A)	dr. Pintér Ferenc
2. Szerdahelyi Péter (11.A)	Erdősné Németh Ágnes, Erdős Gábor
3. Csértán András (6.A)	Erdős Gábor
3. Szinyéri Bence (7.A)	Országné Szita Ágnes
3. Szilágyi András (11.D)	Erdősné Németh Ágnes, Erdős Gábor

Kalmár László Matematikaverseny megyei forduló – saját évfolyamon

1. Szirtes Botond (5.A)	dr. Pintér Ferenc
3. Szenté Péter (5.A)	dr. Pintér Ferenc
5. Tóth Milán (5.A)	Tolnainé Horváth Ágnes
1. Csértán András (6.A)	Erdős Gábor
2. Sulán Ádám (6.A)	Erdős Gábor
3. Csepregy Réka (6.A)	Erdős Gábor
1. Szinyéri Bence (7.A)	Országné Szita Ágnes
4. Hegedüs Ákos (8.A)	Tolnainé Horváth Ágnes
5. Perger Kitti (8.A)	Kasztl Csilla
6. Porgányi Anna (8.A)	Tolnainé Horváth Ágnes

Zrínyi-Gordiusz matematikaverseny megyei forduló – saját évfolyamon

2. Tóth Milán (5.A)	Tolnainé Horváth Ágnes
7. Kanizsai Léna (5.A)	dr. Pintér Ferenc
1. Csepregy Réka (6.A)	Erdős Gábor
3. Csértán András (6.A)	Erdős Gábor
5. Sulán Ádám (6.A)	Erdős Gábor
10. Szinyéri Bence (7.A)	Országné Szita Ágnes
2. Porgányi Anna (8.A)	Tolnainé Horváth Ágnes
4. Kiss Benedek Győző (8.A)	Tolnainé Horváth Ágnes
6. Kálovics Milán (8.A)	Tolnainé Horváth Ágnes
7. Hegedüs Ákos (8.A)	Tolnainé Horváth Ágnes
6. Erdős Márton (9.D)	Zsovár Anita
2. Lukács-Borbély Péter (10.A)	Lábodi Gyöngyi
4. Porgányi Márk (10.A)	Lábodi Gyöngyi
1. Szilágyi András (11.D)	Erdősné Németh Ágnes, Erdős Gábor
2. Szerdahelyi Péter (11.A)	Erdősné Németh Ágnes, Erdős Gábor
3. Horváth Balázs János (11.A)	Erdősné Németh Ágnes, Erdős Gábor
7. Molnár Tímea (11.D)	Erdősné Németh Ágnes, Erdős Gábor
3. Szilágyi Dezső (12.D)	Zsovár Anita
7. Csaplár Dávid (12.B)	Zsovár Anita
8. Nyizsnyik Bence (12.A)	Zsovár Anita

Országos angol nyelvi verseny megyei fordulója – saját évfolyamon

2. Kertész István (8.A)	Szili Zsuzsanna
3. Bene Barbara (8.A)	Szili Zsuzsanna
8. Perger Kitti (8.A)	Szili Zsuzsanna

Péterfy tanulmányi verseny – angol nyelv – saját évfolyamon

1. Bene Barbara (8.A)	Szili Zsuzsanna
3. Kertész István (8.A)	Szili Zsuzsanna

Megyei angol nyelvi verseny**9/II. kategória**

2. Göncz Norbert (9.F)	Szili Zsuzsanna
7. Szermek András (9.A)	Járnecz Edina
8. Tóth Zsigmond (9.A)	Járnecz Edina

10/II. kategória

8. Árva Dávid (10.A)	Fodorné Koller Zsuzsanna
----------------------	--------------------------

Idegen nyelvi Kenguru – angol nyelv megyei forduló – saját kategóriában

1. Kálovics Milán (8.A)	Szili Zsuzsanna
1. Sümegi Bence (10.A)	Fodorné Koller Zsuzsanna
1. Sgánetz Bence (10.B)	Járnecz Edina
1. Végvári Tamás (12.A)	Fodorné Koller Zsuzsanna
1. Tóth Máté (12.A)	Fodorné Koller Zsuzsanna
2. Takács Anna (8.A)	Szili Zsuzsanna
2. Krisztián Dávid (10.B)	Járnecz Edina
2. Horváth György Márk (10.A)	Fodorné Koller Zsuzsanna
2. Krausz Bernadett (12.A)	Fodorné Koller Zsuzsanna
3. Göncz Norbert (9.F)	Szili Zsuzsanna
3. Sneff Regina (12.A)	Fodorné Koller Zsuzsanna

Országos Német Nyelvi Tanulmányi verseny megyei forduló – saját évfolyamon

4. Peterman Máté (7.A)	Kovács Livia
7. Doucha Lilla Viktória (7.A)	Kovács Livia
9. Boa Boglárka (7.A)	Kovács Livia
5-6. Darnai Máté (8.A)	Benedekné Stadler Éva

Péterfy tanulmányi verseny – német nyelv – saját évfolyamon

2. Doucha Lilla (7.A)	Kovács Livia
-----------------------	--------------

Megyei német nyelvi verseny**9/I. kategória**

3. Varga Bence (9.B)	Zieger Krisztina
----------------------	------------------

9/II. kategória

2. Kovács Márton (9.B)	Horváth Gyöngyi
6. Poszavec Tamás (9.D)	Horváth Gyöngyi
8. Lovkó Luca (9.B)	Horváth Gyöngyi

10/I. kategória

8. Knapp Eszter (10.D)	Baloghné Harkány Judit
9. Szendrei Lilla (10A)	dr. Szabadosné Rák Éva

Idegen nyelvi Kenguru – német nyelv megyei forduló – saját kategóriában

1. Kurucz Alexandra (11.B)	Baloghné Harkány Judit
1. Göncz Balázs (12.D)	Dobó István
2. Kósa Dániel (9.D)	Horváth Gyöngyi
2. Barabás Gergő (11.D)	Benedekné Stadler Éva

Idegen nyelvi Kenguru – francia nyelv megyei forduló – saját kategóriában

1. Pap Kornél (9.A)	dr. Gálné Dénes Tünde
1. Föld Kata (11.B)	Fodorné Koller Zsuzsanna
1. Szokol Krisztina (12.A)	Fodorné Koller Zsuzsanna
2. Szabó Eszter (11.B)	Fodorné Koller Zsuzsanna
3. Balogh Judit (11.B)	Fodorné Koller Zsuzsanna
3. Kovács Dorina (12.A)	Fodorné Koller Zsuzsanna
3. Krausz Bernadett (12.A)	Fodorné Koller Zsuzsanna

Öveges József megyei fizikaverseny (7. osztályosok számára)

3. Szinyéri Bence (7.A)	Piriti János
-------------------------	--------------

Megyei fizikaverseny – saját évfolyamon

5. Gerő László (9.D)	Dénes Sándor
6. Erdős Márton (9.D)	Dénes Sándor
3. Porgányi Márk (10.A)	Dénes Sándor
4. Lukács-Borbély Péter (10.A)	Dénes Sándor
8-9. Bodor Barnabás (10.D)	Piriti János
1. Hajas Tamás (11.D)	Dénes Sándorné, Dénes Sándor
2. Szilágyi András (11.D)	Dénes Sándor
6-7. Bujtás Ferenc (11.A)	Dénes Sándorné, Dénes Sándor
8. Szilágyi Dezső (12.D)	Dénes Sándor

XLV. Irinyi János Középiskolai Kémiaaverseny megyei forduló – saját évfolyamon

4. Gál Gábor (9.B)	Dénes Sándorné
6. Benedek Tamás (9.D)	Takácsné Róka Katalin
6. Kun Zsófia (10.D)	Dénes Sándorné
7. Veszelyi Krisztina (10.A)	Csörgicsné Balogh Edit

Winkler Lajos kémiaaverseny – saját évfolyamon

3. Barabás Gergő (11.D)	Martonné Pálfalvi Katalin
2. Kiss Klaudia (12.A)	Takácsné Róka Katalin

Bod Péter Könyvtárhasználati Verseny – megyei forduló

1. Kertész István (8.A)	Horváth Éva
-------------------------	-------------

Veszélyvágta (Útkeresők- Útvesztők) - megyei prevenció vetélkedő

11.C osztály – 1. hely

Mozgás, sport - eredmények

Az idei esztendő is rengeteg szép sporteredményt hozott, dacára annak, hogy nem vagyunk sportiskola, legfeljebb sportos iskola. Diákjaink jelentős része rendszeresen sportol, s az idei év egy igen jelentős változást is hozott: a 9. évfolyamon bevezetésre került a heti öt testnevelés óra. A következő tanévtől ez felmenő rendszerben folytatódik, tehát pár év múlva minden diáknak hetente legalább ötórányi lehetősége lesz a mozgásra.

Az alábbiakban közreadjuk a legfontosabb diákolimpiai eredményeket, s persze ismételten felhívjuk a figyelmet arra, hogy sok más gyönyörű eredmény is született, például a BLG Xtrem csapat megismételte tavalyi eredményét: ismét megnyerte a Sárkányhajó Roadshow középiskolás kategóriáját.

Tanuló neve, osztálya		Sportág	Eredmény, helyezés
Sajni Mátyás	7.A	triathlon diákolimpia	3.
Porgányi Anna	8.A	tájfutó diákolimpia rövid táv	1.
		tájfutó diákolimpia normál táv	6.
Erdős Márton	9.D	tájfutó diákolimpia normál táv	7.
Varga Zsombor	11.F	tájfutó diákolimpia rövid táv	3.
Csertán András	6.A	tájfutó diákolimpia rövid táv	6.
Havanecz Bianka	13.C	sakk diákolimpia	1.
		sakk diákolimpia	csapatban 7.
Dobó István	9.D	vívás diákolimpia - kard	csapatban 1.
Bagarus András	9.F	vívás diákolimpia - kard	csapatban 1.
Farkas Miklós	11.A	vívás diákolimpia - kard	csapatban 1.
Vernyel Sára	9.A	vívás diákolimpia - kard	csapatban 1.
Flumbort Sára	9.F	vívás diákolimpia - kard	csapatban 1.
Kungli Borbála	9.F	vívás diákolimpia - kard	csapatban 1.
Baranyai Benett	11.D	láb toll diákolimpia	1.
		láb toll diákolimpia	csapatban 1.
Kunics Bence	10.F	láb toll diákolimpia	csapatban 1.
Lukács Márton	12.B	láb toll diákolimpia	csapatban 1.
Abay-Nemes Anna	10.F	úszás diákolimpia 100 m hát	1.
Huszár Nóra	13.C	sakk diákolimpia	csapatban 7.
Csonka Anna	12.C	sakk diákolimpia	csapatban 7.
Boa Boglárka	7.A	sakk diákolimpia	csapatban 6.
Perger Kitti	8.A	sakk diákolimpia	csapatban 6.
Salamon Sára	7.A	sakk diákolimpia	csapatban 6.
Zsirai Péter	9.A	sakk diákolimpia	7.
Becze Máté	9.F	szellemi diákolimpia	csapatban 6.
Stefics Attila	9.A	szellemi diákolimpia	csapatban 6.
Végvári Máté	10.E	szellemi diákolimpia	csapatban 6.
Trencséni Dalma	9.F	szellemi diákolimpia	csapatban 6.
Ács Gergő	12.C	úszás diákolimpia 4x50 m gyorsváltó	csapatban 13.
Draskovics Márk	12.D	úszás diákolimpia 4x50 m gyorsváltó	csapatban 13.
Metzger Dániel	10.B	úszás diákolimpia 4x50 m gyorsváltó	csapatban 13.
Trájer Márk	11.F	úszás diákolimpia 4x50 m gyorsváltó	csapatban 13.
Karácsony Gábor	6.A	úszás diákolimpia 4x50 m gyorsváltó	csapatban 13.
Nemes Gábor	6.A	úszás diákolimpia 4x50 m gyorsváltó	csapatban 13.
Suhai Zsolt	7.A	úszás diákolimpia 4x50 m gyorsváltó	csapatban 13.
Vastag Marcell	6.A	úszás diákolimpia 4x50 m gyorsváltó	csapatban 13.

KIVÁLÓ TANULÓINK DICSŐSÉGTABLÓJA

Csepreghy Réka
(6. A)

Boa Boglárka
(7. A)

Gyertyánági Péter
(7. A)

Szinyéri Bence
(7. A)

*Horváth Miklós
Kristóf*
(8. A)

Karancz Panna
(8. A)

Kertész István
(8. A)

Molnár Flóra
(8. A)

Porgányi Anna
(8. A)

*Vernyel Sára
(9. A)*

*Gál Gábor
(9. B)*

*Sajni Eszter
Ramóna (9. B)*

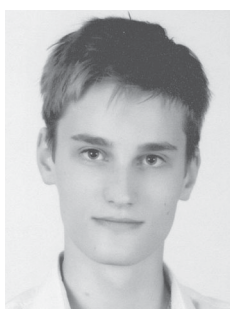
*Dobó István
(9. D)*

*Erdős Márton
(9. D)*

*Gerő László
(9. D)*

*Kósa Dániel
(9. D)*

*Flumbort Sára
(9. F)*

*Kungli Borbála
(9. F)*

*Fehér János
(10. A)*

*Porgányi Márk
(10. A)*

*Veszelyi Krisztina
(10. A)*

*Zsohár Borbála
(10. B)*

*Sgánetz Bence
(10. B)*

*Ács Marcell
(10. C)*

*Fehér Tamara
(10. E)*

*Abay Nemes Anna
(10. F)*

*Bujtás Ferenc
(11. A)*

Kardos Vivien
(11. A)

Rajkó Petra
(11. A)

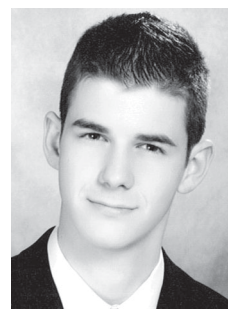
Kurucz Alexandra
(11. B)

Tislér Judit Anna
(11. C)

Talabér Rebeka
(11. D)

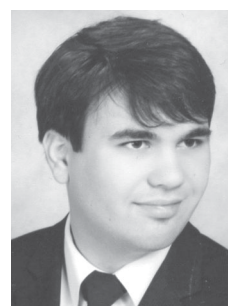
Cser Balázs
(12. A)

Kupó Márton
(12. A)

Szokol Krisztina
(12. A)

Végyári Tamás
(12. A)

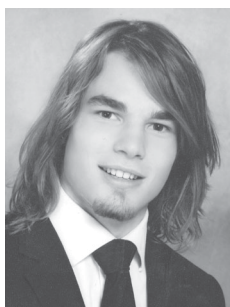
*Svélecz Klaudia
(12. B)*

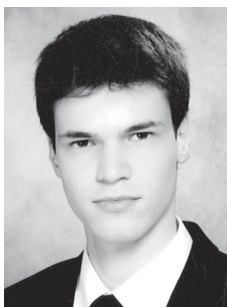
*Ács Gergő
(12. C)*

*Pinterics Attila
(12. C)*

*Draskovics Márk
(12. D)*

*Szilágyi Dezső
(12. D)*

*Göbölös Kristóf
(12. F)*

*Heller Zoltán
Péter (12. F)*

*Havanecz Bianka
(13. C)*

*Poszovecz László
(13. C)*

A TANÁRI KAR

Alexa Péter	történelem, földrajz	1999—
Andl Melinda	történelem, német	1991—
Artner Katalin	német	1999—
Bagarusné Szabó Katalin	biológia, ének	1996—
Balogh László	fizika, matematika, igazgató	1986— 2009—
Baloghné Harkány Judit	magyar, német, a nyelvi munkaközösség vezetője	1986—
Benedekné Stadler Éva	német	1990—
Berecz Mónika	angol, biológia	2002—
Biróné Mike Éva	testnevelés, rajz	1989—
Blasszauer János	angol	2000—
Borók Erzsébet	magyar, orosz, angol	1981—
Cseke József	ének	1997—
Csörgicsné Balogh Edit	biológia, kémia	1997—
Dénes Sándor	fizika, kémia igazgató	1994— 2004—2009
Dénes Sándorné	fizika, kémia, a term. tud. munkaközösség vezetője	1982—
Dobó István	német	2001—
Erdős Gábor	matematika, fizika igazgatóhelyettes	1991— 2004—2013
Erdősné Németh Ágnes	matematika, számítástechnika	2006—
Fodorné Koller Zsuzsanna	francia, orosz, angol	1982—
Földi Gábor	magyar, angol	2005—
Dr. Gálné Dénes Tünde	francia, angol	2006—
Gaál Mercédesz	földrajz, testnevelés	2001—
Gubricza Krisztina	könyvtáros	2010—
Gyergyák Emőke	angol	2003—
Györek László	matematika, filozófia	1993—
Dr. Hátori Zsoltné	magyar, történelem	1993—
Herman József	számítástechnika, testnevelés,	2004—
Hermanné Tóth Erika	számítástechnika, matematika, testnevelés	2001—
Hidvégi Györgyné	magyar, német	2001—
Horváth Éva	könyvtáros, matematika	1993—
Horváth Gábor	történelem	2000—
Horváth Gyöngyi	német, orosz	1994—
Járnecz Edina	angol	1999—
Kasztl Csilla	matematika	2005—
Katona Noémi	szabadidő-szervező, SZM-összekötő	2000—
Kele Krisztián	számítástechnika, matematika	1998—
Knausz Ágnes	magyar, orosz, angol, a humán munkaközösség vezetője	1998—
Kornay Andrea	angol	1989—

Kovács András	német, történelem	1997—
Kovács Livia	német, magyar	1994—
Kovácsné Nemes Adél	magyar, angol	2005—
Lábodi Gyöngyi	matematika, orosz, a matematika-számítástechnika munkaközösség vezetője	1995—
Martonné Pálfalvi Katalin	biológia, kémia	1998—
Nagyné Kőműves Rita	magyar, latin	1994—
Németh Ferenc	magyar, történelem	1992—
Olasz Nóra	német, angol	2005—
Országné Szita Ágnes	matematika	2002—
Pécsi László	történelem, latin, a DÖK-mozgalmat segítő tanár	1991—
Dr. Pintér Ferenc	matematika, fizika	1972—
Pintér Gyula	matematika, kémia	2003—
Piriti János	matematika, fizika	1987—
Révész Arany	testnevelés, orosz	1988—
Rohonczi Viktória Kinga	matematika, kémia	2002—
Salamonné Lackner Henriett	német, olasz	1993—
Simon József	magyar, történelem	1988—
Sipos Ágnes	angol, német	1999—
Stamler Lajos	rajz, földrajz	1988—
Dr. Szabadosné Rák Éva	német, orosz	2005—
Szalai Gabriella	matematika, fizika	2003—
Szili Zsuzsanna	angol	1999—
Takácsné Róka Katalin	biológia, kémia	1995—
Tislérné Tóth Zsuzsanna	magyar, orosz, igazgatóhelyettes	1989— 2009—
Tolnainé Horváth Ágnes	matematika	2002—
Tulok József	testnevelés, biológia, ifjúságvédelmi felelős	2001—
Tüske Judit	földrajz, történelem	1997—
Willmann Zsolt	testnevelés, a testnevelés és művészeti nevelés munkaközösség vezetője	1984—
Zieger Krisztina	angol, német	1997—
Zsovár Anita	matematika, fizika	1994—

AZ ISKOLA TESTI-LELKIEGÉSZSÉGÉÉRT FELELŐSÖK

Dr. Belső Marita	ifjúsági védőnő
Cs. Nagyné Sipos Edit	iskolapszichológus

ÜGYVITELI DOLGOZÓK

Szabó Lászlóné	gazdasági vezető
Dr. Patusné Tóth Márta	gazdasági ügyintéző
Mecséri Istvánné	ügyintéző
Sinkovicsné Szili Gyöngyi	iskolaitkár
Samuné Fehér Katalin	ügyviteli dolgozó
Biacs János	rendszergazda
Dér László	házmester
Kollerné Palkó Melinda	laboráns

TECHNIKAI DOLGOZÓK

Bellák Sándorné	takarítónő
Bunics Attiláné	takarítónő
Bunics Lászlóné	takarítónő
Deimné Bartos Zsófia	takarítónő
Dezsek Györgyné	takarítónő
Halász Angéla	takarítónő
Horváth Jánosné	takarítónő
Kárpáti Emilné	takarítónő
Kirschlehner Istvánné	takarítónő
Kovács Ferencné	takarítónő
Kucskó Ferencné	takarítónő
Soósné Bébecz Mária	takarítónő
Szabó László	portás
Szabó Józsefné	takarítónő
Szokolné Büki Brigitta	hivatalsegéd
Tislarics Ferenc	fűtő, karbantartó
Tizedes Tibor	portás

AZ ISKOLA TANULÓI

5. A osztály

Osztályfőnök: Andl Melinda

Csinyát Rebeka	Kiss Nóra Mária	Szirtes Botond
Dobrádi Réka	Kováts Adél	Tomasics Réka
Gerencsér Gergő	Lang Flóra	Tóth Krisztián Tamás
Hajós Dorina	Lennert Tamara	Tóth Milán Máté
Harmadás Dóra	Mádé Réka	Vaski Flóra Dorottya
Horváth Réka	Rábavölgyi Nóra	Vékási Máté
Horváth Zsombor	Salamon Kornél Soma	Veres Zoltán
Kanizsai Léna	Stróbl Ábel	Zsirai Dorka Anna
Kele Jázmin Anna	Szántó Fanni	
Kiss Mihály	Szente Péter	

6. A osztály

Osztályfőnök: Martonné Pálfalvi Katalin

Birkner Emma	Kovács Marcell	Sipos Richárd
Csepregy Réka Sarolta	Ledniczky Frigyes	Sulán Ádám
Csertán András	Lorna Emma Jones	Szabó Dóra Barbara
Domián Dávid Ádám	Losonczy Máté	Tomasics Panna
Farkas Emese	Losonczy Róza	Tóth Tamás
Gyurkó Balázs Péter	Ludnik Máté	Tóth Tamás
Hujber Panna	Nemes Gábor	Török András
Janzsó Laura Dominika	Pöcze Barnabás	Vass Veronika
Karácsony Gábor	Rátfai Levente	Vastag Marcell Levente
Kelemen Dávid Marcell	Schmid Stephanie	Zsohár Sára
Kovács Ábel Bulcsú	Schmidt Balázs	

7. A osztály

Osztályfőnök: Országné Szita Ágnes

Bíró Mátyás	Gyertyánági Péter Lui	Sajni Mátyás
Boa Boglárka	Hohl Kitti	Salamon Sára
Borsos Lilla Emőke	Jánoki Georgina	Suhai Zsolt
Dobrádi Dóra	Kardos Kinga	Szabó Kata Fanni
Domián Bálint Márk	Kovács Dániel	Szinyéri Bence
Doucha Lilla Viktória	Lovkó Gergő	Targuba Dávid János
Drávecz Barnabás	Németh Levente	Tukszár Zsófia
Egervári Bence Sándor	Pécsi Márk Benjámin	Varga Bence Tamás
Fodor Lídia	Peterman Máté Károly	Varga Eszter
Gaál Villő	Pirbus Virág	Zsiray Júlia
Gyertyánági Eliza	Pusztai Bettina	

8. A osztály

Osztályfőnök: Csörgicsné Balogh Edit

Bécsi Bálint	Horváth Miklós Kristóf	Molnár Flóra
Bene Barbara	Hunya Anna Laura	Németh Petra
Csányi Csenge	Kálovics Milán	Perger Kitty
Csányi Csilla	Kapin Péter	Porgányi Anna
Darnai Máté	Karancz Panna Fruzsina	Salamon Kata
Dávid Afrodité	Kertész István	Simán Dániel
Füle Mátyás Lajos (mt)	Kiss Benedek Győző	Sipos Vivien
Gál Bertold Sándor	Koncz Balázs	Takács Anna
Hegedüs Ákos	Kondákor Karolina Mónika	Vernyel János
Herman Aliz	Kovács Alex	Zavaczky Áron
Horváth Dóra	Kovács Máté Koppány	

9. A osztály

Osztályfőnök: Bagarusné Szabó Katalin

Antal Nóra	Jáger Zsolt	Sneff Petra Lilla
Boda Márton	Kaszás Laura	Stefics Attila
Brenner Zsófia	Kondákor Eleonóra Terézia	Szelényi Vivien
Budai Bence	Lakatos Liliána	Szendrei Viktória
Csik Daniella Alexandra	Nagy Csongor	Szermek András
Dávid Gergely	Novák Eszter	Tóth Zsigmond
Fodor Adél	Pap Kornél	Tóth Zsófia
Fodor Lőrinc Döme	Péterné Ádám Endre	Vernyel Sára
Gayer Márton	Rózsa Luca	Vida Stefánia
Hegyí Bálint Ottó	Sneff Benjámin	Zsirai Péter

9. B osztály

Osztályfőnök: Dénes Sándorné

Béli Cintia	Kóbor Karina	Rózsa Bence
Bolf Vivien	Kotnyek Zoltán Dániel	Sajni Eszter Ramóna
Csordás Szabolcs	Kovács Márton	Simon Dominik
Gál Gábor Zsolt	Kucskó Zsófia	Tóth Kristóf
Horváth Zsófia Flóra	Lovkó Luca	Varga Bence
Illés Patrik	Makár DóraMakár Dóra	Varga Viktor Zoltán
Kálovics Katalin	Martinecz Réka	Vuk Dalma
Karavidaj Edit	Milei Bálint Attila	
Kenyeres Imre	Póczak Evelin	

9. C osztály

Osztályfőnök: Salamonné Lackner Henriett

Bányai Dávid Gábor	Kálmán Nikolett	Ruttner Sára
Baranyai Sára	Kiss Szilvia Franciska	Sütő Rebeka
Bársony Letícia Lilla	Marton Viktória	Tizedes Renáta
Budai Krisztina Leticia	Molnár Zsófia Ilona	Tótván Florentina
Fordán Dorottya	Nagy Barbara	Tulézi Flóra Tamara
Gál Tímea	Nándori Réka	Varga Dóra
Horváth Bence	Orbán Klaudia	Vlasics Gergő
Jávor Milán Jenő	Pápai Mátyás	Vukics Dávid
Jeszenői Réka	Perendy Péter Olivér	

9. D osztály

Osztályfőnök: Baloghné Harkány Judit

Balazsin Balázs	Felde András Bence	Neidhart Dominik
Balazsin Viktor	Gerő László	Németh Vivien
Benedek Tamás	Hajós Franciska	Nyirádi Ivett
Cselényi Luca	Horváth Ákos Marcell	Poszaveczi Tamás
Csepregi Melitta	Horváth Patrícia	Püspök Zsófia
Csizmadia Tamás	Kocsis Tamás	Rikli Ákos
Dén Dániel	Kósa Dániel	Szokol Zsófia
Dobó István	Marton Tamás	Talabér Boglárka
Erdős Márton	Mód Jordána	Tolnai Zsófia
Erdődi Nóra	Morvai Dalma	

9. E osztály

Osztályfőnök: Kovács András

Bertók Sára Noémi	Kóbor Regina Mária	Szabadi Boglárka Fanni
Bohár Dorina	Kovács Réka	Szabó Gergő
Czimre Alexandra	Lukács Zoé Anna	Sziva Valentin István
Csikós Dalma	Martinecz Antal Marcell	Szőllőskei Vivien
Faludi Máté	Molnár Mátyás	Takács Gábor
Friskó Zsófia	Nagy Bianka	Tamás Emőke
Fürge Ildikó Anna	Petrováczi Eszter	Török Bettina
Gábor Evelin Judit	Skanez Sára	Zábó Ninetta
Gilicze Márk	Somogyi Dávid	
Jasarevic Sabina	Svéleczi Eszter	

9. F osztály

Osztályfőnök: Földi Gábor

Acél Viktória
Bagarus András
Balogh Adél
Becze Máté
Bunics Erika
Dér Dávid
Dobos Bettina
Flumbort Sára
Gombor Olívia Bianka
Göncz Norbert

Gyimesi Klaudia
Hajdu Virág Ivett
Horváth Enikő
Horváth Martin
Horváth Zsófia
Komárovics Dóra
Kovács Bálint
Kungli Borbála Berta
Kuni Barbara
Molnár Csaba

Németh Gergő Károly
Novák Dominik
Pávlicz Fanni
Szabó Péter István
Szakony Zsófia
Trencsényi Dalma
Virág Bianka
Zippl Daniela
Zsuhár Zsófia Szonja

10. A osztály

Osztályfőnök: Lábodi Gyöngyi

Árva Dávid
Balogh Zsófia
Beke Attila
Boa András
Fehér János
Fullér Kristóf
Gaál Örs
Herbel Péter
Herman Adél
Horváth György Márk
Horváth Klaudia

Horváth Réka
Iványi Réka
Kiss Georgina
Krausz Fanni
Lukács-Borbély Péter
Nagy Bettina
Nagy Diána
Nagy Krisztina
Nagy Marcell Tibor
Németh Dóra
Plöchl Ádám

Porgányi Márk
Sümegei Bence
Szendrei Lilla
Tarnai Kata
Tóth Kata
Trepess Beatrix Ilona
Veszelyi Krisztina Nóra
Weisz Virág
Zámodics Márk

10. B osztály

Osztályfőnök: Alexa Péter

Bödör Balázs
Császár Martin
Dabi Csongor
Ecsedi Judit
Gelsei Zsófia
Gróf Gitta
Horváth Eliza
Jakab Csenge Flóra
Kalamár Kata
Kovács Bettina

Kovács Gergő
Környei Benedek
Krisztián Dávid
Lelkó Attila
Metzger Dániel
Molnár Márk
Németh Bálint
Novinics Anita
Oláh Péter
Orbán Máté Ciprián

Radmanics Ármin
Sgánetz Bence
Szegletes Dávid
Szekeres Krisztina
Szmodics Evelin
Szűcs Viktória
Takács Thyra Kata
Tóth Ákos
Zsuhár Borbála

10. C osztály

Osztályfőnök: Szili Zsuzsanna

Ács Marcell	Horváth Renáta	Petrás Krisztina Vivien
Baróti Szilárd Norbert	Kálovics Rebeka	Reidinger Fanni
Blasszauer Célia	Katócs Nóra	Szabó Vanessza
Czuppon Patrícia	Kovács Flóra	Sziva Boglárka
Csizmadia Márk	Kovács Réka	Töröcsik Fanni
Drávecz Bence	Kövesdi Eszter	Végh Benjamin
Herbai Máté	Kuzma Veronika	Végh Péter
Horváth Márk	Lakos Zsanett	Vizvári Viktória

10. D osztály

Osztályfőnök: Piriti János

Angyalosi Dóra	Horváth Péter	Papócsi Petra
Bársony Cintia Barbara	Imrei Ariel	Pinterics Patricia
Bedő Kristóf	Karosi Flóra	Rába Marcell
Bodor Barnabás	Kiss Dániel	Szirják Tamás
Csertán Tamás	Knapp Eszter	Szokoli Bence
Deák Bence	Krampek Fanni	Tóth Zsombor
Erhetics Sára Fanni	Krampek Luca	Vida Dorian
Füstös Nóra Veronika	Kun Zsófia	Rejtő Attila
Hopp Laura	Lőrincz Péter	
Horváth Eszter	Ombódi Marcell	

10. E osztály

Osztályfőnök: Kasztl Csilla

Baj Bonita	Imre Bianka	Rodek Dominika
Balázs Dóra	Juhász Ágnes	Simon Franciska
Berke Lilo	Kele Virág	Simon Kornél
Dominkó Viktória	Komári Ramóna	Suhai Katinka
Edve Alexandra	Kovács Kitty	Szíjjártó Márton
Fehér Tamara	Kővágó Bence	Tóth Bernadett
Hábli Fanni	Lőrincz Péter	Végvári Máté
Hegedüs Martin	Mátyás Dávid	Vajna Tímea Dominika
Horváth Lilla	Novinics Kinga	Varga Rebeka
Horváth Viktória	Petz Viktória	Vidosics Dóra

10. F osztály

Osztályfőnök: Olasz Nóra

Abay Nemes Anna (mt)	Kunics Bence	Stamler Emma
Bali Eszter	Kutfej Dávid	Szekér Zsófia
Fejes András	Kuzma Panna	Takács Orsolya
Felső Brigitta	Lukács Luca	Tislér Bence
Fullér Fanni	Marosi Anna Júlia	Tóth Gábor
Gulyás Veronika	Mihály Dalma	Tóth Regina
Hegedüs Fanni	Miklós Csaba	Varga Lejla
Ihász Vivien	Milassin Sára	Vékási Virág
Karsai Fanni Judit	Molnár Mercédesz Lídia	
Kosztricz Péter	Rajkó Rebeka	

11. A osztály

Osztályfőnök: Tislérné Tóth Zsuzsanna

Balázs Fruzsina	Karádi Dávid Árpád	Salamon Sára
Bujtás Ferenc	Kardos Vivien	Stamler Lili
Dolezsár Bence	Kovács Adél	Székely Adrienn
Farkas Miklós	Németh Csongor	Szerdahelyi Péter
Gayer Mihály	Németh Dorottya	Szokol Szimonetta
Gerencsér Lilla	Novák Natália	Tarnai Hanna
Gonda Bianka	Oláh Lídia	Tóth Erika
Herjavec Lilla	Pásztor Patrícia	Vida Ágnes
Horváth Balázs János	Rajkó Petra	Zsirai András
Horváth Barbara	Richter Zsóka	
Horváth Dávid	Rózsa Gábor	

11. B osztály

Osztályfőnök: Horváth Gábor

Balogh Judit	Kendli Diána Kitty	Rákhely Enikő
Bertók Dániel	Kóbor Mercédes	Réti Marcell
Császár Péter	Kovács Kornél	Roósz Péter
Föld Kata	Kremzner Noémi Rita	Samu Bianka
Gulyás Alexandra	Kurucz Alexandra	Sánta Szilvia
Horváth Bence	Léránt Cintia	Szabó Eszter
Horváth Fanni	Libor Barbara	Szabó-Thomka Sámuel
Husz Máté	Neubauer Nóra	Szép Dávid Izrael
Iván Dániel	Persics Anna	Szörcsök Dávid István
Jakabfi Adrienn	Pintarics Dóra	Varga Daniella Virág
Karádi Gábor	Radányi Ákos	

11. C osztály

Osztályfőnök: Tolnainé Horváth Ágnes

Ács Anna	Kollmann Aléna	Somogyi Nikoletta
Balázs Bianka	Kozma Beatrix	Szabó Marcell
Bán Bettina	László Dóra	Szmodics Eliza
Csesztregi Richárd	Makár Anna	Tislér Judit Anna
Dergez Norbert	Mikocsics Fanni	Tiszai Katalin
Fuksz Kitty	Millei Pongrácz	Tóth Eszter
Hegedűs Virág Ágnes	Molnár Kinga Tamara	Tóth Kristóf
Hohl Regina	Németh Klementina	Vázsonyi Gergő
Horvat Máté	Pap Bianka	Zámbó Dóra
Kapus Ádám	Pető Fruzsina	
Kárpáti Bianka	Petrovác Anita	

11. D osztály

Osztályfőnök: Erdősné Németh Ágnes

Ambrus Hunor István	Cseke Dániel	Ötvös Sándor
Ángyán Dóra	Gáspár Edit	Schnider Dorottya
Anik Lília	Gyurcsó Ágnes Kata	Sipos Eszter
Bajsz Norman	Hajas Tamás Zoltán	Szilágyi András
Bálint Gábor	Hajdu Petra (mt)	Talabér Rebeka Réka
Barabás Gergő	Hopp Dániel	Tanai Dóra Fatime
Baranyai Benett Izsák	Horváth Éva	Tóth Péter
Bedő Richárd	Lelner Júlia	Tuhári Richárd
Blasszauer Viktor	Molnár Tímea	Tukszár Balázs
Bogár Szabina	Morvai Petra	Zsigulics Bálint
Csáki Eszter Anna	Osváth Hajnalka	

11. E osztály

Osztályfőnök: Pécsi László

Áfra Eszter	Fagyas Éva	Kovács Vivien
Anik Mercédesz Amelita	Flumbort Ábel	Magyar Veronika
Balta Anna	Gilincsek Laura	Merkei Csongor Balázs
Benczik Bálint	Gölles Sarolta	Rosta Melinda
Bobály Alexandra	Horváth Annamária	Sávoly Kristóf
Bozsoki Tas Tamás	Horváth Dóra	Székely Martin
Czigány Anna	Horváth Réka	Takács Andrea
Csordás Dorina	Keglovics Kitty	Törő Dominik
Dencs Viktória	Kiss Boglárka	Varga Niké
Dombai Flóra	Kiss Dorottya Sára	
Erdődi Luca	Koncz Kristóf	

11. F osztály

Osztályfőnök: Tulok József

Bánfalvi Anna	Májér Cintia	Szabó Eszter
Bocskor Bianka Dóra	Molnár Veronika	Szigeti Magdolna
Bokán Bianka	Nagy Réka	Szilágyi Péter
Csalló Tamara	Nemes Martina	Tislér Fruzsina
Cseh Lilla Julianna	Németh Larina	Tóth Tibor
Ferincz Nikolett (mt)	Németh Sára	Trajer Márk Dániel
Hadi Szimonetta	Papp Szilveszter	Varga Zsombor
Heilig Rebeka	Polgár Anna Borsika	Virág Dorina
Horváth Dóra	Rajkai Réka	Vörös Gábor
Kárász Csilla	Somogyi Petra	Zalán Alexa
Kodola Kornél	Süle Laura	Zsiray Gergely

12. A osztály

Osztályfőnök: Takácsné Róka Katalin

Balogh Benedek András	Gróf Olivér	Nyizsnyik Bence
Biró Bence	Horváth Eszter	Orbán Balázs
Czigány Nóra	Horváth Teodóra	Sárdi Mercédesz Mira
Cser Balázs	Kiss Klaudia	Sneff Regina
Cseszkó Delinke Júlia	Kovács Dóra	Szilágyi Bernadett
Dabi Zsófia Borbála	Kovács Dorina	Szokol Krisztina
Dencs Bence	Krausz Bernadett	Takács Kristóf
Fellegi Áron	Kupó Márton	Tamás Tamás
Fenyvesi Dóra Éva	Leibinger Adrienn Anett	Tikos Gergő
Füle Nóra Veronika	Molnár Damján	Tóth Máté
Gréger Zsófia	Németh Babett	Végvári Tamás

12. B osztály

Osztályfőnök: Szalai Gabriella

Balogh Melinda	Jakabfi Angelika	Radák Xénia Boglárka
Baraniuk Bálint	Kovács Enikő Anna	Rétei Richárd
Csaplár Dávid	Lukács Márton	Somogyi Krisztina
Dávid Szilveszter	Magyar Martin	Sütő Luca
Domina Balázs	Makai Felícia	Svélec Klaudia
Dugmanics Zoltán	Mészáros Kristóf	Ünnep Kristóf
Fekete Dániel	Nagy Renáta	Várnagy Anna
Gál Zsolt	Nagy Zsanett	Zsuppán Patrícia
Gócza Gergely	Nándori Luca	

12. C osztály

Osztályfőnök: Zieger Krisztina

Ács Gergely	Czapári Beatrix	Nyúl Zsófia
Bakon Bence Tamás	Ecsedi Noémi	Pinterics Attila
Bogdán Dániel	Kürti Noémi	Radmanics Karina
Brenner Fanny	Lennert Laura	Scháb Bereniké Éva
Büki Márk	Lukács Zita	Skriba Szabolcs
Csonka Anna	Nagy Réka	Takács Csaba
Csordás Balázs	Novák Vivien	Varga Dorottya

12. D osztály

Osztályfőnök: Dobó István

Berke Fruzsina	Kocsis Tamás	Rajnai Kamilla Eszter
Császár Bence	Kónya Alexa Ariella	Sernek Dóra
Csuha Péter	Kovács Dániel	Somogyi Viktória
Draskovics Márk (mt)	Kuzma Kata	Szermek Ágnes Dóra
El-Khatib Jázmin	Léránt Vivien	Szilágyi Dezső
Gilitsch Gergő	Lukács Elizabet Virág	Sziva Bernadett
Gombos Dávid	Mirkó Dániel	Szlávecz Tamás
Göncz Gábor Balázs	Óvári Andrea	Takács Alexandra
Hajdu Viktória	Péter Ramóna	Takács Tamás
Horváth Pálma	Pintér Péter László	Tóth Viktória Ninetta
Kápolna Éva Eszter	Poszaveczi Roland	Vadász Kinga

12. E osztály

Osztályfőnök: Járnecz Edina

Árkus Péter	Gyurkó Gréta	Mátyás Katalin
Beck Laura	Hetési Bianka	Nagy Lujza
Bedi Blanka	Horváth Bálint	Németh Gabriella
Bellovics Melinda	Kanász Kitti	Noll Regina Mercédesz
Böröndi Bianka	Keglovics Réka	Piskor Fanni Vivien
Dominkó Nikolett	Kodella Kitti	Somogyi Nikolett
Farkas Zsófia	Kovács Dorottya	Szabó Zoltán
Fülöp Lilla	Lukács Martin	Szantai Evelin Bernadette
Géczi Laura	Lutor Katalin	Tóth Eszter
Gór Annamária	Majoros Meliton	

12.F osztály

Osztályfőnök: Kovács Lívია

Babati Edina	Harangozó Hanna	Péntek Bence
Balázs József	Hauck Jacqueline-Marie	Popovics Bence
Bálló Ákos Marcell	Heller Zoltán Péter	Szabados Kitti
Bedő Beatrix	Horváth Anikó	Szalóki Fanny
Bognár Fanni	Kiss Alíz	Szmodics Veronika
Bohár Bianka Sára	Komlósi Barbara	Szücs Barbara
Bőjti Boglárka	Lőrincz Bence	Tkálecz Zsófia
Dömötör Bettina	Makár Bálint	Várkonyi Dana
Fecske Bettina	Marton Zsófia	Vékási Vanda
Geiszl Dorottya	Nagy Gábor	
Göbölös Kristóf	Nagy Kristóf Attila	

13.C osztály

Osztályfőnök: Berecz Mónika

Buksa Petra Barbara	Kiss Gréta	Rodek László
Csendes Éva	Kucsebár Dávid	Sipos Martina
Farkas Csilla	Lengyel Lilla	Steinhardt Petra
Havanecz Bianka	Lengyeltóti Réka	Szabó-Thomka Hanna
Hegyalvi Dóra	Ménesi Zoltán	Szatmári Lilla
Horváth Zsuzsanna	Nagy Zsófia	Szolnoki Bence
Huszár Nóra Mária	Oláh Anett	Vig Dániel
Kanizsai Anett Katalin	Petrovác Petronella	Vuk Vivien
Király András	Poszovecz László	Zsigmond Fanni

mt = magántanuló

2012. szeptember 2-án, vasárnap 18 órakor az ünnepélyes tanévnyitóval kezdetét vette a 2012-2013-as tanév, melyet Balogh László igazgató úr az alábbi beszéddel nyitott meg.

Kedves Batthyánysok!

Tisztelt Kollégák, Szülők, Vendégeink!

Jó lenne úgy ünnepelni, hogy tudunk figyelni egymásra...! Ezért szólt a Himnusz általatok (bár, sajnos, nem vagytok elég bátrak hangosan énekelni...). Köszönöm Gölles Martinnak, tavaly érettségizett zeneszerzőnknek, hogy a 2012/13-as tanévnyitó ünnepségünkre egy újabb szerzeményével ajándékozott meg minket: Gölles Martin (13.B...): F-dúr vonósnégyes, I. tétel (Allegro), zenészek voltak: 1. hegedű Földi Gábor tanár úr, 2. hegedű Steinhardt Petra (13.C), brácsa Veszelyi Krisztina (10.A), cselló Nagy Diána (10.A). Köszönjük! Ahogy köszöntjük a kis- és nagygimnazistáinkat Dobrádi Réka (új 5.A-s) versmondása által is!

Igen, jómagam sem véletlenül vagyok „nem jelmezben”: „Bennem van a BLGén”, ezzel azt szeretném jelképezni, hogy Veletek vagyunk, a Diáksággal, s hogy hiszünk abban, hogy mi tényleg felfedeztük a „közösségi gént”, s hogy valóban van „batthyánys életérzés”...! Még futócipőben sem véletlenül vagyok, hiszen a sikeres olimpiánk évében, készülvén egy újabb félmaratonra Titeket is arra szeretnélek emlékeztetni, hogy a Nyáron feltöltöttünk (én a mindig szép Balatonon), s jöhetnek az új feladatok...! (Ti természetesen ezt a közös ünnepünket – úgy van rendjén – jó, hogy batthyánys „egyenruhában” jelzitek: én csak a mostani performance kedvéért, hogy emlékezetesebb legyen a 2012/13-as tanévnyitó, ezért vagyok ebben a nekünk kedves szerelésben.)

Kedves Batthyánysok! A régi újak vagyunk (s ez jól is van így...). Én ma délutánig még a Balatonon voltam: remélem, mindenkinek sikerült feltöltődnie az előttünk álló különleges évre (hiszen sok újdonság áll előttünk). Tudom, a nyár elmúlásának fájdalma is bennünk van. De az elmúlásban az a szép (próbállak vigasztalni Benneteket...), hogy többet, még egyszer nem kell újra átélni... (ez alól a tanévvégi Nyarak annyiban kivételek, hogy – remélem – sok Nyarat megélhetünk még, és egyre közeledünk egy újhoz...!) Egyébként, ha a Nyár nem a vég, hanem egy kezdet, akkor akár még most is jól érezhetjük magunkat, ilyenkor szeptemberben... Tudomásul kell vennünk, lehetnek a Nyár elmúltával szomorúságaink, de Diák – Tanár – Szülő: egymásra vagyunk utalva abban, hogy a „BLG-szekér” ismét jól haladjon, s egy sikeres, boldog új tanév álljon előttünk. Ehhez kérem figyelmeteket, koncentráltságotokat, tudásotokat, erőteteket és hiteteket, s így talán újra kerek és egész lesz ez az új tanév is, amely Nyárral kezdődik és majd Nyárral fejeződik be...!

Az előző tanévről szóló beszámolót a honlapunkon majd olvashatjátok, a sok-sok kiváló eredmény mellett most mégis inkább a kritikus helyzetekre hadd hívjam fel a figyelmet! A legrendesebb működésünktől eltérő jelenségek (ha úgy tetszik anomáliák), amelyekben Töletek, Önöktől is segítséget kérünk: Felújításra szorulunk! További takarékoskodásra lesz szükségünk! Ökoiskola vagyunk, néha úgy is kell tennünk...! A Szülőkkel való kapcsolattartásunknak új alapokra kell kerülnie...! (A szülői fogadónapok rendje változni fog, ezt a szeptember 20-i szülői értekezleten fogjuk megbeszélni.) Testnevelésből az 5. és a 9. évfolyamon heti 5 órás program lesz! Minden Diákunktól nagyobb figyelmet – fegyelmet kérünk, most is...! Van új Köznevelési Törvényünk és Nemzeti Alaptantervünk, de

hiányoznak még a kerettantervek és a végrehajtási rendeletek. Több iskolai dokumentumunkat meg kell újítani! Tisztelettel kérem, hogy minden diákunk iratkozzon be iskolai könyvtárunkba és hivatalos Facebook-oldalunkra! Tudjuk, a „BLG-szekér” jól halad, s elég az iskolának az, ha mindenki elvégzi a maga feladatát...! Fontos, hogy elsősorban tehetséggondozó iskola vagyunk: a régiónk értelmiségévé nevelésének potenciálja gimnáziumunk! Ezt sok-sok kiváló mutatónkkal tudom igazolni (lásd új évkönyvünk!), s arra is büszkék lehetünk, hogy afféle közművelődési intézmény is vagyunk, s öregdiákjaink is ragaszkodnak hozzánk! S még egy dolog, jó pályázó iskola vagyunk, de pályázataink jósága is Bennünk, Köztetek: Kollégáim és Diákjaink együttműködésében dől el!

Azért sem büszkélkedek hosszabban, mert a nemrég megjelent, az elmúlt tanévről szóló évkönyvünk minden velünk kapcsolatos eredményt, eseményt részletesen tartalmaz. Egy igényes batthyánys ezt természetesen megveszi...! Azt gondolom, hogy könyvespolcotokon ez kötelező könyv: néhány évtized múlva ez lesz a legértékesebb dokumentumotok a gimnáziumról, az emlékeiteken kívül...

Tudom, sok élménnyel telt a Nyár, s voltak közösségi batthyánys események: Balatonkerülés, rajztábor, matektáborok, kenutábor, biciklitábor, kvíztábor,...

A nem hivatalos, de végigkérdezett statisztikánk szerint: az elmúlt tanévben érettségizett végzős batthyánysok több mint 90%-a bekerült jó egyetemre vagy főiskolára!

Jelenleg 852 fős a batthyánys diákság. Ebben a tanévben vendégünk lesz az AFS keretében: Ismail Binguller Törökországból.

Nyáron megújult néhány tantermünk, új padlózata lett a nagyaulának (nekem tetsző „batthyánys kék” színű). Hamarosan új kerti bútorok is érkeznek, s rönkbútorokból megvalósul egy szabadtéri osztályterem. (Talán még egy „gipsz Sissy” is érkezik.) Az idéntől a közétkeztetést városunkban a Pensio 17 Kft. végzi. Ez több dologban átalakulást jelent. Pl. szigorodnak a befizetési, lemondási szabályok. A fegyelemre ilyen téren is külön felhívom a figyelmet! Reméljük azonban, hogy továbbra is jó hely lesz a menzánk!

Az idei nyarunkat sokaknak emlékeztetéssé tette az olimpia. Ebből én nem csak a sikerességünket emelném ki, hanem a sportszerűséget, a kemény munka gyümölcsét, a hősies küzdelem szépségét, azt, hogy a teljesítménynek értéke van, s néha az a győzelem, ha magunkat képesek vagyunk legyőzni... De az ünnepnapok után jönnek a hétköznapiak, a tanév, s jó lenne, ha „sportnemzetből” (mert azok vagyunk!) „sportoló nemzet” is lennénk! (Erre mutatok jó példát magam is.) A tanév hagyományos programjaiból most csak a közeliekre hadd utaljak! Kedves Diákjaink, bátorítalak arra Benneteket, hogy tartalmasan válogassatok a tanórán kívüli lehetőségeitekben: az érték legyen a mérték a praktikum és a „felhőtlen” szórakozás mellett! Felhívom a figyelmet arra, hogy a Dödöllefesztiválra a Batthyánys, Landleros, Irányis Öregdiákok is kivonulnak. Szeptemberben lesz futófesztivál, sakkverseny és autómentes nap. Számítsunk rá, hogy a tanév elején nagyon nehéz lesz autóval megközelíteni az iskolát a csatornázási munkálatok miatt. Ezért javaslom, hogy jöjünk gyalog vagy biciklivel iskolába (én is...) – végülis ökoiskola vagyunk!

Ne feledjétek, a júniusban átadott Emlékfalban már most is mindannyian benne vagytok – remélhetőleg sok évszázadra is előretekintve. Az Emlékfalnál tisztelgő mozdulatunk és gondolatunk interaktivitásával élővé tehetjük az emlékeztetést és az előretekintést. Kedves Batthyánysok, az új tanévben is gyűjtsetek tartalmas, értékes emlékeket, hogy diákéveitek emlékezte, értelme életre szólóan erős legyen – ez emlékfalunk sokrétű szimbólumának egyik legfőbb üzenete.

Ezt és azt, hogy milyen batthyánysnak lenni (...): adjátok tovább az újaknak! Tiszta, jó szívvel köszöntöm a legifjabbakat:

- 5.A, nyolcévfolyamos kisgimnazistáink: osztályfőnök Andl Melinda
- 9.B, matek-töri tagozat: of. Dénes Sándorné
- 9.C, ötévfolyamos nyelvi osztály: of. Salamonné Lackner Henriett
- 9.D, természettudományos tagozat: of. Baloghné Harkány Judit
- 9.E, humán tagozat: of. Kovács András
- 9.F, szintén humán tagozat: of. Földi Gábor

Szeretettel köszöntöm az angol-francia szakos dr. Gálné Dénes Tünde tanárnőt, aki 1. gyermeke megszületése után érkezett vissza Tantestületünkbe!

Összefoglalva: kiváló eredményeink, megfelelő tárgyi és személyi feltételeink, rendelkezésre álló dokumentumaink jó háttérrel biztosítanak a 2012/13-as tanévben is a kiváló szakmai munkához, a tisztességes nevelésünkhöz, karakteres rendezvényeinkhez – még ha sok is a kérdőjel az előttünk álló időben. Kívül – belül jó iskola szeretnénk lenni a továbbra is meglévő jó „batthyáns életérzéssel”. Ehhez kellenek a TOP-listák, de még inkább, hogy sokat beszélgessünk egymással: Diák, Tanár, Szülő. Így fogjuk egymás kezét: „és állhatatossággal fussuk meg az előttünk lévő pályát”! Hajrá BLG! Ne féljete, mert van segítségünk...!

Végül egy újabb szimbolikus üzenettel szeretnénk hozzájárulni gimnáziumunk bőséges hagyományrendszeréhez. Eztán minden tanévnyitón megjutalmazunk, mert néven nevezünk három batthyáns „jómadarat”, akik valamiben tehetségesek, de nem feltétlenül kiváló tanulók. Viszont az előttünk álló tanévben számukra (és mindnyájatok számára!) adott a lehetőség, hogy javítsatok, még jobbak legyetek, még a jómadarak is...! A mostani három „Jómadár”, kiknek neve fel lesz írva ezen kerámiamadarakra, s azokat kifüggesztjük a nagyaulában a „kéktengerünkől” kinövő „égigérő fára”:

- Göbölös Kristóf (12.F): közösségi példaember
- Heller Zoltán Péter („bauxitlapátoló”)(12.F): szintén közösségi példaember
- Stamler Emma (10.F) a művészetekben kiváló, mert benne van a „blgén”

Kedves Batthyánysok! Továbbra is legyetek „jótanulók”, de legalábbis „jómadarak”...! Ezzel közös 2012/13-as új tanévünket közösségi életérzéseinket erősítve megnyitom.

2013. február 1-jén az idei tanév hat végzős osztályának diákjai is megkapták osztályfőnökeiktől a kis kék szalagot, melyet onnantól kezdve büszkén viselhettek ruhájukon, jelképezve ezzel azt, hogy közeledik számukra a gimnáziumi élet utolsó, s egyben legnagyobb megmérettetése: az érettségi. Most a szalagavatón elhangzott beszédeket olvashatják.

**Kedves Végzős Batthyánysok!
Tisztelt Vendégeink!**

Szeretnénk emlékeztetést tenni szalagavató ünnepélyünkre. Itt vagyunk, s ha van „batthyánys életérzés”, ez az otthonunk is. Benne még közösségben is lehetsz „magányos csónak”, de „a csoda benned” van! Talán ettől is lehet ünnep ez a szalagavató minden érettségiző diákunk számára: akár 12. A-s, B-s, D-s, E-s, F-es vagy 13. C-s!

Iskolavezetői adminisztráció helyett most sokkal fontosabbnak érzem annak felemlítését, hogy: „aki egyszer batthyánys lett, az is marad...” Hiába repül ki. Ha fel is nőttek, akkor is batthyánys „örökdiákok” maradtok, maradhattok. Egy nagycsaládba csak beleszületni lehet. Ezért is meg kell tanulni együtt élni azokkal, akiket szeretünk. Így vagytok benne frissen az iskolai Emlékfalban. Titeket köszöntelek először ünnepeltként a tavalyi öregdiák találkozó után, hogy ténylegesen, valóban és igazából benne vagytok név szerint és megszólítottan az Emlékművünkben, mégpedig végzősen annak 5. hengerében, időkapuszulájában, mely a Batthyány Lajos Gimnáziumot jelképezi.

Az a tudat, hogy ott van benne mindannyiótok neve, aki az iskola közösségének része volt és még van ... : ez erősíti a folytonosság tudatát is. S az állandó, örök körforgás felismerése biztonságérzetet is kelt. A forgással közvetlen fizikai kapcsolat is létre jöhet a múlt emlékeivel. Ez abban az esetben is jelentős lehet, ha csak magában a gesztusban nyilvánul meg. S a ballagásig ez még sokszor ismételhető ... ! Ettől élhet tovább az iskola, ha ifjú szívekben él ...

Hiszünk benne, hogy nálunk lehet helyes önértékelések és önértékelések, s távlatokat is tudunk adni. Persze sorolhatnám a kiváló mutatók sokaságát: TOP 100-asok vagyunk, majdnem Prima-díjasok, jó OKTV-sek, jó felvételi mutatósok ... De mindegyik eredményünkben van tanulság is! Nem elég jóra vágyni, jónak lenni, ... : a jót még jobban akarni is kell! Persze vannak árnyoldalak is: így voltunk együtt „csókos iskola”, „egészségügyi adatlapos”, „csőtöréses” és „zsarnok igazgató”. Diáktársainkkal való együttélésünkben gyakran elfeledkezünk arról, hogy a víg diákélet véget ér egy napon. Ezért kellene megmondanunk azoknak a diáktársaknak, iskolatársaknak (legyen az diák vagy felnőtt), tehát akiket szeretünk és akikért aggódunk, hogy fontosak a számunkra. Addig kell ezt megmondani, amíg nem késő. Nálam ez a BLG-s lelkiület és a szeretetpedagógia lényege.

Nekem az is kedves az évfolyamotokban, hogy Veletek együtt lettem 4 évvel ezelőtt igazgató (persze a 8- és 5-évfolyamos gimnazistákkal is tudok azonosulni...)! S megismerve Benneteket, lehetnek bármily nehezek a külső körülmények, benső tartásunkból kiindulva bátran mondhatom:

Ne féljete! Batthyánysként – azaz jó gimnázium jó tanulójaként jöhet bármely kihívás, fel vagytok vértezve munícióval, tálentummal! S aki úgy érzi, mégsem: az a hátralévő 3 hónapban még mindig tehet a jó ügy érdekében! Ne adjátok fel a gyermekkori álmokat, csak a realitás talajáról induljatok ki! Tudom, jelenleg a következő szakmák iránt érdeklődtek

a legjobban: orvos, pedagógus, mérnök, közgazdász, rendőr, vendéglátás-turizmus szakember, jogász, diplomata, pszichológus, ... Én bármelyiket belétek látom!

Persze minden diák „fenség, észak-fok, titok, idegenség”. Mindannyian egyszeriek és utánozhatatlanok vagytok. Az ünneplőknek joguk van így elmerengeni és elábrándozni. Minden ünneplés ábrándozás is – csak nem szabad „kancsalul, festett egekbe nézni”. Ha egyenes, nyílt, őszinte a tekintet % mint itt, most... %, áldás válik belőle. S erről szólhat, a Zsoltárok könyve (88. rész, 16. vers): „jó a népnek, amely tud ünnepelni”! Így lehet és kell közösséget, pl. batthyánys közösséget építeni ... !

Kedves Végzőseink! Ajánlom figyelmedbe: Nem szabad engedned az életnek, hogy helyetted éljen. Különben 50 évesen azt fogod majd érezni, hogy nem éltél még igazán. Tehát a mostban élj, s ha 50 évesen majd visszanézel, ne kelljen majd megbánnod a gimnazista éveidet! „Minél dúsabb egy termőföld, annál megbocsáthatatlanabb, ha nem művelik.” Lehet, hogy ez a boldogság titka?! – de legalábbis a keresése ... Ez lélektől lélekig szóló üzenetünk: a kiegyensúlyozott életben szükséges a kötődés a közösségekhez, a családhoz és a barátokhoz, kell a diáklét, szükséges az egészség, figyelni kell a személyes fejlődésre és a tanulásra, s oly munkát kell célozni, amely akár hivatás lehet ... Így lesz „a mag álma virág”.

„Amilyen mélyről szólok, olyan mélyen szólítom meg a másikat.” A szalagavatótól a ballagásig, majd az érettségiig és a továbbtanulásig való aktív menet a diáklétezés sajátja lehet. Ebben a családnak inkább a várakozás szerepe lehet. De az iskolát és a családot együttműködésre utalja minden, s a szülő még inkább a nevelés első számú felelőse. Azonban iskolánk, a BLG szeretne ebben a folyamatban társszerző lenni. A társszerzőknek pedig harmonikusan együtt kell működniük – akár úgy, mint ebben a mai szép ünnepünkben! Teleki Pált idézve erősítőként: „Mindig azt tapasztaltam, ahol az emberek között szeretet van, ahol az emberek szeretettel kapcsolódnak egymáshoz, onnan alkotó lendület, vállalkozó szellem indul ki.”

Így bizonyítson: a 12.A, aki tud hőembert építeni és focizni; a 12.B, akik tudnak szalagavatói köszöntőt mondani; a 12.D, akik már „látják a fától az erdőt” ...; a 12.E, akik nem csak gólyabált tudnak nyerni; a 12.F, akik – bár én is tanítottam őket fél évig – szeretik a fizikát és a metafizikát (és „Csúszkalandra fel!” és lesz „óvóhelyünk”); s a 13.C, akik olyan jó, hogy felnőttként is tudnak még batthyánysok lenni ... !

Ha most lennék fiatal, jókedvű lennék, még ha búcsúznék is... ”Most vigadjunk, míg lehet, s boldog ifjak vagyunk...” Ez a „Gaudeamus” örök üzenete, s Kosztolányié: „legyetek vígak és bársonyban járók”! Ily ünneplő lélekkel indulva a kemény munka is úgy fog esni, hogy az egyetem feladatát is bírjátok majd! A gimnazista tehetsége nem csak lehetőség, felelősség is. Az ember maga dönti el, kidobja-e az ablakon, vagy jó adag alázatot és munkát társítva mellé él-e vele?! Erre is figyeljete, kedves szalagos gimnazistáink! A Batthyány-gimnázium így vállal Benneteket – mind a 179-eteket. A szalag nem elválaszt, hanem összeköt.

„Navigare necesse est!” – Hajózni pedig szükséges! Ébredj fel, vess le minden pózt, és nevezd meg a vágyakozásod! Látod a tükrös hajnali fényben, hogy a hajód még az otthoni kikötőben ring békésen. Fölugrasz, dobog a palló, szaladsz a hajóra fel. Minden vizek és partok Ura vár! Tenyeredbe vizet veszel, megmosod arcodat. Esélyed van. Fohászkodsz, hogy el ne játsszad. Ez az éberség kell, hogy az álmaidat megvalósítsd! Kegyelem van a szépen göngyölődő álmokhoz a tátongó mélység helyett, felett.

Kedves Batthyánysok! Az út elöttetek és bennetek van!

Balogh László igazgató

A végzős diákok nevében Svélecz Klaudia és Magyar Martin, a 12.B osztály tanulói mondtak ünnepi köszöntőt a szalagavatón.

**Tisztelt Vendégeink, Tanáraink és Diáktársak!
Kedves Ünneplők! Kedves Ünnepeltek! Kedves Szüleink!**

Klaudia: Ma van az a nap, amikor megünnepeljük az elmúlt esztendőnk számunkra fontos pillanatait – rövid időre megállunk, elgondolkodunk.

Martin: Ma van az a nap, amikor megünnepeljük a lehetőségeket, amelyek még előttünk állnak – az a nap, amikor nekivágunk saját kalandjainknak.

Klaudia: A nap, amikor élünk és nem aggódunk, amikor megünnepeljük az Örömet - amikor időt találunk álmainkra, és arra, hogy higgyünk a csodákban.

Martin: Jólesik visszagondolni a kezdetekre: a felvételi nehézségeire, a gimnáziummal kapcsolatos első érzéseinkre...Örültünk, hogy batthyánysok lettünk.

Klaudia: Aztán a folytatásra – a péntek esti közös kimaradások, az együtt eltöltött percek, a különös hangulatú karácsonyi műsorok, az osztálykirándulások vagy a sok órák közti futás a menzára, mind-mind kellemes emlékeket idéznek. Jó érzés visszagondolni a nyáresti kékszalag bálókra, átbulizott februári születésnapokra. Ekkor ismertük meg egymás igazi arcát, s megtanultuk, mindannyian mások, s mégis ugyanolyanok vagyunk.

Martin: Fülünkben még most is visszacsengenek a megszokott mondatok: „Van házid? Volt házi? Add oda gyorsan! A 8-as c-t hogy kell megoldani?” Emlékszel?! Te is ezt kérdezted...

Emlékszel hány dolgozat maradt el 11.-ben a helyettesítés miatt? Vagy a gólyabál utáni influenzajárványra, amikor a „fél iskola” hiányzott? Te is megbetegedtél – én is...

Emlékszel, hány kötelezőt kellett és még hányat kellett volna elolvasnod?! Emlékszel a kiharcolt jó jegyekre és a megérdemelt rosszakra?

Klaudia: Emlékszem és már tudom – ahogy Te is – , már nem az a fontos, hogy volt-e „házim”, nem az a fontos, hogy hányast kaptam kémia órán vagy a stilisztika dolgozatomra, hanem az, hogy itt voltam, ide jártam, batthyánys voltam...

Martin: És emlékszem: ha segítségre volt szükségem, szüleim/szüleid mindig mellettem és melletted álltak.

ZENE

Klaudia: Azt tartják, a mai ember nem szereti a csendet. MP3-lejátszókkal, mindent tudó mobilokkal vesszük körül magunkat, hogy egyetlen másodpercre se maradjunk egyedül. Magunkkal, gondolatainkkal.

Martin: A legelső gondolat, amely felötlik, most mégis a rövidesen feltűzendő kis szalag körül foroghat. Mindenkit izgat: mit jelent ez a szalag? Sok jelentést hordoz, mint minden szimbólum. A szalag elválaszt, leválaszt és összeköt.

Klaudia: Elválaszt a gyerekkortól, a diákévektől, s ahogy mondani szokták, „*ezután majd más mentséget kell keresni*” A szalag persze figyelmeztető jel is, figyelmeztet a közelgő vizsgákra, mely további kérdések hosszú sorát hívhatja elő.

Martin: Elég, ha csak annyit tanulok, mint eddig? És egyáltalán: mennyit kell majd készülni, ha jelenleg már egy szódoga is kiakaszt? Elég lesz, ha majd ott, a vizsgán csak úgy „bevallalom” a tételt, s – ahogy mondani szoktuk – utána „vetítek”, a végén pedig „fényezem magam” egy kicsit? Elég?

ZENE:

Klaudia: Amikor a szalagot osztályfőnökünk feltűzi, oltalmat és bizalmat kapunk, de kötelezettséget is vállalunk. A jövőnk még bizonytalan, de kell, hogy terveket szőjünk, hiszen boldogabb az az ember, aki rengeteg álma közül akár egyet is megvalósít, mint az, kinek egy sem volt. Megfogadjuk, hogy méltósággal küzdünk és lesz elég kitartásunk céljaink eléréséhez.

Martin: Ma azonban ragadjuk meg ezt a pillanatot és ünnepeljünk! Kedves szüleink, tanáraink. Most újra úton vagyunk, köszönet mindenért, kérjük, örüljenek velünk.

Jó kívánságnak pedig álljon itt néhány sor Kosztolányi Dezsőtől:

*„De azt akarom, tisztán és fehéren,
Legyetek vígak és bársonyba-járók,
A kezetekben egy nagy arany-érem,
S hódítsátok meg az egész világot!”*

Iskolánk végzősei az idei tanévben 2013. május 4-én ballagtak el. Az alábbiakban a ballagáson elhangzott búcsúbeszédetek olvashatók, évkönyvünk korábbi részében pedig megtalálhatók azon diákok nevei, akik valamilyen kitüntetésben részesültek az ünnepélyen.

Kedves Batthyánysok!

Tisztelt Vendégeink!

Ballag a BLG. Bár harsogott a nagyaula a minapi „Kék szalag”-bál legvégén: „Maradjunk itt, maradjunk itt!”..., de természetes rá az egyszerű válasz: „Kedves Végzőseink, nem mentek el, hiszen itt mindig is otthon vagytok, lesztek, maradtok.” Születhet bármely elbocsátó szép üzenet, integethet távozólag a császárfi: valami, valami emlék, valami megfoghatatlan szívbemarkoló itt marad belőletek örökre. Így vagy, lehetsz „örökdiák”, ki oly fontos nekünk, közös iskolánknak, a Batthyány Lajos Gimnáziumnak.

Mondják: „arra menjél, ahol neked zenél a szél”, de ebben a májusi bágyadt búcsúzó orgonailatban oly sok út áll előtted. „Mennyivel könnyebb volna, ha több életed volna” – de Te itt és most szabadon dönthetsz akár az örökifjúság mellett, ha ebből a 18 éves létalapból minél többet megőrzöl. Erre buzdítunk Benneteket (s ezért irigylünk is Benneteket...)

Az egyik búcsúzó osztályunk szerenádján hallottam, tanultam: „vannak olyan pillanatok, amik szebbek, mint a csillagok”, amikor erősebben dobban a szív, mely új életre hív. Ezeket a megragadható pillanatokot kívánjuk Nektek ide minél tartósabban a „blgés” hagyományosságunkban. Emlékszel, a szalagavatókor már tudtuk, hogy „hajózni pedig szükség van”. Már akkor valahol a kikötőben búcsúzkodtunk. A kikötőben tartózkodni pedig elragadó időtöltés. Egy bölcs „tengerésztől”, Baudelaire-től hallottam: „Az égbolt nagy íve, a felhők mozgó architektúrája, a tenger változó színei, a világítótornyok fel-fellobbanó fénye olyan prizma, amely csodálatosan szórakoztatja a szemet, anélkül, hogy bármikor lankasztaná. A hajók lendületes formái, szövevényes kötélzete és vitorlázata, melyre harmonikusan átrezeg a tengerár, szüntelenül ébren tartja a lélekben az érzéket az ütem és a szépség iránt.”

Bizony ezért jó indító és hazahívó kikötőben élni. Remélem, sok batthyánys számára megadatik ez az élmény. Egy másik „hajós”, Rónay György azt mondja a kikötőről: „Ez az a föld, ahová mégis, mindenholon visszatérünk... S egy titkos vitorlám minden hajótörésben a Ház felé röptetett.” Kívánom Nektek, kedves végzős Batthyánysok, hogy iskolánkból vigyetek magatokkal egy pár olyan „emlék-kavicsot”, mely mindörökre a Tiétek és soha senki másé nem is lehet. Ez az elveszítetetlen a kikötőben, ez az örök emlék. S egyben ezen ballagási léthelyzet megismételhetetlensége keserédes szomorúságot is kölcsönöz neki. Ez a szomorúság persze oldódhat, ha a felnőttkorra tudunk úgy tekinteni, mint „nem kényszermunkára”...

Az ünnepei jól jellemzik egy iskola arculatát. Mi, azt hiszem, büszkék lehetünk végzőseink utolsó iskolai napjaira is. Jó volt Veletek együtt búcsúzni és ünnepelni egy véget és egy kezdetet. A ballagás kialakult szokásrendje sűríti az időt. Benne van: az emlékezés és a búcsú, az útra hívás és az új iránti kíváncsiság; magában a ballagó vonulásban a véges végtelenség, az elindulás és a majdani megérkezés, a vízrebocsátás és a majdani kikötés, azaz a hajózás. A 18 év, az érettségi vizsga metszéspont. Hogy ki milyen úton indul el, az a

gimnáziumban és a családi házban dől el, de hogy hova jut, az a felsőoktatás éveiben. Az érettségi vizsgálat során a „vének” bizonyítást szereznek arról, hogy az „ifjak” készen állnak átvenni tőlük az élet stafétabotját, vagyis érettek, és képesek a felnőtt feladatok elvégzésére. Ebben a rítusban összekapcsolódik a család és az iskola. Kedves Érettségizők, ugye tudjátok, hogy mindkettőnek nagy-nagy köszönet jár... Persze tudom, ha az iskolának nincs erkölcsi mondanivalója azon fiatalok számára, akiket összegyűjtött, jobb esetben körülölelt, akkor képtelen jó iskola lenni. Nem lehet egyedüli cél a tanulás, ha a megismerés mögött nincs erkölcsi tartalom. Az iskolában kell, hogy alakuljon valamilyen iskolai közösség, amely erkölcsi tartalmat is ad. Nálunk van. (Remélem.)

S most mondok néhány mondatot, hogy legyetek büszkéek arra, hogy batthyánysok vagytok. Elég, ha a tükörbe néztek...?! Igen, és ennél tovább kell lépni, magatokba mélyülve döntsétek el, van-e közösségi emléketek erről az iskoláról?! Remélem, van, s ez nem csak a „blgéses”, szeretetpedagógiás” és „batthyánysnak lenni...” típusú tételmondatainkban köszön vissza, hanem a „batthyányság” számotokra életetek szerves része, elemi léthelyzet, amelyből táplálkozni tudtok, sőt jó útra indít, és majd visszatértek hozzá a jövő években az élet egyetemeiről, érettségi találkozókra, örökdiákként és az ún. „örökdiák-találkozókon”,... Bár mutatók sokaságát tudnám sorolni, de nem teszem, inkább jó értelmű dicsekvés helyett röviden hadd legyek továbbra is büszke: jó beiskolázásunkra, jó tanulmányi, kulturális és sport eredményeinkre, nevelőtestületi felkészültségünkre és az iskolai légkörünkre! Gimnáziumunk az ország egyik legjobb ilyen típusú iskolája, mondják a kíváncsiak is mert eredményeinket tekintve az élvonalhoz tartozunk. De a legfontosabb az, hogy iskolánknak lelke van, amely összetartó erőként funkcionál...

Ezért a lélekért kell mondani a szeretteinknek gyakran, hogy szeretjük őket..., mert egymás kedvéért születünk. Marcus Aureliustól, a gladiátor Maximus mesterétől tanultam: „A boldogságot meg nem le leheted a gazdaságban, a hírnévben, az élvezetben, de a képmutató szeretetben sem. Hol lakik hát? Az emberi természet megkívánta tevékenységben, a rossz dolgok megváltoztatásában, a szív megelégedettségében, az értelmes és érzelmes kapcsolatokban...” Egyébként az érettség a lélek mélyén található, de még inkább az erkölcsökben. Ne félj attól, hogy megmutasd az embereknek a szívedet! Az emberek először az álmodóra lesznek vevők, csak azután az álomra. Weöres Sándortól tudom „a teljesség felé” törekedvén a „szembe-fordított tükrökből”: Az igazság nem a mondatokban rejlik, hanem a torzítatlan létezésben.” Ezért inkább további hosszabb köszöntő helyett egymás szemébe nézve az örökké égre utalok a felhők felett...

Pál apostolra utalva: „Szóljatok bár emberek vagy angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom.” A szeretetről beszélni egyedül nem lehet, csak együtt. A szeretet a legnagyobb szavunk. Ezért is beszélek róla néha túlzásosan a BLG ünnepein. Ez a bölcsesség mostanában, amelyet szívünkben és lelkünkben hordozunk, ez metafizika, amelyen a világ és az emberi lét nyugszik. Ezt harangozza a BLG-Emlékfal, amelyet talán megpörgettél, amikor indult a ballagás, az 1. olyan ballagás, amikor ez az időkapuszola, imamalom és emlékező-előremutató monumentum igazából működött, s amely megerősíthet bennünket az iskolához való kötődésünkben. Ez a tisztelő mozdulat egy sokrétű szimbólum részesévé tehet, amit még ezután is megtehatsz...

Minden június első szombatján hívunk eztán „örökdiákként” a „Batthyáns, Landleros, Irányis Öregdiákok Találkozója”. Az idén június 1-jén itt adjuk át többek között azt az ún.

„Szívfalat”, amelyet Ti, most végzős diákjaink kezdtetek el, s amely évek múltán még inkább hirdeti a BLG-hez való kötődést újabb és újabb szív-monumentumaival. Kérem, hagyjatok nyomot így is! Mi hiszünk a mai fiatalokban, abban, hogy az új generáció képes lesz humánus, erkölcsi értékeket is érvényesíteni. Tudjuk azt is, hogy az óvóhelyünk felderítésével még tartozunk...

Így vagytok nekünk Mindnyájan a ballagók szépei és okosai, bátrai és értelmesei. Így fussátok tovább az elöttetek lévő pályát! Az előtted lévő örökre tekintve tûrd tovább az újabb megpróbáltatásokat, nevezzék akár azt érettséginek! Ez az erő legyen Veled! Így légy fiatalemberről emberré! S legyél benne aktuális évkönyvünkben, mint évgyûrûben! Tablóitok immár évszázadokra visszaköszönnék. Az országban egyébként először mi adtuk ki Tablóink Könyvét, amelyet nemsokára éppen veletek és általatok megújítunk.

Az együtt eltöltött idők emlékére köszöntünk most Benneteket: nekünk nagyon kedves 12.A, 12.B, 13.C, 12.D, 12.E és 12.F osztályunk! A velünk élő történelmünkbe most bevonultok. „Gaudeamus igitur!”- azaz „legyünk vidámak!” Még ha szomorúsággal is bocsátunk most el Titeket.

Isten áldjon BLG!

Balogh László igazgató

Kovács Livia osztályfőnök a Pro Schola-díjasokkal

Kupó Márton 12.A osztályos diákunk tavaly még a végzősöket búcsúztatta a ballagáson, idén azonban már a 12. évfolyam nevében fogalmazta meg felemelő gondolatait.

Búcsúzni jöttünk és ünnepelni...

„Ha az ünnep elérkezik, akkor ünnepelj egészen. Ölts fekete ruhát. Az ünnep legyen ünnepies. Legyen benne virág, s legyen benne valami a régi rendtartásból. Ilyenkor felejts el mindent, figyelj az ünnepre!”

Merengünk Márai Sándort idézve, s fáj a valóság döbbenete: hát mi is sorra kerültünk.

Ma reggel nehéz szívvel léptem be az iskola kapuján. Sodródtam a tömeggel, mégis magányosnak éreztem magam. Barátaim tekintetét kerestem, de ugyanazt az örömet és szomorúságot láttam tükröződni a szemükben, mint amelyik otthon a tükörből nézett rám. Egyetlen pillanatra megállt minden. És ez a pillanat most magába sűríti az összes emléket, melyek négy, öt, vagy akár nyolc éve kötnek ide bennünket.

Most itt vagyunk. Kezünkben virág, a lelkünkön öröm és szomorúság osztozik. Mögöttünk emlékek sokasága...

Emlékszel...? Milyen lassan indult ez az év. Azt hittük sosem lesz vége. Aztán tavasszal, amikor feleszméltünk, amikor egyre jobban siettek a percek, kapkodva próbáltunk itt hagyni valamit magunkból.

Az ünnepi gyertyák illatát a szalagavatón ... a keringő elhalkuló zenéjét... a lassan kihunyó fényeket. Milyen szép volt ez az év...

Emlékszel...? Milyen hosszú volt a tegnapi nap: szerenád, hajnal, nevetés, bolond ballagás...

Felvillannak a képek: tanáraink tekintete, barátaim, az iskola hőembere, a kanapé az aulában, mely annyi meghitt beszélgetésnek volt színtere, a 24 órás foci, az ódon épület tekintélyt parancsoló hangulata és megtartó ereje.

Peregnek a képek, felszakadnak az érzelmek: adtunk és kaptunk, hibáztunk és kiengeszteltünk, veszekedtünk és örültünk...de bármit tettünk, itt gondtalanok és boldogok voltunk.

Még itt vagyunk. Kezünkben virág, a lelkünkön öröm és szomorúság osztozik.

Köszönettel tartozunk...

Kedves Tanáraink!

Köszönjük a segítséget, biztatást, a néha-néha feddő szavakat, s azokat a pillanatokat, amelyeket nevetéssel éltünk át.

Köszönet mindazoknak, akik hisznek és bíznak bennünk. Akiknek óvó pillantása elkísér minket, s velünk lesz az elkövetkezendő megmérettetés idején is.

Drága Szüleink!

Mit adhatnánk nektek cserébe a sok-sok aggódásért, megértésért, szeretetért, törődésért, s mindazért, amit értünk tettetek hosszú éveken át? Hogyan is fejezhetnénk ki hálánkat, amikor torkunkat valami furcsa, keserűdes érzés szorítja. Elakad most a szó...

Anyá!

Holnap Anyák napja. Minden ballagó diák így érezhet ebben a pillanatban, ahogy én. Mit adhatnék én most neked...? Tiéd a világ összes virágcsokra, minden köszönöm, minden könnycsepp és ölelés...; mit mondhatnék még...?

Már itt vagyunk. Kezünkben virág, a lelkünkön öröm és szomorúság osztozik. Indulnunk kell...

Szomorú vagyok... Amikor arra gondoltam, mennyi mindent viszek magammal, csak akkor tudatosult bennem, mennyi mindent hagyok itt: egy firkát a padon, egy mosolyt a tablóképen, ismerős arcokat, diákszerelmet, s egy piros szívceskét, melyet az utolsó rajz órán Stamler tanár úr javaslatára festettünk örök mementóul a rajzterem melletti „mindenki falára”.

Tarisznyámat tele tömtem emlékekkel és sok-sok tapasztalattal, mert az ember emlékeiből és tapasztalataiból él.

És mindegy, hogy négy, öt, vagy nyolc év emlékei kísérnek minket, a tudatunk mindent megőriz. A sok-sok emlék színes mozaikká változik bennünk. Olyan belső képpé alakul, amitől semmi és senki nem foszthat meg. Nem számít, kit merre vet a sors, merre visz az út. Egy a fontos: közös gyökereink ezer szállal kötnek ide. Itt voltunk otthon, s jó volt minden nap ide haza jönni.

Wass Albertet idézve: „Igen, valahogy így van: otthon az, ahova hazatérsz. Ahol valaki vár. Ahol ismered a fal kopásait. Nem kell hozzá sok. Elég egy egészen egyszerű érzés: hogy ma itt élek. És hogy ebben a körülöttem lévő, nagy és furcsa világban ez a kis hely nem idegen és ma az enyém. Jól érzem magamat benne. És hogy ha ide bejövök, meglelem azokat, akik még hozzám tartoznak.”

Drága Barátom!

Te, aki most velem jössz, s Te is, aki itt maradsz!

Itt az otthonod, mely elenged, de mindig visszavár.

Viszontlátásra hát..., idehaza!

Sipos Eszter és Cseke Dániel 11. D osztályos tanulók köszöntek el a ballagóktól a 11.-es évfolyam nevében dalszövegekkel, saját gondolatokkal, gitármuzsikával. Itt és most a szöveget olvashatják.

Arra menjél, ahol neked zenél a szél

1.

- A föld alatt gyökerek mozdulnak,
a szó megszületik a mélyben
- A szó néha nehezen születik meg és nehezen tör fel a lélek mélyéből.
- Nehéz a szavakkal játszani. Nehéz olyat mondani, amit kell
- Nehéz úgy mondani, ahogyan kell. Nehéz, megszólítani.
- Nehéz most téged megszólítani.
- Kedves ballagó diáktársak!
- Hamis a szó, bár illendő. Nekem te nem egy ballagó diák vagy.
- Te, akivel sohasem beszélgettem, de néha összefutottunk a menzán, üldögtünk a kis aulába, sodródtunk a büfénél a sorban, mindig rohantunk valahova.
- Nekem te nem ballagó diák vagy, egy a sok közül, hanem az ismerős vagy ismeretlen barátom vagy, eddigi életem része. Találkoztunk és most búcsúzunk.

2.

- Találkozások. Elválások.
- Hívó intések. Elköszönő integetések.
- A jelen pillanataiból múlt lesz. A kézzel fogható valóságból emlék.
- Ritmus ez. Rendjén való. Életünk ritmusa, szüntelen körforgása.
- A találkozás mindig örömteli felfedezés. Minden találkozás tükör, ahol a másikban önmagunkat látjuk. Minden találkozás ajándék, kísérlet a szeretetre. Fontos, mindig legyen, aki köszönti az érkezőt, Ti fogadtatok bennünket, golyaesküvel avattatok BLG-s diákká.
- Minden találkozást búcsú követ. Minden búcsúzásban megérezzük a végtelenre éhező ember végességét. A búcsú mindig ellentmondásos: furcsa, fájdalmas, szép; várjuk a változást, de megállítanánk az időt. Az idő magától is megáll a napsütésben.
- Fontos, mindig legyen, aki búcsút int az elmenőnek. Tarisznyába csomagoltunk mindent, amire szükségetek lehet az úton: botot, fillért, pogácsát, egy képet az iskoláról, hogy visszatáljatok a gyökerekhez.

• Arra menjél, ahol neked zenél a szél.
Arra menjél, ahol a visszhang hozzád beszél.
Arra menjél, ahol a fák énekét.
Egy madár írja, a dallamot a szél.

• Arra menjél, ahol a csönd neked ír dalt.
Arra menjél, ahol hallod a vad vihart.
Arra menjél, ahol a vágy orkánja zúg,
S a kéklő tenger valamit a füledbe súg

- Vigyél magaddal egy kavicsot, ha életed fontos fordulathoz érkezik.
- Gyűjtsd össze azokat a köveket életed során, amelyek szólnak hozzád, amelyek megragadják a figyelmedet.

- A szeretet kövei átmelegítik a lelket.
- Az emlékező kövek tudatják veled, hogy mi a fontos.
- Az öröm kavicskák színesítik életed.
- A történet kövek megörökítik a fontos pillanatokat, megőrzik ami számít.

• Ez most itt egy fontos pillanat.
Láss és érezd, kinek vagy fontos,
mert vannak olyan pillanatok,
amik szebbek, mint a csillagok

• Elég egy jel, a vándor, útra kel.
Soha nem kérdez senkit, mert elég a jel.
Úgy indul el, mikor menni akar,
hogy a szó helyett marad egy dal

- Tudom, százféleképp élitek át a jelen pillanatot. vannak olyanok is, akik megállnak, körülnéznek, és döbbenten fedezik fel, hogy ideértek és most itt állnak ünneplőben.

- Az életed lemeze fordul.
Holnaphoz ér, lassít a tű,
Tisztul az érzés és a vágy.
- Szavam tiéd.
- Hangom tiéd.
- Szívem tiéd.
- Őrizd meg.

3.

- Őrizd meg, mert ha valamikor újra találkozunk majd...
- Találkozunk még? Egész biztos.
- Milyen lesz az a találkozás? Váratlan, mély és jelentős.
- Mikor? Nem fontos. Hol? Lényegtelen.
- A lényeg: a találkozás maga,
- a lényeg: az emlékezés, a közös gyökér, a közös múlt.
- Honnan ismerlek meg?
- Egy titkos kérdés összekapcsol:
- Emlékszel? Az első napra, a sok idegen arcra..
- Emlékszel? Az órák lassú percegésére
- Emlékszel? A sikerekre, mely mellett eltörpülnek a csalódások
- Emlékszel? Hogyan születtek barátságok, szerelmek

- Arcokat ont az emlékezet.

A májusi délelőtti orgonailatát .

Könnyes – boldog pillanatok

Akadozó, elharapott őszinte és bölcs szavakat ont az emlékezet.

- 2013-ban ballagtam - mondd te,
- Én 2014-ben
- És lehet, hogy ott, akkor, akárhol, akármikor - végre beszélgetünk, ismeretlen barátom

- Rohantok ringó füveken bámulni égszínkéi csodákat
S már készül bennetek szép gyanútlanul a feltétlen csodálat.
- Kövek, bogáncsok, csillagok arcotokat érdekesebbre marják
S már nem krajcáros tisztaságot jelent nektek a fiatalság.
- Játékaitokból lóg a kóc, s a dolgok titkosabb arcát
Suhogó szelek, vadvizek forgatják, féltik, kitakarják.

- Emlékszel?
 - Emlékszel?
 - Ahogy mi láttuk, nem láthatta más;
- Ahogy mi megéltük, nem élhette meg más,
Ahogy mi hittük és hisszük...

Világjáró batthyánysok

Diákjaink idén sem törték meg a hagyományokat, jártak-keltek a világban, s mindenhol élményekkel, képekkel, emlékekkel és természetesen írásos beszámolókkal tértek vissza. E beszámolókat olvashatják most.

Sonnenberg - egy hét egy életre

Amikor a repülő felszállt, tudtam, hogy ettől a perctől kezdve nincs visszafordulás, az út minden percét ki fogom élvezni, és a legjobbat hozom majd ki az egészből.

A Batthyány-gimnázium nyolc diákja kapott lehetőséget, hogy a németországi Sonnenberg Internationales Hausban, a Harz-hegység egy gyönyörű szegletében töltsön el egy hetet október 13-tól 20-ig az angol nyelvű „Rhythms of Europa”, vagyis „Európa ritmusai” projekt keretében. Ciprus, Horvátország, Nagy-Britannia, Magyarország és Németország 14-25 év közötti fiataljai gyűltek itt össze, hogy megosszák zenei ismereteiket, szokásaikat, országuk hagyományos táncait, zenéit, ritmusait, megmutassák tehetségüket és persze megismerkedjenek. Mi, magyarok néptáncbemutatót tartottunk, majd később a hét során a másik négy nemzet is megtanulta, mi is az a csárdás, hogy a cifra nem egy autómárka és hogy a pálinka is van olyan jó, mint akármelyik vodka. Megtanítottunk magyar dalokat és tanultunk horvátul énekelni, fonetikusán leírt német szerelmes dalt és ciprusi dúdolást. Rengeteg játékos bemelegítő, ritmusgyakorlat és különleges szó került elő néhány nap alatt, mindenki kedvére tobzódhatott a multikulturális élvezetekben; délelőtt villásreggeli, ebédre Németország gasztronómiája, délután egy kis angoltea, aztán Ciprus különleges finomságai zenei keretekkel. A fő feladatunkat, az utcazenére való felkészülést sikerrel teljesítettük, egy Goslar nevű gyönyörű városkában léptünk fel a kevert táncbemutatónkkal, az akusztikus csoporttal (akik elképesztő zenét hoztak) és az énekesmadarakkal, akik három dalt sajátítottak el remekül, mindössze napi néhány óra gyakorlással.

Lehetne mondani, hogy nehéz volt a dolgunk és hogy hatalmas erőfeszítést igényelt, hogy egész nap angolul beszéljünk csupa (eleinte) idegen emberrel, de én akkor is azt mondom, hogy ott volt az a mindannyiunk számára közös nyelv: a zene nyelve, amelyet akkor is megértettünk, amikor a nyelvünk éppen elakadt. Nem csak azért volt hasznos, mert nyelvet gyakoroltunk és fejlődünk zenei téren, hanem a rengeteg barát miatt is, akiket Európa különböző részeiből szereztünk. Megismertünk másokat, hogy ez által magunkat is megismerhessük.

Köszönünk mindent kísérőnknek és énekesmadarunknak, Olasz Nóra tanárnőnek, aki lehetővé tette az utat, és mindent megszervezett nekünk. Életünk egyik meghatározó élményében lehetett részünk és sosem felejtjük el.

Stamler Lili 11.A

...hogy tényleg Európa része lehessünk

„Az idegen nyelv, az idegen nyelv és az idegen nyelv. Manapság gyermekem nélküle már semmit sem tudsz kezdeni.” Melyik korombelinek ne lennének ismerősek ezek a szavak? Talán a legtöbbször ennek ellenére sem veszi túl komolyan ezt a kérdést. Habár én nem ehhez a körhöz tartozom, mégis a Németországban eltöltött egy hét alatt jöttem rá igazán, hogy ez tényleg mennyire jelentős.

Ugorjuk át a szokásos – „vasárnap este 6-kor 21 izgatott diák várta a busz érkezését az iskola előtt”- kezdést, és térjünk a lényegre! Megérkezésünkkor Bad Marienbergbe a vendéglátók már kíváncsian vártak minket. Természetesen mi azonnal kiszúrtuk magunknak a leghelyesebb fiúkat. A hosszú út után csak lepakolni volt időnk, és már bele is dobtak minket a mély vízbe. Az ismerkedés során, habár játékokkal történt, hegyezniünk kellett a fülünket, hogy mindent megértsünk. Az esti bemutatkozó műsorunkban – erősítve a sztereotípiákat -, néptáncot mutattunk be, de hogy feldobjuk a hangulatot, egy kis Gangnam Style is elő került. Az este talán legizgalmasabb része volt, amikor a „Megy a gözös...” című dalt tanítottunk a helyieknek. A németek pedig izgalmas prezentációkkal készültek nekünk, Magyarország érdekességeiről. Meglepő módon hallottunk új, számunkra addig ismeretlen információkat országunkról. A hét többi napja is mozgalmas volt, a szoros napirendbe csak néha-néha fért bele egy-egy fél órás szünet. A délelőtti időt közösen töltöttük el, ilyenkor játékosan próbáltunk egyre több új ismeretet szerezni az Európai Unióról. Ekkor derült ki számomra, hogy ők mennyivel több ismerettel rendelkeznek ebben a témában. Ebéd előtt történt meg a csapatok összesorsolása –magyarok és németek vegyesen, általában 5-6 fő -, akik együtt dolgoztak délután egy prezentáción, amely este bemutatásra került. Ezek elkészítéséhez rengeteg internetes oldalt és prezentációs programot mutattak be nekünk, így lettek a munkák a lehető legkreatívabbak és leglátványosabbak. Sokak számára ez az elfoglaltság volt a legkedvesebb, hiszen ekkor tudtuk igazán elengedni magunkat és beszélgetni a németekkel. Ők nagyon segítőkészek voltak, így egyáltalán nem volt probléma, hogy valamiben segítséget kérjünk. Nyitottak voltak a magyar szavak megtanulására is, ami kitűnően ment nekik.

Nem tudom, a többiek hogy vannak vele, de a hét csúcspontja nekem a bowlingozás volt. Alig 5 perces sétára volt a szállásunktól a bowling terem, ahol 1 óra hosszat mindenki gurította a golyókat. Hogy egy kicsit fellélegezhessünk, utolsó előtti napunkon Bonnba utaztunk. Délelőtt egy múzeumot látogattunk meg, ahol nem kis feladatot jelentett németül végighallgatni a vezetést, de megbirkóztunk vele. A délutáni szabadprogram után - nem is értem, miért - a lányok jelentős része hatalmas, ruhákkal teli zacskókkal szállt fel a buszra. Sajnos elérkezett a hazaindulás napja is. Délelőtt mindenki bemutatta utolsó prezentációját. Délután már nem volt hivatalos program, ám egy spontán közös éneklés során derült ki számunkra, hogy az együtt töltött idő mennyire közel hozott minket egymáshoz. Köszönet érte a kis német zongoraművészuinknek, Jaspernek. Ekkor már mindenki érezte: vége van, hazamegyünk. Utolsó fényképek az új barátokkal, egymás kölcsönös lájkolgatása a Facebookon, könnyes búcsú és integetés a buszról.

Felejthetetlen hét volt ez mindannyiunk számára. Új ismeretek, barátságok és emlékek egész életünkre. Köszönet ezért Kovács Livia tanárnőnek, aki egész héten segített minket, és persze a német diákoknak, akiknek volt elég türelmük hozzánk és nem kis szeretettel fordultak felénk. Sosem felejtünk el titeket! Danke schön!

Kovács Adél 11.A

A batthyánys csapat Marienbergben

San Francisco, Kalifornia

Eltölteni egy évet külföldön? – Jól hangzik. Eltölteni egy évet külföldön, 20 különböző országból származó 300 másik emberrel, 15 000 kilométerre otthonról, egyedül? Az már kihívás!

Azon szerencsés diákok egyike vagyok, akik eltölthettek egy kis időt külföldön, és betekintést nyerhettek egy másik világ kultúrájába és mindennapjaiba. Egy egész tanévet töltöttem el a Wooside Priory School-ban, San Francisco Bay Areában, Kaliforniában. Az iskolát magyar bencés szerzetesek alapították az 1950-es években, és mára a környék, valamint az egész Egyesült Államok egyik legelismertebb magán középiskolájává vált.

Amellett, hogy teljes értékű, amerikai középiskolaként szolgál mindenki számára, az iskolába húsz különböző nemzetből érkeztek diákok ebben az évben. A diákok nagy része ugyan amerikai, a sok külföldről érkező diák mégis különlegesebbé teszi az iskolát. A külföldi diákok rendszerint az iskola területén lévő kollégiumban laknak, ahol az én szállásom is volt az egész év során. Egy ilyen környezetben a beilleszkedés nagyon gyorsan és könnyen ment a számomra. Már a Kaliforniában élő emberek is nagyon segítőkészek és befogadóak voltak, a kollégiumban kialakult barátságos, pozitív társaság pedig még sokkal egyszerűbbé tett mindent számomra. Sohasem hagyott senki sem egyedül annak ellenére, hogy az angol nyelvet csak nagyon félénken és hibásan beszéltem. Mindig jött valaki és beszélgetett velem, vagy éppen segített, amiben kellett.

Az iskolába „teljes értékű” diákként jártam, minden követelményt teljesítettem, minden rendezvényen részt vettem, ugyanúgy számon kértek és osztályoztak, mint mindenki más az iskolában. Szabadidőmben az iskola „sportkövetelményeit” teljesítettem. Az első három-

négy hónapban vízilabdáztam, mivel a „magyar vér kötelez”, még akkor is, ha soha sem játszottam előtte, és nem is voltam különösen jó játékos. A hét minden napján 3-tól 6-ig tartó edzések miatt izomlázban égő testtel kellett megküzdenem a nyelvi akadályokkal esténként, éjjelenként, amiket a tanárok gördítettek elémm azzal, hogy olvassak el könyveket és írjak nekik sok oldalas esszéket olyan témákban, amelyek még anyanyelvemen is gondot okoztak volna. A következő három hónapban elkezdtem focizni, mivel a vízilabdaszezonnak vége lett. Az edzések itt már nem voltak annyira nehezek, mint az előző szezonban, és nem is voltak annyira hosszúak, valamint a nyelvi akadályok is kezdtek teljesen eltűnni. A következő félévben már mertem változtatni az órarendemben és felvenni nehezebb órákat is. A második féléves órarendem már nehezebb volt, mint a legtöbb ottani diáknak.

A tanulás mellett az év során számos helyet bejártam Kaliforniában, ám még így sem mondhatom, hogy láttam az állam 5 %-át. Az iskola, illetve ismerőseim sok helyre elvittek, a Nyugati-part legszegényebb helyeitől kezdve a világ leggazdagabb negyedeiig. Vacsoráztam a Google központjában, üvöltöttem a világ egyik legnagyobb fix, szabadtéri lelátóján rock-koncerten, eltöltöttem két napot és egy éjszakát San Francisco legszegényebb és legveszélyesebb negyedében, kirándultam a világ egyik leglenyűgözőbb nemzeti parkjában, jótékonykodtam egy hatalmas „ételbankban”, huszárnak öltözve tartottam a magyar zászlót az elmúlt tíz év egyik legnagyobb amerikai magyar eseményén és még sok, kisebb-nagyobb élményben volt részem, amire sohasem gondoltam volna azelőtt.

Úgy érzem, soha sem fogom megbánni, hogy kimentem erre az egy évre. Nagyon sok mindent láttam és tapasztaltam. Sok baráttra tettem szert, és már bátran beszélek angolul is. Igaz, az év nagyon hosszú volt úgy, hogy egyszer sem jöttem haza, de hihetetlen gyorsan elment. Ha valaki megkérdezné, hogy bevállalnám-e még egyszer, vagy lenne lehetőségem kimenni még egyszer, akkor arra egy boldog igennel válaszolnék.

Fullér Soma

Umwelt Bildungs Austria - a hely, ahol valósággal úsztunk a boldogságban...

....éppúgy, mint az esővízben, ami a nyakunkba zúdult. De mi felvettük a harcot.

Május 27-én 28(?) batthyánys diák számára (köztük nekem is) elkezdődött az év egyik legnagyobb kalandja. Ausztriába, Bécs mellé, egy Lobau nevű városba buszoztunk, felszerelve hatalmas mennyiségű csomaggal, sátorral, kalapáccsal és cövekkel, na meg persze kártyával, mert miért is ne.

Öt napot töltöttünk a Duna ausztriai szakasza mellett egy nemzeti park szívében, körbevéve fákkal, vízzel, fákkal, vízzel, na és persze voltak még fák is. Ezeket részletesen megismertük, hiszen a programok közül jó néhány a park egyes részeinek bemutatását szolgálta. A sátrak felállításával nem voltak gondjaink; a vízállóságukkal annál inkább, de ezt is megoldottuk. A második napon már a nap is mellénk szegődött, és a kezdeti kissé nedves benyomásainkat teljesen felszárította.

Túráztunk 20 kilométert, bejártuk a kisebb-nagyobb holtágakat, néztünk madarakat távcsővel, megtanultunk bekötött szemmel visszatalálni a starthoz. Nem kíméltük a bogarakat sem; számtalan szöcske szívta miattunk a nem létező fogát. Gumicsizmában átkeltünk Bécsen, egy gyönyörű szigeten kígyókat kerestünk, egyesek meg is találták. Vagy nem. A feladatok között szerepelt egymás elrejtése az erdőben; erre több jelentkező akadt, de sajnos úgy elbújtak, hogy én nem találkoztam velük. Az egyik nap éjszakai túrára vittek minket az osztrák csoportvezetők, ahol szerencsére senki nem szenvedett sérüléseket, és Blasszauer tanár úr is sikerrel teljesítette, csakúgy, mint a többi is. Kitűnő kísérlőnk volt, köszönjük szépen a segítségét.

Rajtunk kívül jöttek még Győrből és Szombathelyről diákok, bár a szombathelyiek inkább a hetedik-nyolcadik évfolyamból voltak, így mi a győriekkel társultunk, igen sikeresen. A hét végére megérkezett az eső is; örömmel üdvözlöttük, bár a sátoron belül annyira nem. A hőmérséklet is lecsökkent, így mi az utolsó esténket egy tipiben töltöttük, ami ráadásul még vízhatlan is volt.

Pénteken indulás előtt megállapítottuk, hogy mindenki tanult valamit a táborban; ki a győri nápolyit, ki a sátorállítást, ki pedig azt, hogy két tányér makaróni igazán nem nagy falat. A táborvezetők sokat segítettek, érdekes programokat állítottak nekünk össze, és hogy-hogy nem, végül mindenkinek lett egy rakás szép emléke, amit sokáig emlegethet majd. Azt hiszem, legalábbis remélem, nem csak nekem jut eszembe egy komplett dallam az „energy” szóról, és ha valaki azt mondja nekem, hogy sátorozni indulunk, már tudom, mit ne vigyek magammal: telefont.

Stamler Lili 11.A

Erdélyország, meseország

Minden magyar el akar egyszer jutni Erdélybe. A rejtélyes meseországba, ahol még élnek a hagyományok, ahol a sűrű lombok árnyékában népviseletbe öltözött székely bácsik és nénik barátságos mosollyal kínálják a frissen sült kürtöskalácsot és messze földön híres házi pálinkájukat.

Ilyen és ehhez hasonló gondolatokkal vágtunk neki több mint tíz órás utunknak. A történelemkönyvekből már jól ismert Nagyváradra érve megtekintettük a lenyűgöző római katolikus székesegyházat és a szomszédságában lévő püspöki palotát. A „Körös-parti Párizsban” zajló sétánkon egy Ady-szoborral is találkoztunk, valamint az Ady által kedvelt kávéház hangulatába is bepillantást nyerhettünk. A Királyhágót követő állomásunk a csucsai Boncza-kastély volt, ahol Ady életének utolsó éveit töltötte. Aznap a legmegdöbbentőbb látványt a bánffyahunyadi cigánypaloták nyújtották, enyhén giccses bádogtetőikkel, élénk színeikkel és olykor-olykor a bádogtetőkön felbukkanó egyszarvúikkal. A körösfői református templom harangtornyába is feljutottunk, ahonnan beláttuk Kalotaszeg környékét. Az első nap másik nagy történelmi jelentőségű városa a Mátyás király nevével szorosan összekapcsolódó Kolozsvár volt. Itt megtekinthettük Mátyás szülőházát, a Farkas utcai és a Szent Mihály templomokat, a monumentális Mátyás-szoborral együtt. A román görögkeleti székesegyház is mély benyomást tett ránk misztikus félhomályával, füstölőivel, imát mormoló híveivel.

Bár a megtekintett nevezetességek lenyűgözők voltak, igazán akkor éreztük Erdély varázsát, amikor útban a szállásra a táj megváltozott. Hatalmas hegyek tűntek elő a semmiből, mindenfelől fák vettek körül, és egyszerűen minden gyönyörű volt. Megérkeztünk álmaink Erdélyébe. Szállásunk az UNESCO világörökség részét képező, talán az egyik legszebb Kárpát-medencei településen, Torockón volt, ami kicsi és sáros, mégis a maga módján csodálatos. Ezt mi sem bizonyítja jobban, minthogy a falu nevezetességének, a Székelykő vonulatainak hála itt a Nap is kétszer kel fel. A szállásunk otthonos volt, és már első este igazi erdélyi ételeket ízlelhettünk meg.

Sajnálattunkra másnap nem láthattunk a kétszeri napfelkeltét, mivel magyar idő szerint hat órakor indultunk. Kanyargós utunk a gyönyörű Hargitán keresztül vezetett Gyergyószárhegyre, ahol megtekintettük a Lázár-kastélyt. A Gyilkos-tó igazi „gyilkos” arcát a havas-jeges körülmények miatt nem láthattuk a maga teljességében. Siettünk is tovább a nap fő attrakciójához, a Békás-szorozhoz. Meredek sziklafalaival, beláthatatlan kanyarulataival és - az időjárásnak hála - elképzelhetetlen hótömbjeivel és jégcsapjaival lélegzetelállító látványt nyújtott. Azt mondják, ha van pokol, akkor itt van a bejárata, és bár magával az ördöggel nem találkoztunk, biztosak vagyunk benne, hogy igazuk van. Ezután jutottunk el Korondra, ahol székely remekműveket vásárolhattunk, majd egy székely bácsi előadását hallgathattuk meg a székelykapuról, amely magát a székely embert és annak életútját jelképezi. Marosvásárhelyt a lámpák fényénél csodálhattuk meg, ahonnan tizenegy óra körül érkeztünk vissza a szállásra. Mindenki félálomban evett egy kis rántott húst, majd kimerülten ágyba zuhant.

Vasárnap újra útnak indultunk, ezúttal egy igazi túrázós napra. A tordai sóbányával kezdtük az aznapi programot, ahol felejthetetlen élményben lehetett részünk, hála jókedvű idegenvezetőnknek. Itt sok érdekességgel találkoztunk, ellátogattunk a sóbánya egy olyan termébe is, ami tizenhatszor visszhangzik vissza. Ha például elkiáltod, hogy alkohol, a részeges visszhang tizenhatszor kérdez vissza, hogy hol-ho-hol? A bányában szabadidős

részleg is van, ahol többek között óriáskerék és egy kis tó is található csónakázási lehetőséggel - ha valaki egy egész napot szánna rá, érdemes lenne legközelebb kipróbálni. Ezután következett a kirándulás két csúcspontja, a Tordai-hasadék és a Székely-kő. A Tordai-hasadék Erdély egyik legismertebb természeti látnivalója, melyhez sok legenda is fűződik. Az 1129 méteres Székely-kő megmászásának ebéd után vágtunk neki. Akik felértek, tudják, hogy életük egyik legnagyobb élményében volt részük. Igazi kihívásnak bizonyult vízen, sáron és sziklákon át feljutni a csúcsra, de bebizonyítottuk magunknak, hogy akaraterővel és kitartással bármit elérhetünk. Nemcsak saját korlátainkat győztük le, hanem a baráti kapcsolatok is megerősödtek, ahogy egymást segítve haladtunk tovább. Fentről leírhatatlan látvány fogadott bennünket, mely minden fáradságot megért. Ekkor még nem tudtuk, hogy csak ezután következik a neheze. Lefelé sokat csúszunk, estünk, és kék-zöld foltokat szereztünk, de egymás támogatásával komolyabb sérülések nélkül értünk le.

Az együtt töltött esték során nemcsak szorosabbra fűződtek a kapcsolatok, hanem egyesek művészi hajlamai is megmutatkoztak, ez a búcsúesten sem volt másképp. A közös éneklések, gitározások alkalmával egymás újabb oldalát is megismerhettük, akárcsak a nevezetességekről szóló előadások során, amiket mi magunk, diákok tartottunk. Ezekből az utolsó napon sem volt hiány, így bőséges programunkat Gyulafehérvár történelmi belvárosával, székesegyházával, Déva várával, Vajdahunyadon a Hunyadiak várkastélyával és Aradon a Tűzoltó téri emlékművel zártuk.

Ezúton is szeretnénk megköszönni Horváth Gábor tanár úrnak, hogy megszervezte ezt a fantasztikus kirándulást és dr. Belső Marita ifjúsági védőnőnek, amiért a nehéz pillanatokban is velünk volt. Természetesen ez az út nem jöhetett volna létre megbízható sofőrök nélkül, így köszönettel tartozunk Tarr Lászlónak és Dervalics Ferencnek áldozatos munkájukért.

A kirándulás során rengeteg élménnyel gazdagodtunk, amik örökre az emlékezetünkbe vésődtek. Reméljük, lesz még alkalmunk ellátogatni erre csodálatos helyre, hogy Erdély újabb kincseit fedezzessük fel.

Kremzner Noémi, Samu Bianka 11.B

Londont és Párizst és Brüsszelt látni és.....élményeket hazahozni

A hagyományokhoz híven idén ismét sor került iskolánkban az angliai útra, amely inkább nevezhető egy kisebbfajta európai körútnak, hiszen nemcsak Anglia fővárosába, Londonba látogattunk el az egy hét alatt, hanem bejártuk Brüsszel és Párizs utcáit is.

Az első úti cél Brüsszel volt, az Európai Unió fővárosa, melyet egy egész éjszakás buszos utazás és pár autópályaszéli lerobbanás után értünk el. A busz már a külvárosban bedobta a törölközőt, így egy kisebb várakozást követően egy másik magyar csoport buszával jutottunk el a szállásra, amely a tervezettel ellentétben nem egy franciaországi, hanem egy belgiumi tranzithotel lett. Ez egyrészt azt jelentette, hogy bőségesen maradt időnk az itteni nevezetességek megtekintésére (a Pisilő kisfiú és testvére, a kislány; a hely, ahol Verlaine lelőtte Rimbaud-t), valamint a híres belga gofri és csoki megkóstolására is lehetőség nyílt a szabadidő során. Másrészt pedig ez egy másnap hajnali indulással is együtt járt, hogy a lemaradásunkat behozzuk.

Franciaországon és a Csalagúton átszáguldva el is értük Angliát. Az itteni program Greenwichben kezdődött a Royal Observatory-ban. Miután a nyugati és a keleti félgömb közt ingáztunk, London belvárosát vettük célba. Itt a Towerbe látogattunk először, ahol mindenki a számára legérdekesebb részeket nézhette meg, a legnépszerűbb látványosságnak azonban a királyi ékszerek és a kivégzőhelyek számítottak. Ezután sétára indultunk, ahol a Monument emlékművet néztük meg, végigsétáltunk a Harry Potter sorozat megfilmesítéséből ismert Millenium Bridge-en, és elmentünk Shakespeare Globe színházának rekonstruált változata mellett is. Ebben a városrészben több utcai zenésszel is találkozhattunk. Busszal indultunk tovább a családokkal való találkozási helyre, de az út során elhajtottunk a következő napi programunkban szereplő főbb nevezetességek mellett is, amelyeket másnap aztán gyalog jártunk be. A sorrend a hatalmas londoni forgalom miatt felborult ugyan, de mindenhova eljutottunk, amit Londonban érdemes látni: a miniszterelnök lakhelyére, a 10 Downing Street-re; a Westminster Apátságba és a Big Benhez (ami igazából csak egy harang, és nem egy épület); a London Eye-ra, ahol egy 4D-s moziban láthattuk, hogy készült az óriáskerék; a Buckingham palotába, és végül a Natural History Museumba, ahol szintén mindenki a neki érdekes részeket nézhette meg, hisz a hatalmas múzeumot teljesen bejárni talán egy teljes nap sem lenne elég.

A következő napon már a szórakozásé volt a főszerep. Madame Tussauds panoptikumában kezdtük a programot, ahol sztárokkal, sportolókkal, bűnözőkkel és királyokkal fényképezkedtünk. Utána megnéztük a híres egyiptomi múmiát a British Museumban, majd a várva várt szabad program következett az Oxford Streeten a londoni látogatásunk zárásaként. Az éjszakát aztán már Franciaországban töltöttük, de Párizsba csak az ezt követő napon mentünk be. Sétánk a Concorde térről indult, majd átmentünk a Tuileirák kertjén és elértünk a Louvre múzeumhoz. Délután megnéztük a Notre Dame-ot, és felmáztunk a Montparnasse torony tetejére, ahonnan a legszebb kilátás nyílik Párizsra.

Az utolsó napunk Napóleon sírhelyének megtekintésével indult, azonban az időjárás nem nekünk kedvezett, a Sacre Coeur bazilikát már csepergő esőben látogattuk meg, az ezt követő szabadidős programra pedig már szakadó esőben került sor. Zárásként még megnéztük az Eiffel-tornyot közvetlen közlől, majd a bőrig ázott társaság visszaindult Magyarországra.

Az utazás nem jöhetett volna létre a kísérők, Fodorné Koller Zsuzsánna és Olasz Nóra tanárnők, valamint az idegenvezetőnk, Dóra Tibor nélkül, akiknek ezúton is szeretnénk megköszönni türelmüket. Néha szükségük volt rá!

Richter Zsóka 11.A

The sound of my life - Sonnenbergben nyáron

Nem jó hajnali háromkor kelni, főleg nyáron nem. De ha tudja az ember, hogy ilyen jó hete lesz, mint nekünk, akkor még ezt is örömmel teszi.

Történt ugyanis, hogy 2013. június 29-én nyolc kanizsai diák elindult, hogy eltöltsön hét napot Sonnenbergben, a Berlinton északra lévő, gyönyörű hegyekkel körülölelt ifjúsági házban.

Már hetekkel előtte megkezdtek a felkészülést, igazi magyaros műsort mutattunk be az ismerkedési esten - népdaloktól kezdve Bárdoson és Göllesen át egészen ByeAlexig.

Persze nem csak mi keltünk útra, hanem négy másik nemzet képviselői is: német, angol, horvát és lengyel diákok. Ez a körülbelül 35 fiatal örökre emlékezetes élményekkel, nemzetközi kapcsolatokkal és barátságokkal hagyta el Sonnenberget. De ne szaladjunk ennyire előre! Mi is történt június 29-től július 6-ig a B-épületben?

Szombaton, hajnali 4-kor indultunk el egy kisbusszal. Mindenki hozta a hangszerét (ki a hangszárait, ki a csellóját, brácsáját, gitárját vagy szintetizátorát) és zenei tudását, ugyanis mindannyian zeneiskolába járunk, jártunk. Nem mondom, hogy elröppent az a 14 óra, de gyorsabban telik az idő, ha az ember jó társaságban van. Így érkeztünk meg – elsőként - az eső áztatta Sonnenbergbe (az időjárás utána is rapszodikus volt, ragyogó napsütést ugyanúgy láttunk, mint jégesőt). Utánunk sorban érkezett meg a többi csapat, s a kezdeti megilletődöttség után már könnyen ment a kommunikáció (ilyenkor jön rá az ember, hogy a testbeszéd és mimika nyelvektől független), főleg angol nyelven.

Megismerkedtünk a német konyha kifogástalan minőségével is, ugyanis minden étkezésre valami különlegessel készültek vendéglátóink, akik az egyedi kérésekre is ügyeltek.

A héten sok bemelegítő gyakorlatot, ismerkedési játékot tanultunk és persze zenéltünk. Nagyon sokat. Ugyanis kisebb csoportokat kellett alakítanunk, amelyek különböző zenei „projekteken” dolgoztak. De nem ám céltalanul, ugyanis utcazenélésre készültünk az varázslatos Goslar városában. Így alakult, hogy az utcán sétáló emberek láthatták a színház és a zene különös egyvelegét, hallhattak acapella-együttest, egy dalt, melyet a házban készített pár diák a héten, illetve egy zenekart, mely írt egy dalt, szavakat felhasználva minden jelenlévő nyelvből. Így tanultuk meg, hogy mi az a „Vremena je premalo” horvátul és így tanulták meg a többiek, hogy „Ég a házad ideki”. De nem csak ezt tanítottuk nekik, hanem más hasznos magyar szavakat (számokat, a napok és hónapok neveit stb.).

Tehát nem csak a nyelvgyakorlás miatt volt hasznos és érdekes az utunk. Örök élményeket szereztünk, ezt mondhatom mindnyájunk nevében. Ahogy azt is, hogy reméljük, lesz alkalmunk még visszamenni.

A búcsúzás mindig nehéz, hát még ebben a helyzetben. Elkészönni emberektől, akiket alig egy hete ismersz, de ezen rövid idő alatt megkedvelted, talán meg is szeretted őket. És nagy valószínűséggel személyesen már nem is fogtok találkozni. Furcsa.

Végül szeretném megköszönni Sipos Ágnes tanárnőnek az egész csoport nevében, hogy elkísért minket és segített nekünk, ha arra volt szükség. És persze Pali báának és Tibi báának, a sofőrjeinknek, hogy háztól-házig gond nélkül szállítottak minket.

a résztvevők nevében:

**Tislér Péter
ELTE TÓK**

Rendhagyó magyaróra dr. Márkus Ferenc tanár úrral

2012. október 16-án vendégünk volt dr. Márkus Ferenc tanár úr. Valójában persze nem vendég ő, hiszen iskolánk nyugdíjas magyartanáraként „hazajött”, hogy városunk jeles születtségéről, Pék Pál költőről tartson előadást, amolyan rendkívüli magyarórát diákjainknak. Az ő előadásának írásos változatát olvashatják az alábbiakban.

Szemelvények Pék Pál utolsó (10.) kötetének, „Az elmerült sziget”-nek költői antropológiájából In memoriam Pék Pál

Az életéről nem beszélek. Rokonai, kortársai, barátai, kollégái többet tudnak róla, mint amennyit én a rendelkezésemre álló időben elmondhatok. Többet és maradandóbbat!

Két életrajzi adatot mégis szükségesnek tartok megemlíteni.

Az egyik: Nagykanizsán született 1939-ben. Itt halt meg 2008-ban, 69 éves korában.

A másik: 1954 és 1958 között a Batthyány Lajos Gimnázium elődjének a tanulója volt. Történelmi okok miatt legendássá lett A) osztály diákjaként.

A folytatásban inkább a költőről, íróról, irodalomszervezőről és természetesen a tanárról mondok néhány mondatot.

Írói hagyatékának alighanem legfontosabb része 10 verseskötete. Sorolom: 1. Rapszódia a reményről (1976); 2. Nyár füstje (1984); 3. Holtág (1990); 4. Az idő metszetei (1994); 5. Havak tánca (1997); 6. A Bárány kiűzése (1999); 7. Arccal a Semminek (2001); 8. Szodoma (2004); 9. Szélcsönd és újra szél (2006); 10. Az elmerült sziget (2008).

Két dolgot itt és most feltétlenül meg kell említenem, jóllehet egyáltalán nem tartozik a megkezdett pályarajzhoz.

Az egyik: amit Pék Pál költészetéről és abban költői antropológiájáról mondani fogok, annak forrása a tíz kötet egésze. Más szavakkal a lírai életmű teljessége. Tanárként nem tehetek mást, mint az egészből, esetleg a részegészből kiindulva haladok a kisebb, a részlet, majd az egyes alkotás felé.

A másik: Az egészből nyert tapasztalatokat, fölismeréseket egyetlen kötet – az utolsó – szemelvényes bemutatásában fogom, és csak ott tudom hasznosítani.

A pályakép további részletei:

- A „Kanizsa” hetilap alapító szerkesztője.

- 1995 – 2000 között a Pannon Tükör kulturális folyóirat főszerkesztője, 2004-től a versrovat vezetője.

- 2000-től a Magyar Napló című irodalmi folyóirat regionális szerkesztője.

- 1959-től írt rendszeresen verset, novellát, kritikát, tanulmányokat.

- Verseit lengyel, szlovén, angol, német és olasz nyelvre fordították.

- Első publikációi a Zalai Hírlapban, a Kortársban és a Jelenkorban jelentek meg 1963-tól rendszeresen.

- Írásait több antológia is közölte.

- A Magyar Írószövetség tagja volt.

- Munkásságának legfontosabb adatai szerepelnek a Cambridge-i nemzetközi szerzők és írók névtárában és a Who's Who in Europe 2003 lexikonban.

- Kitüntetései: Kiváló Úttörővezető (1976);
Kiváló Munkáért (1986);
Zala Megye Alkotói Díja (1997);
Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt (1999);
- Magyar – történelem szakos tanári oklevél (1965);
- ELTE, másoddiploma (1984).
- Munkában töltött évek:
DKG, szerszámkészítő lakatos (1960).
Képesítés nélküli (tanár) nevelő: Zalakomár és Murakeresztúr.
1967-től Körösi Csoma Sándor Általános Iskola, Nagykanizsa.
1982-től a Dr. Mező Ferenc Gimnázium tanára Nagykanizsán nyugdíjazásáig.

Tanítványai tisztelték, becsülték, hallgattak rá. Diákok és felnőttek éveken át naponta találkozhattak nem mindennapi történelmi, szépirodalmi, zenei, anyanyelvi, képzőművészeti, filozófiai felkészültségével. Mégpedig nem csupán a tanítási órákon vagy előadásokon, hanem irodalomszervezői, szerkesztői tevékenységében is. Leginkább pedig 10 kötetes lírai életművében.

Ezt az emberi teljességet fölmutató összetettséget és költészetet kísérelem meg egyetlen kötettel – az utolsóval – szemléltetni. Persze csak szemelvényesen!

„Az elmerült sziget” 5 kötetes sorozat záró darabja. Az egyes kötetek címe is sejteti szoros együvé tartozásukat: A Bárány kiűzése, Arccal a Semminek, Szodoma, Szélcsőnd és újra szél, Az elmerült sziget. Tartalmuk, valamint az ismétlődő jelképek eltérhetlenné teszik kapcsolatukat.

Megnyitásukhoz kulcsot is ad kezünkbe. Idézem: Mindenkinek az életében van egy egészen korai vesztesége.

Megértéséhez gondoljunk például az Éden, az aranykor elvesztésére, vagy saját életünk legkorábbi nagy veszteségére, a mesevilág szertefoszlására.

Pék Pál költőségébe bepillantva figyelmünk elsőként a címekre irányul. Szemlélhetem akár a teljes lírai életművet, akár a szorosabb egységet képező 5 kötetet, vagy éppen az utolsót; mindegyiknek nagysúlyú eleme a bennük megtalálható szimbólum.

A szimbólum, magyarul jelkép, nem más, mint szemlélhető gondolat. Választott példánkban, „Az elmerült sziget”-ben ez a sziget szó. Magában hordozza valamennyi szótári jelentését.

1. (konkrét). Folyó- vagy állóvízben minden oldalról vízzel körülvett kisebb – nagyobb, de nem világrész nagyságú szárazföld. Védelmet, biztonságot nyújtó hely; menedék.

2. (átvitt). Olyan hely vagy az embereknek olyan kisebb csoportja, amely lényegesen különbözik vagy elkülönül az őt minden oldalról körülvevő nagyobb területtől, illetve embertömegtől, sokaságtól.

- Mitológiai tartalma: a boldogok szigete, az az elképzelt sziget, ahol örök tavasz, gondtalan, zavartalan boldogság uralkodik. Vagyis a szerelem és a költészet szigete.

Az eddig mondottakat Pék Pál szóhasználatából a következőkkel egészíthetem ki.

A sziget azonos az országgal, a haza jelentéssel. Azzal vagy azokkal a történelmi korszakokkal, amelyben a társadalmi boldogság, a közrend, a szabadság várományosai, netalán birtokosai voltunk. Pl. 1956 ősze!!

De jelenti a szűkebb hazát, a szülői házat, az otthont, amelyben a szülők szeretete, gondoskodása a boldogság biztosítéka.

A teljes jelentésben benne foglaltatik a mulandó, személyes élet valamennyi eseménye, története, jelenete. A szerelem gyönyörű ajándéka, a pálya- és sorstársak, különösen a vértanúk önfeláldozása, a költészet embert és önmagát nemesítő hite.

A gondolat pedig, amit a sziget jelkép láthatóvá tesz!

A megismert, átél és költészetté lett sok – sok adománnyal, szerzeménnyel, az ember egyetlen életével mi történt, mi lesz vele és belőle a jövőben, megmarad-e tanulságul utódainknak, gyermekeinknek? Tényleg elmerült-e?

A kötet négy (4) ciklusban válaszol a kérdésekre; továbbgondolja a körülményeket. Nemcsak megállapít, kijelent, hanem kérdez, várja a választ, elbeszél, leír, értelmez, magyaráz, elhallgat és magába mélyed. Vívódva elmélkedik!

A ciklusokban az egyes költemények mindegyike külön – külön is elbeszél egy – egy eseményt, történetet – „Mikor visszatér”, „Átváltozás” –, leírva bemutatja a tárgyakat, dolgokat, helyszíneket, szereplőket – „Vadakkal vacakol”, „Exceptio” –, értelmezi, magyarázza az élethelyzetet, sorsot – „Ide tart”, „Torkában halállal” –, s a belőlük előtűnő sokféle lélekállapotot: veszteséget, csalódást, keserűséget, lemondást; lázadást, haragot, de a halhatatlan reményt is: „Kötés”.

Az első ciklus: Epitáfium egy rontott kertben. Benne a költő a sziget legfontosabb helyére és tárgyához vezeti az olvasót.

A kert különös gonddal ápolt zöld terület! Minden kor minden kultúrája kialakította a maga kertjét a magasabb életigények kielégítésére, illetve a birtoklásban rejlő bensőségeség megnyilvánulásaként.

A Bibliában – Pék Pál gondolkodásának, hivatkozásainak egyik forrása – a kert a teljességhez, a boldogsághoz szükséges javak foglalata. Isten az embert Éden, más szóval a Paradicsom kertjébe teremtette.

A kert szó jelentésében benne van a legszemélyesebb vonatkozás is. Ez a mitologikus hely ugyanis azonos a gyermekkor, az ifjúkor boldog napjaival. Felnőttkorában azonban rontottnak mondja. Ez nem csupán ápolatlanság, gondozatlanság következménye, hanem az idő, az időjárás és a történelem megfontolt pusztításának az eredménye is.

A lírai beszélő a kert egyetlen emberalkotta tárgyára irányítja az olvasó figyelmét: az epitáfiumra.

Az epitáfium valakinek az emlékére templomban vagy másutt felállított feliratos képzőművészeti alkotás, főleg dombormű. Sírfelirat, sírvers jelentése is van.

Emberről látunk a kertben, aki jártában – keltében az epitáfium feliratait betűzi, faragványait szavakká, szóképekké alakítja. S mindezt jelenetbe foglalja.

Sebzetten, vadként űzve, önmagát sem érve vergődik. Magány és halál a társa. Látja, hogy pusztul egykori édeni kertje. Arkangyal – az angyalok fölött álló szellemi lény –, akinek újra halandóként kell élnie. Arca kö, nyakában az idő járma. Nincs jövője; sem hajnal, sem alkonyat nem keresztezi a napját.

Árva, elvesztette a vele egy lelkű költőtársát, Nagy Gáspárt az „Epitáfium egy rontott Kertben” című költemény vallomása szerint.

Meg tud-e maradni a hazugságok világában? Tud-e hitet veszítve élni? Hiszen sorsa újra kezdett hátraarc! Belül is ordaskodik, feketedik a lelke! Mégis Péntek Imre költő jóslatával – „nem lehetsz az, aki vagy” – vitázva hirdeti: „Gerincünk, a sorsod se tört./Az lehetsz már, aki vagy.”

Ezen a gyászos feltámadáson belül szemtanúi vagyunk egy még személyesebb feltámadásnak. A cikluson belül ez jelenik meg a „Dies ad quem” című versfüzér 5 vallomásában. Az V.-ben – címe „Érem” – összegez mindent: „Hogy ki voltam, már nem tudom./Magamról nincsen álmom - - /Lázárként ha átkeltem is/a ködbe vesző tájon.” (Zalaegerszeg/szívkórház)

Az „Exit” című vers zárja a ciklust. Jelentése: kimegy, elmegy, eltávozik: „Csak utaztam a csupaseb kölyökkor/omladékán túl a fény felé,/...” Valamennyire ez is reményt sejtető kép!

A második ciklus: Legyek pokla

A jobbára magánéleti kötődésű első ciklus élethelyzeteinek és lelkiállapotainak a határain túllépve a második ciklusban láttelepet készít az országról és koráról. Ennek a ciklusnak az embere a filozófiai, teológiai antropológiákban Zóon politikon vagy ens sociale néven emlegetett létező. A családnál, az otthonánál messzebbre veti tekintetét. A látottakat, az élményeket, benyomásokat itt is élethelyzetekre és lélekállapotokra tagolja, mint az előző ciklusban, de társadalmi, közösségi töltettel egészíti ki.

Már a ciklus címe – Legyek pokla – is ezt támasztja alá. Nyelvtani mibenléte szerint birtokos jelzős szó szerkezet. Tehát jelző és jelzett szó mindennél szorosabb kapcsolatban van egymással. A szerkezet mélyére tekintve a büntetés – bűnhődés, az örök szenvedés helyszíne sejlik föl bennük. Ősi jelentése: szurok, sötétség. Kiegészítve a millió és millió nyüzsgő, tolongó légy holtat elborító, undorító látványával, és mindent mély döngéssel betöltő gyászzenéjével.

A pokol, az alvilág szóval a vallások, mitológiák mindegyikében találkozunk. Ezek más és más képet festenek róla. Van azonban közös jegyük is. Nevezetesen: a halál utáni létezés helyének ismerik mindnyájan.

A héber seol-ban – kezdetben – jók és rosszak szétválogatás nélkül együtt vannak. Ez az elképzelés később azonban differenciálódott. A rosszak elváltak a jóktól, és más – más túlvilági sors várt rájuk.

Ebben a versciklusban a seol eredeti állapotának megfelelően az ország valamennyi lénye együtt van. A lírai beszélő pillanatnyi lelkiállapota fon körül mindenkit és mindent.

Bár nincs más, mint egyhangú vonulás a hazugul „csapdába csalt fénybe”, eggyé gyúrtan is elválik az ölni tudó hóhér a megalázotttól.

Megvakítva, némán, sebesedve, fájva, tántorogva táncol az ország. Teljes a félrevezettség! Emlékeiben a „Kiskamasz”-szal azonos idős korát el nem engedő „október” az ellenpont. Ám ez is halványul!

Vértanúk sírjai domborulnak bár – „N.I.”, „Mansfeld” – a rákoskeresztúri temetőben, a gyász, az emlékezés sorvad, a felejtés kezd uralkodni mindenben.

Ezért az emberben, a lírai beszélőben is az én meghasad. Ebben a lélekállapotban, a kettősségben pillantja meg a jövőt. A reménnyel azonos, a reményt tápláló Bárányt és a tőle elválhatatlan Júdást. Útjuk – „Túlragyog” – az új Golgota!

Ebben az élethelyzetben az embernek szembe kell néznie sorsával, sőt a történelemmel is. Ezt teszi meg a „Da capo” című művében. A szembenézés tanulságaiból kell erőt meríteni az élet folytatásához. A „szájba vágott ifjúság” talpra állásához! Ez a bűn – bűnhődés – büntetés eleve elrendelése, predestinációja egyszerre belülről és kívülről. Egyben ennek a történelmi létnek, helyzetnek a vállalásos tagadása, elvetése.

Fölmerül azonban a kérdés, lehetek-e magamnak, jó vagy rossz tetteimnek, a belső predestinációnak kizárólagos meg- vagy elítélője? Ugyanis „nem külső határok, hanem

gond és gondoskodás, a halál, az aggodás figyelmeztet az ember benső szűkösségére és végességére.”

A cikluson belüli versfüzér – „Koponyák éjében” – két tételben világít rá arra, hogy a Bárányban a pillanatnyilag időszerű – de a mindenkori időszerű – történelmi helyzetben benne van a Júdás!! „A szándék miattunk lett semmi/s/gallyra – ment hitekből/szó – pokol vacog./” „Így lesz a Minden csöndbe fúló tréfa?”

Megöregszünk. Eszméink, eszményeink is öregszenek velünk? Ha igen, akkor minden eszme és hozzá csatlakozó emberi magatartás, kiállítás csak tréfa, jobb esetben titok. Történelmünk, hitünk, önmagunk elárulói vagyunk. Önáltatók, hazugságok hazugságai lettünk!

Ám, ha többek, jobbak vagyunk ennél, akkor a jövő szöveg lesz, mint volt egykori megjelenések: „egy rózsás holnapló egén úszó harmatgyöngy árnya.” Ez alighanem a kötet legszebb trópusa, összetett (komplex) sziesztézia.

A ciklust záró költeményben – „Exceptio” – az országon és a küldetésén ismét végigtekintő ember végrendeletet ír. A testamentum minden ciklusbeli előzményt újra felmutat.

A harmadik ciklus: Dis árnyai.

Az ókori görögök az alvilág istenét több néven is emlegették. Közülük az egyik Dis. Átvitt értelemben alvilág jelentése is van a szónak.

Míg az előző két ciklusban az élethelyzetek váltak lélekállapottá, a harmadikban ennek fordítottját tapasztaljuk. A lélekállapotok – Dis árnyai – tárgyasulnak változatos élethelyzetekké.

Mi történt, mi van a lélek mélyén? Megmaradt-e az ember, a lírai beszélő önazonossága, egy tömbből faragottsága?

Ezekre és még más kérdésekre felel a ciklus. A nincsből, a hitetlen hitben, a szennyben (azonos a jelenkorral), az ezeréves velünk született hamisságban (azonos a történelmi múlttal) új szó hallatszik, mely elhítteti, hogy ismét kitárják visszametszett szárnyukat a madarak (azonos a költővel, a költészettel). Ám azt is látjuk, hogy ide tart, és lecsap rá a keselyű (a kimondott szó veszélye).

Az árnyvilágban jövő – menő embernek kettő éneke, a volt és a van, valójában egy. A világ és túlvilág, test és árny egymásba hatol, egymásba öltözik. Fő szimbóluma a csönd! Az ember csak árny Dis birodalmában, ám emiatt igazán szabad. Ami kétségbe ejti: a szakadatlan elsilányulást nem tudja elkerülni. Hiszen minden élmény emlékké vált; hazug, álságos a környezet; az embert kikezdi a belső korrózió: a hiszékenységek.

A személyes elsilányulásnak azonban nemcsak a külvilág, nemcsak a külső körülmények az okai. Bármennyire szörnyű, önmagunkban is ott vannak az okok: sükettség, némaság, vakság, bénaság, az önfeláldozó hit elvesztése.

Noha ez így van, örök készenlétben él minden árny – ember. A silány jelenbe belenövő értékes emlék, a múlt élteti a késői emlékezőt: a nem feledő, mert nem felejtendő élményt a hajdani ragyogó Őszről.

Ezért a közelmúlt történetének következményeit vizsgáló és önvizsgálatot is tartalmazó könyörgő imádságot mond a „Vigiliák évadá”-ban.

A vizsgálódó ember találkozik egykori énjével. Milyennek látja az egyik a másikat, a másik az egyiket? Kifosztottnak. Kölcsön ajándékot ölel önmagától is távolodva mindkettő – olvashatjuk „A másik égtáj embere” című versében.

Még ennél is rosszabb, talán a poklok pokla, a kínok kínja a köztes lélekállapot, a se itt, se ott nem vagyok léthelyzet a „Között” című művében.

Ennyire és így kiszolgáltatva menedéket keres az ember: szerelemben, szeretetben, egymáshoz tartozásban („Vak vágta”, „Éj az éjben”). Bennük elégikus, helyenként tragikus hangot hallunk, mégis reménnyel teljeset.

Várakozással beszél a lehetséges jövőről a „Dis árnai”-ban. A mű elégikus reménykedését önironikus befejezés zárja.

A ciklust a „Vesztégzár” című versfüzérrel folytatja. Négy számozott egység alkotja.

Az elsőben leltárt készít a jelenről a jelenben. Végelszámolással, veszteséglistával egészíti ki. Egy kérdés – Mit ér az énen kívüli, azaz a Kinti élet? – válaszait taglalja.

A második az első rész következménye, önironikus önértékelés. Kérdése: Mit ér az énben megőrzött kinti világ? Válasza: De hiszen kérdéses a belső értékesség is.

A harmadik a történetek személyes újra átélése kérdő mondatban.

A negyedik egység végkövetkeztetést fogalmaz. A történethez mindig visszatérsz, emlékeid élnek benned, „de a sorsod/kő a tollpihén”. Az utolsó három szó szövegintarzia Bertók Lászlótól.

„In puncto” (’erre nézve, valamire vonatkozóan’). Zárja a harmadik, kezdi a negyedik ciklust. Ellentmondásosan, de legalábbis kétségektől gyötörve. Reménykedhetünk-e a jövőben?

A negyedik ciklus: Mikor a fák a hegyre mentek.

A cím alakja szerint időhatározói mellékmondat. A főmondatot a korábbi cikluscímeknek és a kötet egészének figyelembevételével az olvasónak kell megalkotnia.

Valahogy így: A rontott kertben, a legyek országában körülnézve, árnyként alvilági árnyakkal együtt bolyongva akkor gondoltam erre, mikor a fák a hegyre mentek.

A címben két gazdag jelentésű jelkép van. Az egyik a fa. Jelentésének valamennyi összetevőjét felsorolni nem fogom. Csak azt, ami a cím megértéséhez elengedhetetlen..

Az Ószövetségben a héber, valamint a görög *kszulon* szó egyaránt jelöli az élő és a kivágott fát. Az üdvtörténet kezdetén ott áll az Édenben az élet fája és a tudása. Az utóbbiról szakította az ember a tiltott gyümölcsöt. Bűnhődött is érte!

Az Újszövetségben a fa, a keresztfa a megváltás eszköze. Mert míg a tudás fája a bűnbeesés miatt a halál fája lett, addig ellentéte, a kereszt, az új Paradicsom fája, vagyis az élet fája.

Megszemélyesítve is szerepelnek a fák a Bibliában, éppen úgy, mint a negyedik ciklus címében: ’mentek’. Tudnak tapsolni, örülni, ismereteket szerezni, irigykedni, versengeni.

A másik szimbólum a hegy. Itt is takarékoskodnunk kell a szóval.

Az Ószövetségben az 520-szor előforduló *har* szó jelenthet hegyvidéket is, de egy – egy különálló magasabb, sőt egészen magas hegyet, hegységet is. Szemben a mindössze 60-szor előforduló *gibah* domb jelentésű szóval, amely mindig csak valamelyik alacsonyabb hegyre utal (vö. Geba, Gibeá, Gibeon).

Akár Pék Pál kötetében, akár a szent könyvekben vizsgálódunk, a hegyek az embereknek menedékkül, az isteneknek pedig lakóhelyül szolgálnak.

Amint a Bibliában a Hóreb (héb. ’a kietlen, magányos vidék’) Isten hegyének a neve, a törvény átadásának színhelye (Mondják Sinai hegynek is!), ugyanúgy Pék Pál kötetében a hegy a Remény örökül hagyásának, a költői végrendelkezésnek a helye.

A fák pedig a ciklus szövegösszefüggésében valójában emberek. Azok, akik kivonulnak a társadalomból, a „legyek poklá”-ból, és menedéket keresnek.

Versfüzérrel – „Egysorsba költözötte” – kezdődik a ciklus. Az ember lélekállapota ugyanolyan, mint a korábbi versciklusokban. Kétkedik mindenben a megváltoztathatatlan külső, belső kettősségek miatt. „Krisztus volt/ma elhülyült lator” – vallja önmagáról, mert ugyanilyen a külvilág: „A fönti ég csak sötétség vagy mégis/a napvilágnak örök látszata?”. (Átalakított idézet Bella Istvántól szövegintarziaként.)

Azonosságok, azonosíthatóságok torlódnak egymásra a versfüzérben: jelen és múlt; élők – holtak; költői és hétköznapi én; hazugságok és látszatigazságok.

Ebből adódóan csak egy kötelessége marad az embernek. Kíméletlenül szembenézni örökké változó mindenféle önmagunkkal. Ezt tanulhatjuk meg „Egyetlen hang háza ez” című művéből.

Majd az idő mivoltát kutatva az „érdemes volt ázni – fázni” reményének aranyára bukkan „Az idő rései” című újabb versfüzérben: „... halott volt, de egyre hívták/délibábos messzeségek.” „Rét, a kert is füttyel telt, ...”; „Mert csillaghullás idején/madara kiáltott: />> menj, ha hív, ki benned tudja,/s másként az új világot! <</”. „Kellett a perc, ...”, „s minden álma.”//

Azután újra a „lecsüngő kéz” hitehagyottsága vesz erőt az emberen a „Gyásszal lobogózva” című versben.

A negyedik ciklust az újabb versfüzér, a – „A visszatérő” – zárja. Elbeszélés és leírás gyönyörű aránya és összhangja teremti meg az egységét.

Történetében mintha Odüsszeusz érkezne haza, Ithaka szigetére, és találkozna övéivel. Lépésről lépésre halad, csalódik, de mindig reménykedik.

Igaz, a magában hordott, de énjén kívül is harsogó hazugság a reményt is majdnem megfojtja. Mindezt sejtve, tudva végrendelkezik, feltételezve ap és fiú azonosságát: „/ Tiszta arccal bukjon át/szigetéről más világba/menekítve önmagát./” Tehát van, mert kell, hogy legyen költő – utód!!

Ennek látszólag ellent mond a kötet záróverse, „Az Óceán” című sírfelirata: „Elindult akkor [...] mögötte madár elnémul a fán/s nem lesz többé társa tudja/ha medrét is kitarva/ befogadja testét/ a végső Óceán.”

Valóban látszólagos csupán Pék Pálnak és bárkinek is a földi életből való eltűnése. Ő a test elmerüléséről beszél, de nem szellemi lélek, a lényegadó forma megsemmisüléséről. Pláne nem az énjétől függetleníthető költészetéről. Ez is, az is örök!

Hogyan lehetséges ez? Egyrészt teremtettségünk okán. Másrészt azért, mert minden ember legnagyobb műalkotása a saját élete. Éppen úgy, ahogy az emberisége a nemzeti és az egyetemes történelem.

Aki pedig életét a költészetbe, a művészetbe oltja, az az elpusztíthatatlant konzerválja örök életművé. A művészeteket ugyanis a legfontosabb őselem, a tűz élteti olthatatlan lángjával most és mindörökké.

A világmindenséget magában hordozó, a teret és az időt nemcsak átlátó, hanem átjáró ember valóban a lét elpusztíthatatlan, halhatatlan óriása. Ez Pék Pál nekünk szánt végső szava az emberről.

Ez aztán (nem) Piskóta!

Fehér Tamara, a 10.E osztály tanulója sikeres évet tudhat maga mögött: különdíjat nyert a Kossuth Rádió meseíró-pályázatán egy verses meséjével, illetve a „Slam Schol Poetry” Verseny közönségdíjasa lett irodalmi alkotásával. Tamara tanára: Dr. Hámori Zsoltné. Most a verses mesét olvashatják.

Ez aztán (nem) Piskóta! azaz chat ablakba való cserepes költemény

Hol volt 320 Volt..., a Face-dombookon túl, ahol varacskol a konekt-orrú disznócska,
Ott chat-elt a toronyszobájában főhösünk, Piskóta.
Hivatásos mesehősként már annyi mindent kiállt,
Most épp szabadságon volt. Egy kis pihi neki is kijárt.
Szóval gőzerővel püfölte a klaviatúrát, és még egy érdekesség:
Kb. 3-szor gyorsabban, mint a fénysebesség.
Éppen egy baráti vigasztalás végén tartott, mikor is a kurzor megakadt,
Ő pedig levegő után kapkodva ráébredt: az Internet-kapcsolat megszakadt.
S hogy fellobbanó haragjának lángjait eloltsa,
Kérdőn rámeredt a roskadozó könyvespolcra.
A „Kábel a rengetegben” című könyvre esett választása,
Amit még két éve kapott a királylány választásra.
A lányt teljesen megnyugtatta a villanypásztor története...
De ezen a majdhogynem unalmas délelőttön valami mesébeillő történhet-e?
A választ hagyjuk egy másik mesebeli alakra,
Kinek a torony oldalán ügyetlenkedik sudár alakja.
Mivel a tapadókorongok nem feleltek meg a toronymászói célra,
Következett a B.-megoldás: a jól bevált létra.
A lila körmök közül mintegy kirepült a regény,
Midőn kopogtatva megjelent a párkányon a délceg legény.
- Helló! Szilárd vagyok... mint a szikla!
Tárta ki az ablakot a herceg, száját macsó mosolyra nyitva.
Piskóta már-már baseball ütője után nyúlt,
De a vigyor láttán szíve egyből meglágyult.
Miután a lány is bemutatkozott, ő beugrott a szobába, megköszöri torkát,
és előkapta zsebéből ébenfekete iPhone-ját:
- „Ahogy a nap az ébredő hajnalba nevet - ide írtam egy XD-t (ikszdét)
Számban érzem, minduntalan kimondatlan szavak ízét.
Szóval be kell vallanom, hogy profilképed első letöltése óta,
Beléd vagyok esve, szépszemű Piskóta!” -
S hogy szíve hölgye lássa eltökéltségét,
Egy laza mozdulattal röppályára állította készülékét.
Főhősnőnknek eszébe jutott éppen,
hogy ő is mondhatna egy rímet válaszképpen:
- Lány szavaidnak édes Mentos-illata, s ezek a múlni nem akaró percek...
Én is kimondom, tessék: bejössz nekem Szilárd herceg!

De mielőtt a szerelmesek egymás karjaiba borulhattak volna,
Minden elmosódott, és visszatért az eredeti helyszín: egy konyha.
Ahol is a cukrász unokái miatt áldotta az eszét,
hogy a desszert mellé ki tudott sütni egy jó kis mesét.
És persze nagy bőszen magyarázta:
már csak a díszítés van hátra, az kell csak a mázra.
A szereplők a torta-forma univerzumban ugyan jól elkenődhettek,
Azonban a sütőben végre-valahára egy(b)esülhettek!

Azzal a cukrász becsukta a sütő ajtaját, mondván, ez csak hab a tortán.

Siker a retorikaversenyen

Talabér Rebeka (11.D) beszédével 1. helyezést és emlékérmeket nyert 2013. március 23-án Bonyhádön, az Ordass Lajos országos retorikaversenyen. Rebeka felkészítő tanára dr. Hámori Zsoltné.

MILY SEKÉLYA MÉLYSÉG ÉS MILY MÉLYA SEKÉLYSÉG (Kosztolányi Dezső)

Dömdödöm, dömdödöm!

Látom az arcokon a meglepődést. Dömdödöm, dömdödöm. Túl egyszerű voltam? Túl sekélyes? Talán csak szokatlan? Aki ismeri Lázár Ervin mesevilágát, és a szeretet titkos nyelvét, tudja értelmezni a szavak mögöttes tartalmát, a felszín alatt a valódi mélységet. Dömdödöm - azt jelenti: Nagyon boldog vagyok, hogy újra itt lehetek Bonyhádön, itt állhatok a már ismerős teremben. Ezt valóban így gondolom, a szó szívből jön: Dömdödöm. Lám, mily mély a sekélyesség. Néha, a túl egyértelmű dolgok, túl egyszerűnek tűnnek. Pedig különös köszöntésem többet jelent, mintha idézetekkel, kölcsön körmondattal próbálnám mélységbe burkolni a sekélyest vagy a hamisat. A felszínességnek ható egyszerűség mögött nemegyszer inkább visszafogottság, őszinteség van.

Őszintén hangzik Kosztolányi alakjának, Esti Kornélnak az éneke a folytatásban is: mily sekély a mélység és mily mély a segélyesség... mily könnyű mit mondanak nehéznek; és mily nehéz a könnyű, mit a medvék lenéznek. Ez a dal az elvárásokról szól. Arról, hogy az ember ne próbáljon mindig megfelelni a sokszor komolykodó sznob medvéknek. Nem kell kitalálni, mit várnak el tőlünk, mert könnyen becsúszhatunk az álkomolykodás gödrébe. Mit tegyünk, hogy ezt elkerüljük? A legfontosabb, hogy az ember próbálja megkeresni, és főleg megtalálni önmagát.

Ezt tette nemrég A Dal című műsorban egy félszeg filozófus, kötött sapkában, kezében gitárral, egy amolyan „dömdödömös” egyszerűségű, mégis költői szövegű dallal. Ismerős a kép? Nézték? Hallották? Könnyű volt? Felszínes? Nehéz? Mély? Egy biztos, egy pillanatra elhittük neki, hogy amit énekel, igaz. Elhittük, hogy az ő kedvese...táncot lejt a felhők között és rozsmaringból készített hintót. Miért is ne hittük volna el? A hatásvadász, álsztár világban volt egy őszinte pillanat.

Magam részéről, ha önkifejezésről van szó, én inkább szeretem a könnyűséget, a látszólag felszínest, ami hitelesebb, a világot is színesebbnek láttató. Hiszen a fekete és fehér között annyi szín van! Ezek megtapasztaláshoz azonban nyitottság kell. Figyelniük kell egymásra, a környezetünkre. Nem kell mindig rohanni. Állj meg, nézz körül! Bámészkodj egy kicsit! Akkor elkezdnek megjelenni azok az árnyalatok, amik megmutathatják a helyzeteket őszinte valójukban. Nem címkézve, nem feketén, nem fehéren. Végül mindig kiderül, hogy mily mély a sekélyesség, s mily sekély a mélység. És akkor csak az marad, hogy elfogadjuk minden olyan, amilyen: a sekély – felszínes; a mély – tartalmat rejtő. Azon kell igyekezni, hogy jól válasszunk.

Mert választani, válogatni kell, mint egy üzletben. A világunk egyre jobban hasonlít egyfajta áruházra, ahol megkapni mindent gyorsan, olcsón és filléres minőségben. Ennek a veszélyei már mutatkoznak, az élet és a szellem minden területén. A tömegek vágya csak mohó, de nem igényes. Mit lehet tenni? Tudni kell, hiába van ezernyi kísértés, ha mi nem sodródunk az árral, hanem időnként hagyjuk, hogy az agyunk levegőhöz jusson, megmenekülünk. Legyünk igényesek mindenben. Válogassunk lassan, türelmesen, egyenként: ez nemes, ez talmi, ez érték, ez vacak. Ne csak alkalmanként, könyvhéttől filmszemléig utasítsuk el a kommerszet, a tucatkultúrát. Legyen a minőségre való törekvés életformánk! Kétkeldejünk, kérdezzünk, mert csak így tudjuk megkülönböztetni a valódit, a hamistól. Üzenjünk hadat a mélybe rántó sekélyesedésnek...Ha életünk minden mozzanatában értékkeremtő magatartást a tudást a műveltséget és az igényességet választjuk, akkor tettünk is valamit, ha másért nem, önmagunkért.

Mindenkinek szabad és kötetlen, teljes és sikeres lázadást kívánok a mindent hátráltató szürkeséggel szemben. Kívánom, hogy mind találjuk meg azt az utat, mely elvezet önmagunk megtalálásához, hívják akár Esti Kornélnak, vagy netán Hajnali Violának. Ismerjük fel, mikor sekély a sekély, mikor sekély a mélység, vagyis mikor hamis és felszínes és mikor mély a sekélyesség vagyis mikor egyszerű és igaz.

Búcsúzom, elköszönésem is marad egyszerű és őszinte: Dömdödöm (Ugye, már értik?)

Beck Laura (12.E) beszéde az Ordass Lajos országos retorikaverseny primér kategória feladatára készült, és bár a tanuló nem tudott részt venni a versenyen, magát a megírt beszédet a zsűri könyvjutalommal ismerte el. Laura felkészítő tanára (is) dr. Hámori Zsoltné.

OTTHONVAGY. HOL VAGY OTTHON? CSAK ANYELVBEN (Márai Sándor)

Tisztelt Hallgatóság!

Köszöntök mindenkit, külön a bonyhádi vendéglátóinkat, akik itt itthon vannak, akik vártak bennünket, messzebbről, más vidékről érkezőket. Jómagam három megye határát is átlépve, helyesebben átbuszozva érkeztem ide otthonról, de nem érzem magam idegenben. Miért is érezném? Értem a szót. Önök értik az én szavamat. Egy az anyanyelvünk. Otthon vagyunk.

Kinek mit jelent az otthon? Nekem a kedvenc bögrémet, szakadtra olvasott első mesekönyvemet, a családomat. Otthon az, ahol csak úgy van az ember, ahol gyökerei vannak. Otthon az, ahova hazatérsz, ahol valaki vár. Otthon lenni – egy érzés ebben a nagy és furcsa világban, és ez az érzés az állandóság, biztonság, nyugalom, meghittség. Hely ahol értik a szavam, de értik a hallgatásom is.

És mit jelent számomra az anyanyelv? Naponta megújuló csodát. Ma reggel korán keltem, hogy ide érjek. Először pitymallott, majd pirkadt, derengett. Aztán elöntötte a konyhát a

nappal világossága. Az asztalon kedvenc csészében illatozott a kávé, anyukám gondoskodásaként. Ebből a harmóniából, ebből a nyugalomból indultam el. Anyanyelvünk csodálatos szavai, a tavaszodó természet látványa, az otthon biztonsága kísért utamon. A buszban zötykölődve, újból és újból rá kell döbbernem: csak ezen a nyelven, a magyar nyelven tudom elmondani, amit igazából gondolok és érzek. Úgy gondolok az anyanyelvemre, ahogy a levegőre, a vízre, a fényre. Létünk alapvető feltétele mind. Nem élhetnénk nélkülük. Természetességgel fogadjuk el létüket, csak akkor érzékeljük értéküket, ha hiányukat is elképzeljük: ha nincs levegő – fuldokolnánk; ha nincs víz – nincs élet; ha nincs fény – sötét üresség venne körül. És ha nincs anyanyelv? A kifejezés biztonsága veszne el, a félre nem érthető közlés biztonsága. Beletartozom egy adott nyelv világába, amit mondhatni örökségül kaptam szüleimtől, az iskolától, az olvasott könyvektől. Mi itt, anyanyelvi közegben élők el sem tudjuk képzelni, hogy az anyanyelvet hatalom korlátozhatja, hogy van, ahol az anyanyelv nemcsak a kommunikáció eszköze, álmok és vágyak legfőbb kifejezője, hanem a megmaradás tétje is.

Az ember egész életében vándor, úton van. Önként vagy kényszerből vállalt helyváltogatások adják életünk állomásait. Az idegen nyelvek tanulásának fontossága korunk alapkövetelménye. Rengeteg fiatal indul szerencsét próbálni a nagyvilágba. Ez nem baj. De fontos, hogy legyen útravaló a képzeletbeli tarisznyába. A legnagyobb kincs, amit beletehetünk, az anyanyelvünk. Általa ismerhetjük meg a világot, és a világ általa ismer meg bennünket. E nélkül nincs háttér a vándor mögött, nem tud megkapaszkodni. Valóban otthonunk és menedékünk a nyelv. Erre a felismerésre jutottak azok az íróink, költőink, tudósaink, akik kényszerből hagyták el a hazát. Megteremteni az otthont idegenben. Hiszen: Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne. Tamási Áron hőse, Ábel jól tudta ezt. Hihetünk neki.

Tisztelt Hallgatóság! Mi otthonon vagyunk az anyanyelvben. De anyanyelvünk is biztonságban van ebben az otthonban? Miközben naponta Sms-t írunk, emailezünk, facebookozunk - rövidítünk, betűket hagyunk ki, és elhagyjuk a magyar magánhangzók ékességeit, az ékezeteket. Elfelejtettünk írni? Beszélgetni? Vagy csak a nagy rohanásban elkényelmesedünk? A másik veszély az angol szavak áradata: háj”, „jössz délután soppingolni” „oké”. „Szuper” – bólintunk rá gyorsan a helyesnek vélt dolgokra, eszünkbe sem jut: Nagyszerű! Nagyon jó! Káprázatos! Mit tehetünk azért, hogy anyanyelvünk valóban káprázatos maradjon? Éljük anyanyelvtudatosan! Legyünk igényesek önmagunkkal szemben és anyanyelvünket beszéljük és írjuk anyanyelvi szinten!

Nem tudom, nem tudhatom, hogy másnak mit jelent az anyanyelve, de azt tudom, most miért vagyunk itt. Nem tudhatom, de érzem, hogy hasonlóan gondolkodunk. Mit jelent az anyanyelv? Nekem ebben a pillanatban azt, az örömet hogy elmondhattam gondolataimat és meghallgathattam, a tiéteket. És igen, úgy érzem, én is itthon vagyok. Ezt jelenti nekem a magyar nyelv.! Tanulni, vitatkozni, vallomást tenni, szeretni. Éljük vele! Éljük benne! Örizzük!

Énekkarunk sikeres esztendeje

Gimnáziumunk énekkarának, a Virág Benedek Ifjúsági Vegyes Karnak az életében jelentős esztendő volt az idei. Sok munka után decemberben elkészült az énekkar új CD-je „Dicsérjétek az Urat” címmel, majd 2013. április 13-án 16 órakor a nagykanizsai Felsőtemplomban sor került az énekkar minősítő koncertjére, amelyen a következő diákok léptek fel:

Tenor: Lakatos Sándor, Cseke Bence, Németh Bálint, Czupi Áron,
Basszus: Göllös Martin, Cseke Dániel, Kanyó Bence, Horváth László
Szoprán: Górné Annamária, Rajkó Rebeka, Rajkó Petra, Richter Zsóka,
Bene Barbara, Fenyvesi Dóra, Cselényi Luca, Bunics Erika, Katócs Nóra,
Kovács Réka, Trepess Beatrix, Tislér Judit Anna, Nagy Diána,
Alt: Kóbor Regina, Csikos Dalma, Jeszenői Réka, Karosi Flóra, Tarnai Hanna,
Magyar Cintia, Takács Diána, Kiss Zsóka, Tomasics Sára, Milassin Sára,
Kárász Csilla, Horváth Éva, Ángyán Dóra, Heilig Rebeka, Trencsényi Dalma,
Novák Eszter

A minősítő koncerten az új CD dalai hangzottak fel, az énekkart Cseke József tanár úr vezényelte, zongorán Kollonay Zoltán kísért. A minősítést neves ítésszekből álló zsűri végezte: Mindszenty Zsuzsánna (a KÓTA elnöke), Vinczeffly Adrienne (főiskolai docens, karnagy) és Lakner Tamás (a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karának dékánja, egyetemi docens, karnagy, a Székiálto együttes alapító tagja). A koncert után a zsűri visszavonult tanácskozni, az érdeklődők (énekkarosok, tanárok, rokonok, egykori énekkarosok) izgatottan várták az eredményt, amelynek megszületésekor örömmujongás töltötte be a kisaulát: a kórus „hangversenykórus” minősítést kapott.

Köszönet minden résztvevőnek az áldozatos munkáért, s külön köszönet Novák Jánosnak, a NoSoft HD Filmstúdió vezetőjének a koncertről készített gyönyörű filmjéért.

Az alábbiakban néhány véleményt közlünk az énekkar „Dicsérjétek az Urat” című CD-jéről.

„... csodálattal tölti el az embert az a tény, hogy egy gimnázium, amelyik nem zenei tagozatú, ilyen nívós CD-t tud kiadni kezéből. Ez csak akkor lehetséges, ha a növendékek lelkesíthető, tisztaszívű, ÁLDOZATOS FIATALOK.”

Daróci Bárdos Tamás
zeneszerző

„Cseke József karnagy – tanár 1996 óta töretlen lelkesedéssel vezeti, szervezi az énekkar életét. Az amatőr kórusmozgalom legnemesebb hagyományait követő értékes munka eredménye a 2012-ben kiadott CD-jük.egy ifjúsági vegyes kar esetében a karnagy nemcsak a művészeti munkájával, hanem az ifjú énekesek nevelésével, az értékes zene élményszerű közvetítésével is fontos pedagógiai feladatot lát el.”

Mindszenty Zsuzsánna
a KÓTA elnöke

„Rendkívül rokonszenves és nagy vállalkozás volt a szép műsor összeállítása és felvétele. Szép és üde hangszíneket, jó és ízléses zenei megformálásokat, kiváló hangszeres közreműködést hallottam.”

dr. Szabó Szabolcs
Artisjus-, Fasang-, KÓTA- és
Wlassics-díjas karnagy

„Ha figyelembe vesszük, hogy az iskolai kórusok mind számukat, mind létszámukat és színvonalukat tekintve a mai körülmények között egyre inkább visszaszorulnak, kimagasló teljesítményként tekinthetjük a munkát, melynek eredménye a CD-felvételen hallható. ...bizonyos esetekben a karnagy az énekesek zenei és hangai képességeiből szinte a legvégsőket hozza ki.”

Erdős Ákos egyetemi adjunktus
Bodnár Gábor tanszékvezető egyetemi docens
ELTE BTK Zenei Tanszék

„De jó, hogy van még olyan középiskolás közösség, ahol a fiatalok tudják, hogy kell dicsérni az Urat! A CD meghallgatása alatt az első szó, ami a hallgató eszébe jut, az a vitalitás, vagy az élet. És mi mással lehetne az Urat szebben dicsérni, mint magával az élettel, a fiatalok boldog közösségével, az évszázadokat átívelő harmóniák önfeloldott megszólaltatásával? Tisztelet és köszönet a támogatóknak, a segítőknek, akik nélkül a fiatalok lelkesedése nem teremhetne újabb és újabb sikereket. Örülhet az az iskola, ahol ilyen kórus működik. Gratulálok a lemezhez, s kívánom, hogy a kórus és karnagyának lelkesedése kiapadhatatlan forrásnak bizonyuljon.”

Vinczeffy Adrienne
főiskolai docens, karnagy

Hagyományainkhoz méltóan idén is közlünk egy jól sikerült érettségi dolgozatot magyar nyelv és irodalomból, melynek szerzője Lutor Katalin 12.E osztályos diákunk, akinek a magyartanára Dr. Hámori Zsoltné.

Könyvek - utazások

Felfedezetlen síkok, meghódítatlan magaslatok, ismeretlen tájak? Fedezzük fel! De vajon bejárható-e az atlaszokban kiterített végeláthatatlannak látszó vidék? És mennyivel adna nagyobb biztonságérzetet, egyáltalán mit adna, ha mindezt ismernénk? „*A világ bennünk lakozik*” – halljuk és ismételjük mi is sokszor a bölcsességet. Elsőként tehát magunk megismerésén kellene fáradoznunk, mielőtt a hátunkra szeretnénk venni az egész világ bebarangolásának örömét és terhét. Tudásvágy. Ez az, ami fűt és útra kényszerít sokakat a vándorlásra. De feltétlenül szükség van az utazások során szerzett ismereteinkre, tapasztalatainkra? Talán mindez csak a lelki világunknak, annak békéjéhez szükséges. Sokan, a gondoktól való menekülést tűzik ki célul. Ki kell kapcsolódni. De a helyszínváltással legyőzhetők a problémák? Van arra biztosíték, hogy ha az utazó visszatér, nem ugyanaz várja a vándort, mint mikor elment? Hiszen „*a sötét gond ott ül a lovas mögött*”, bármerre tartson is.

Köves Gyuri egy gondoktól sötétlő világba született, mégsem volt igénye, az utazásra. Nem kérdezték, hogy hova szeretne menni, sőt azt sem, hogy szeretne-e. Vitték. Kertész Imre regényének hőse nem értett semmit. Azt sem értette, mit jelent zsidónak lenni. Számára ez nem volt más, mint egy sárga csillag. Megjelölés, ami miatt az emberek másképp néztek rá. Ennek a fiúnak a sorsa egy nap akkor fordult, amikor munkába indult. Ekkor kezdődött *a nagy utazása*: vagonokra fel, vagonokból le. Gyuri fiatal volt, naiv. Ezzel a naivsággal járó természetességgel viseli az út megrázkódtatásait, állomásait. Azt bántotta csak, hogy az iskolában arról a helyről, Auschwitzról, nem tanítanak. Ebben a regényben nem számítanak a dátumok, az órák, a percek. A munkatáborban elvész az időérzés, a térérzés. A vagonokban eltöltött több napos utazás éveknek tűnik, és a távolságok is felmérhetetlenné válnak. Gyuri azon kevesek egyike, aki visszatért. Hazatérésekor ébred rá, hogy ez az utazás gyökerestül megváltoztatta életét. A vagonokban töltött hosszas várakozás mindig kíváncsisággal töltötte el lelkét, s a táborok poklából ő a szép emlékeket kívánta megőrizni. Nem értette miért nem kérdezi senki a lágerek boldogságáról. Megérkezve régi életéhez, otthonalannak érezte magát. *Sorstalannak* érezte magát, de tudta, hogy *folytatni akarja folytathatatlan életét*.

Minden utazás kaland. Vállalt, akart kaland valamilyen céllal, valamit keresünk, valamit meg akarunk találni. Kaland földön, vízen, levegőben; kaland valóságos vidékeken és a képzelet birodalmában. Kaland a vadlúdháton repülő Nils Holgerson útja, vagy a hajótörés szenvedő Robinsoné, de kalandos utat tesz meg Csongor, míg megtalálja szerelmét Tündérhonban; s a kis herceg is kalandok sorát éli át univerzumbeli utazása során. A kalandok mindig gazdagítják, erősítik a vándort. Exupéry apró emberkéje számtalan bolygón megfordul, hogy megismerje e különös birodalmak lakóit, reméli, hogy bennük esetleg barátokra is lelhet. Bolygóról bolygóra repülve rájön, hogy sokan élnek barátok nélkül, és eszébe jut a saját rózsája, akit elhagyott. Végül a Földre érve megismerkedik a rókával. Megszelídíti és így barátok lesznek. Sokat tanul a kis herceg újdonsült barátjától.

Megtanulja, hogy „Jól csak a szívével lát az ember, ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan”. Azt is megtanulja, hogy hiába van a Földön száz meg száz rózsa az emberek kertjében, hisz az ember számára csak egyetlen rózsa lehet fontos, akiről gondoskodott valaha. Csak az lehet a barátunk, akit megszelídítünk. A könyv írója is barátira lelt a kis hercegre, ezért ha az égre nézett a találkozásuk után, egy csillag különlegessé vált a számára, lett egy nevető csillaga.

Minden utazás kaland, melyet nem egyszer véletlen tesz átélhetővé az emberek és az irodalmi hősök számára is. Defoe Robinsonja is egy véletlen hajótörés során kerül egy lakatlan szigetre, éppúgy, mint Golding Legyek ura című regényének gyermekhősai is egy repülőgép-katasztrófa során kerülnek egy lakatlan szigetre, véletlenül. A sors új célt szabott nekik, a cél a valamikori hazatérés reményében az életben maradás. Míg Robinson a magánnyal, a természettel küzdött meg egyedül, addig a gyermekhősök a maguk által kialakított és elfogadott hierarchiával. A jó és a rossz, rend és káosz, civilizáció és barbárság, törvényesség és anarchia ellentétei élezik a helyzetet, a felnőtté avatás állomásait. Végül egy felszabadító véletlennel véget érnek a próbák, a hazatérés, megérkezés révén.

Utunknak, akár van célja induláskor, akár nincs, mindig valami újat hoz. Persze mi már nem egy új világrész felfedezéséért indulunk útnak, mint Kolumbusz Kristóf, hanem a bennünk rejlő világ megismeréséért. Bármerre indulunk, bárhol kötünk is ki, ezt a belső világot mindig gazdagítjuk és magunkkal visszük.

Ez is irodalom - az alkotóval, Poszovecz Lászlóval készült interjú a 85. oldalon olvasható

IV. Öregdiák-találkozó

...vagy inkább : örökdiák-találkozó, ahogy Balogh László igazgató úr nagyon találóan jellemezte az egybegyűlteknél az eseményt. Rendhagyó módon most leközzöljük a találkozó programját tartalmazó plakátot, majd elolvashatják iskolánk egykori tanárának, Kugler Sándorné Györgyi néninek a levelét, mellyel a találkozó résztvevőit köszöntötte, illetve olvasható még Pro Schola-díjas diákjaink osztályfőnöki jellemzése is.

KEDVES BATTHYÁNYS, LANDLEROS, IRÁNYIS ÖREGDIÁK!

Hagyományainknak megfelelően immár negyedik alkalommal rendezzük meg a Batthyáns, Landleros, Irányis Öregdiák-találkozót, melyre szeretettel várjuk a Batthyány Lajos Gimnázium minden „örökdiákját”. Az újabb találkozó programja a következő:

- 2013. május 31., péntek 19.00 – Medgyaszay Ház:
„BLGén” kulturális kavalkád a mai diákoknak
- június 1., szombat 10.30 – BLG: Az Irányi Dániel Gimnázium 1953-ban végzett IV.A, IV.B, IV.C, IV.D osztályának 60 éves érettségi találkozója („gyémánttalálkozó”!) külön program szerint
 - IV.A: osztályfőnök Simonffy Emil
 - IV.B: osztályfőnök Nyáry Rudolfné
 - IV.C: osztályfőnök Gyánti Erzsébet
 - IV.D: osztályfőnök Solty Jenő
- június 1., szombat 13.30 – BLG focipálya:
öregdiák – mai diák focimeccs
- június 1., szombat 15.00 – BLG kisaula:
 - **köszöntők:** Balogh László igazgató, Molnár László BLIÖE-elnök
 - „Pro Schola” – díj átadása
 - kapcsolatteremtés a 60 éves érettségi találkozóssal volt fizikatanárával, a 105 esztendő **Kugler Sándorné Györgyi nénivel**
 - a tanítvány, **Prof. dr. Kovács László** fizika demonstrációja
 - iskolánkhoz kötődő **képzőművészeti alkotások átadása:**
Zsovár Anita szötte, Erzsébet-szobor, „Szív-fal”, „Vigyázz, fal!”,
Hudek - macska + „Hol, mi?” helytörténeti kiállítás
- június 1., szombat 16.00 – BLG:
 - **osztályfőnöki órák** a bejelentett érettségi találkozókon a volt osztálytermekben
 - **nosztalgia-beszélgetések** a BLG összes termeiben

Kérjük, az osztályok és az egyéni résztvevők jelezzék részvételi szándékukat legkésőbb 2013. május 24-ig az öregdiák-találkozó hivatalos email-címén: talalkozo@blg.hu

Minden érdeklődőt, „örökdiákot” tiszta, jó szívvel várunk!

Emlékezzünk, ünnepeljünk együtt!

BLG

Tisztelt Igazgató Úr!

Mindenekelőtt köszönöm a meghívást az Öregdiák-találkozóra. Részt venni sajnos nem tudok, így írásban szeretném üdvözölni Önt, volt tanártársaimat, volt diákjaimat és a találkozó valamennyi résztvevőjét.

Nagyra értékelem az iskola kezdeményezését és szervezőkészségét, hogy immár a negyedik éve kerülhet sor az öreg diákok találkozására. A volt diákok és tanáraik – a napi gondokat otthon hagyva – felidézhetik a múltat, a régi emlékeket, ápolhatják a baráti kapcsolatokat.

A Batthyány-gimnázium kiváló eredményeket ért el az oktatásban, emellett tiszteletre méltó a nevelési törekvése is. A nyári hazai és külföldi táborozások nemcsak a tanulók látókörét szélesítik, hanem különböző helyzetekben a diákok megtanulnak viselkedni, megismerik mások gondolkodását.

Az iskola eredményeit látva, eszembe jut a kezdet. A már régóta működő Piarista gimnázium mellett 1931-ben megalakult a Nagykanizsai Egyesületi Leánygimnázium, első és ötödik osztállyal. Ketten voltunk tanárok. Első iskolánk egy kétszobás családi ház volt a Sugár út és a Királyi Pál utca sarkán. Később a Notre Dame Tanító Rend vette át az iskolát, és működtette 1948-ig, amikor is az egyházi oktatókat deportálták. Ennek az lett a következménye, hogy a két gimnáziumot egyesítették, és így 1950-ben megalakult az Irányi Dániel Állami Gimnázium.

Idáig csak lányokat tanítottam, de most kaptam egy nagy létszámú fiú osztályt. Történetesen azt az osztályt, amelyik most a hatvanadik érettségi találkozóját ünnepli. Féltem a fiúk esetleges kellemetlenkedő magatartásától. Tévedtem, a fiúk figyelmesek és kedvesek voltak hozzám. Hálás vagyok ezért nekik.

Az 50-es évek megpróbáltatásai után 1961-ben elbúcsúztam Nagykanizsától. A búcsúzást megkeserítette, hogy lányomnak - aki abban az évben érettségizett - az igazgató úr az egyetemi felvételijét nem javasolta.

A régi arcok és nevek elmosódtak, de a Kanizsán eltöltött 30 év nagyon kellemes emlék maradt számomra.

Új munkahelyemen, a Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában is voltak jó osztályaim, sok sikeres érettségivel. Az érettségi után azonban többnyire végleg elbúcsúztunk egymástól. Nem voltak osztálytalálkozók, látványos összejövetelek. Egy-két kivételtől eltekintve, nem tudom, hogyan alakult a további életük.

Ezért tudom nagyra értékelni a nagykanizsai Batthyány-gimnázium találkozóit, a gimnázium összetartó erejét. Karácsonykor sorban kapom, – leginkább interneten – a jókívánságokat, virágcsokrokat a régi kanizsai tanítványaimtól (még Amerikából is). Nagyon köszönöm, hogy még mindig gondolnak rám.

Kívánom, hogy ezt az összetartó szellemiséget a továbbiakban is őrizze meg a gimnázium.

A találkozóhoz nagyon jó szórakozást és főleg jó időt kívánok szeretettel:

Kugler Sándorné

Budapest, 2013. május 22.

Göbölös és Heller, a két humanista-humorista

Csak annyit mondok: Kudlik Juli és Antal Imre, a Boros –Bochkor páros, Stan és Pan, Terence Hill és Bud Spencer, esetleg Balázs és Lili.

Szóval minden generáció és korcsoport kapásból tud mondani egy vagy több kedvenc összeszokott párost, legyen az múlt vagy jelen, film vagy bulvár. Nos, a Batthyány ebben a tekintetben a Heller Péter - Göbölös Kristóf kettőst tudta az ideai ballagáson felmutatni, hiszen a fiúk kapták az idei "Pro Scola" díjat. Ők feszítettek büszkén a jeles ünnepen a jobbomon és balomon, úgy, hogy ezt még a Zalai Hírlap fotósa és szerkesztői sem hagyták annyiban: címlap-„sztárok” lettünk.

Hasonló a hasonlót vonzza, mondják sokan. Péter és a Kristóf egy hullámhosszon voltak. Nem kétséges, a közös tulajdonságaik kapcsolták őket össze: mindkettejüknek „nagyvállalataik” voltak - igazi humorgyárosok voltak. A tudósoktól tudjuk, hogy a humorérzék nagy agyi kapacitást és jó partnerkapcsolati lehetőséget jelent. Volt négy szép évem mindezt első kézből megtapasztalni. Osztályfőnökük voltam és nagyon szerettem őket. Az osztály pedig szerette a vicces fiúkat, ők meg azt szerették, ha nevettek a vicceiken. Mert vicces fiúkra mindig szükségünk van. Tőlük tudom, mi az a feltétel nélküli pozitív elfogadás, hiszen ők soha nem akarták egymást megváltoztatni, és hiszem, hogy ez a barátság pont ezért sok mindent túl fog élni. Hisz az információs korban, amikor az embernek „fészbuk”-ismerősei és barátai vannak, még élesebben kitűnik egy ilyen kiváló kamasz-konstrukció.

Most az jut eszembe, hogy értelmes csibészesség, vagányság, megbízhatóság, meg hogy „Csúszkaland” és diákélet: teljes krafttal ott voltak a DÖK-ben. Ők komolyan, sőt szó szerint vették a szlogent is: „Az iskola fészek, búra, óvóhely”, mert hogy fejükbe vették: felkutatják az iskola alatt húzódó egykori óvóhelyet. Bár ez még várat magára, én már láttam magam előtt: egyszer még megjelennek csákánnyal a kezükben...

Mert mindenütt ott voltak. Nem is egy, hanem két-három párost is kitettek. Legalább is ami az energiákat illeti.

Őnök most bizonyára azt gondolják: „Jól van, ennyi elég, tényleg derék munkát végeztek”, de én még tovább megyek. Lendülettel és hittel, mint ők: hiszen Péter ment: Kolontárra és nem katasztrófaturistának, hanem lapáttal a vörös iszap ellen, mentek vödörrel a gimnáziumba a csőtörés miatt, homokzsákokkal a Principálisra az árvíz miatt, karácsonyi ajándékkal a gyermekotthonba a lelkük miatt...és még folytathatnám.

Szóval volt két remek fiatalember, akik hatottak a kortárs csoportra, akik emblematisz figurái voltak a gimnáziumnak. Heller, akinek Göbölös volt a keresztnéve. Vagy fordítva? Nem is tudom...Péter és Kristóf a két „Jómadár”, - díjas srác. A címre utalva: nem véletlen, a humanista és a humorista hasonlóan cseng.

Bevallom: bár elérzékenyültem, de azért most nem sírom tele a százaz zsepimet, mert tudom: sokszor visszajönnek még az iskolába. Már szeptember elsején itt fognak dühörögni a folyosón, és egykori osztályfőnököket keresik. Várlak, várunk benneteket!

Kovács Livia, osztályfőnök

Idén is: SÉTA

Az idei tanévben is sokat dolgoztak újságíróink a SÉTA-program keretében. Az őszi „szezonban” ráadásul a legjobb diák újságírónak járó „Aranytollat” is batthyánys diák kapta, nevezetesen Vida Ágnes 11.A osztályos tanuló. A tavaszi időszakban pedig jószérivel a batthyánysok tartották el a Zalai Hírlap Sétatér rovatát, hiszen volt olyan lapszám, amikor kizárólag batthyánys cikk jelent meg az oldalon. Köszönet a 11.A-s újságíróknak, s a következő tanévben a SÉTA-felelős tanár, Tislérné Tóth Zsuzsanna szívesen lát minden, kiélezett-kihegyezett tollal járó, írni szerető diákot.

Évkönyvünkbe idén a SÉTA-cikkek közül az interjú műfajába tartozók kerültek be, az interjúalanyok egykori vagy mai batthyánys diákok.

Eszmélet - képből

Eszmélet – József Attila verse... és Poszovecz László batthyánys diák képverse, mely József Attilát formázza. A kép nagy sikernek örvend, amit a közel 300 like is tanúsít a gimnázium hivatalos oldalán az egyik közösségi portálon. A meghökkentő alkotásról kérdeztem az alkotót, és néhány meglepő választ kaptam.

-Hogyan jött az ötlet, hogy elkészítsd a képet?

-A verset már ismertem, és sokszor meghallgattam Latinovits Zoltán előadásában a youtube-on. Majd később irodalomórán is szóba került a dolog, beszélgettünk a képversekről is, és úgy gondoltam: össze lehetne hozni a kettőt.

-Mennyit dolgoztál rajta? Gondolom, elég sokat.

-Az igazat mondjam? Körülbelül 10 percet, és közben még beszélgettem is az interneten.

-Mit szólsz a sok like-hoz?

- Szerintem a kép egy kicsit túl lett értékelve, én nem látom annyira jónak, mindenesetre nagyon jó érzés.

-Mióta rajzolsz, mikor kezdted el komolyabban foglalkozni vele, mi a helyzet a rajzverse-nyekkel?

- Soha nem jártam rajzversenyekre, egyszer próbálkoztam, de akkor is elfelejtették beküldeni a rajzom. Kilencedik osztályban kezdtem el komolyabban foglalkozni a rajzolással, tavaly év vége óta pedig magánórákat veszek.

- Gondolom, a továbbtanulásban is erre felé orientálsz majd...

- Igen, a BME ipari termék- és formatervező szakára szeretnék menni.

- Annyit árulj még el nekem, honnan jönnek az ihletek, mikor készülnek a rajzaid?

- Néha még tanórán is jön az ihlet, ha éppen nem vonz annyira a tananyag J.

Laci néhány alkotását a BLG-ben lehet megtekinteni, ahol közös kiállítása van egy diáktársával, és említése szerint tervben van egy következő kiállítás is. Reméljük, láthatunk még tőle képverseket is, csak mondjuk nem József Attila, hanem a kedvenc költője, Romhányi József kapcsán.

Tóth Erika 11.A

64 mező, két játékos, egy győzelem

A sakk világa legtöbbünknek nem mond többet a fekete-fehér mezőknél, bábuknál és esetleg néha egy-egy partinál, amit - valljuk be - nem túl nagy hozzáértéssel játszunk. Persze amíg az ember nem versenyszerűen űzi a sportot, csak a játék öröme a lényeg. Havanecz Bianka, iskolánk végzős diákja azonban jó ismerője a sakk tudományának. Az Aquaprofit NTSK igazolt versenyzője, NB1-B-ben játszik. November 18-án lehetősége nyílt NB1-es csapatban egy partit lejátszania, amit meg is nyert. Elsőre, ilyen mezőnyben, mindez nem volt kis dolog. Mint minden sportnak, a sakknak is megvan a „magánélete”, hiszen a versenyzők számára nem csak egy-egy meccsről szól a részvétel. Bianka szívesen mesélt élményeiről, személyes tapasztalatairól.

- Mikor sakkoztaál életedben először, hogy indult nálad a sportág szeretete?

- Pontosan emlékszem a dátumra, hiszen szilveszter volt. Hatéves koromban, 2000. december 31-én az öcsémet szeretnék volna megtanítani sakkozni, és én is csatlakoztam. Testvérem fél óra után visszatért a számítógéphez, ám én amúgy is szerettem társasjátékozni, nagyon tetszett a király és a királynő, tehát ott ragadtam. Annyira megtetszett, hogy elmentünk a helyi sakk-klubhoz, és elkezdtem edzésekre is járni. Első versenyemen, ami egy körzeti verseny volt, 3. helyezést értem el. Ezzel meglett a motiváció. Kicsi gyerekként örültem az elismerésnek, az ajándékoknak. Nagyon tetszett, hogy ilyen ügyes vagyok.

- Valóban nagy eredmények sorozata vette kezdetét. Voltál már csapattal és egyéniben is diákolimpiai bajnok, korcsoportos bajnokságot is nyertél. Szoktál izgulni versenyek előtt? Mennyire jelent kihívást egy-egy parti?

- Kiskoromban nagyon izgultam, még a térdem is remegett. Aztán egy kis idő múltán rájöttem, hogy ha nem izgulok, akkor jobban tudok koncentrálni. Nagy tétnél még mindig van bennem egy kis félelem, de annál nagyobb a versenyszellem.

- Ahhoz, hogy karban tartsd magad, jársz edzésekre, táborokba?

- Napi három órát töltök immár a nagykanizsai sakk-klubban. Tréningezünk a versenyekre, különböző feladványokat kapunk, alapvégjátékokat, motívumokat tanulunk. Persze belefér egy kis lazítás is, baráti köröm nagy részét a kanizsai sakkosok teszik ki. Táborban kisgyerekként voltam sokat. Kétszer külföldre is kijutottam, világbajnokság keretein belül. 2009-ben Vietnámba, 2010-ben Görögországba volt lehetőségem látogatni. A versenyen kívül egy kis pihenésre, nyaralásra is jutott idő, felejthetetlen kiruccanásban volt részem.

- Mennyire lehet jóban az ember az ellenfelével?

- Játék közben teljes csend uralkodik, de utána gyakran megbeszéljük lépéseinket, többnapos versenyeken nagyon jó hangulatban szokott telni az ott töltött idő, összeemelegszik a társaság.

- Végzősként már biztosan sokat gondolsz a jövődre. Szeretnél kezdeni valamit a sakkal, vagy megmarad hobbinak?

- Budapesten tervezem a továbbtanulást, de semmiképpen nem szeretném befejezni, sőt tovább szeretnék versenyezni is, és egyesületem mezőnyét erősíteni.

Vida Ágnes 11.A

Zsarunak lenni nemes feladat

Dr. Fülöp Valter ezredes úr előzetes egyeztetések után egy keddi nap fogadott az irodájában.

Elmondása szerint gimnáziumi éveit alatt még nem gondolta, hogy egyszer a rendőri pályán fog kikötni, ám kalandos diákéveit – melyek a mai Batthyány-gimnáziumhoz kötik – a katonaság követte, ahol megbarátkozott a rend és fegyelem világával. Innen került a Rendőrtiszti Főiskolára, ahol büntetés-végrehajtási szakon végzett 1995-ben. Tanulmányait Pécsen a jogi egyetemen folytatta, ezzel megvalósítva eredeti célját. Közben Budapest XI. kerületében kezdte rendőri szolgálatát, sokak meglepődésére, hiszen a környék a legtöbb bűncselekménnyel „dicsekedhetett”, és egy újonc általában a nyugodtabb környékeket keresi. Ezután az életvédelmi osztályra került, ahol a ranglétrán egyre feljebb jutott, majd 1999-ben a „whiskys rabló” ügyének köszönhetően országos szakmai hírnévre tett szert. Innentől nem volt megállás, 29 évesen már az életvédelmi osztály vezetője volt. Később a XII. kerület kapitányság vezetését bízták rá, majd az elmúlt két évben – egészen 2012. augusztus 30-ig – a Budapesti Főkapitány helyetteseként felelt a főváros bűnügyi helyzetéért. Most Zala megye rendőrfőkapitánya. Arra kértem, kicsit beszéljen a munkájáról, szabadidejéről.

Milyen újra Zala megyében lenni?

- 20 évet éltem Zalában, majd 20 évet Budapesten, így a vidéki és a fővárosi mentalitást is jól ismerem. Csodálatos és megtisztelő érzés volt főkapitányként hazatérni. Szerencsésnek tartom magam ebből a szempontból is, és 12 éves vezetői tapasztalattal a hátam mögött tele vagyok tervekkel. Úgy gondolom, jó, ha egy vezető – bár kívülről jön, mégis – ismeri a közeget, ahova érkezik.

Mit jelent Önnek a rendőri hivatás?

-Meggyőződése, hogy aki ebbe igazán beleszeret, mint ahogy én beleszerettem, az nem akar más hivatást. Végzettségemnek megfelelően dolgozhatnék akár jogászként is, de nálam ez már szerelem. Zsarunak lenni nemes feladat. Azt vallom, hogy egy rendőr legyen empatikus és segítőkész a törvénytisztelő állampolgárokkal, közben pedig kemény és következetes a bűnözőkkel.

Mondjon három tulajdonságot, ami egy rendőrből nem hiányozhat.

-Empátia, objektivitás és elhivatottság.

Sok ember néz akciófilmeket, rendőrös sorozatokat. Önnek van ideje filmet nézni, és ha igen, akkor esetleg szakmai szemmel figyeli a történeteket?

-Ritkán, és az akciófilmek többségének természetesen nincs sok köze a valósághoz. Ezeknek a filmeknek elsősorban a szórakoztatás a célja, és ez így van rendjén. Az olyan sorozatok, mint például a Helyszínelők, már helyenként tartalmaznak valóságos elemeket, de ezt se kell túlértékelni.

Ha már a filmnézésnél tartunk, beszéljünk a hobbjáról! Melyek azok a szabadidős tevékenységek, amelyeket a munkája mellett megengedhet magának?

-Imádom horgászni, legfőképpen egyedül, csónakból. Ilyenkor nyugodtan elmélkedhetek és összeszedhetem a gondolataimat. A mesterséges tavak helyett az élővilágban gazdag vadvizet kedvelem. Legnagyobb fogásom Samu volt, a 33 kg-os harcsa, a fejét magam preparáltam, ott látható a polcomon. Illetve a horgászat mellett grafomániás vagyok, szeretek írni, de természetesen olvasni is.

És mit jelent Önnek a sport? Mennyire tartja fontosnak a testmozgást?

-A sport gyermekkorom óta életem része. A mai napig minden hétfőgén focizom nagypályán, 2-3 naponta pedig átmozgatom az izomzatomat a konditeremben, illetve gyakran úszom. A kiegyensúlyozott hétköznapiakhoz mindez számomra elengedhetetlen.

Úgy tudom, sokat jár iskolákba, és többek között drogellenes előadásokat is tart. Mit gondol, a mai világ milyen veszélyeket tartogat a fiatalok számára?

-A legnagyobb veszélyt az emberi tájékozatlanságban látom, ezért is megyek szívesen oda, ahova meghívják. Sokan nincsenek tisztában a közösségi portálok veszélyeivel, a kábítószer és az AIDS problémakörével és általában véve a minket körülvevő világgal. Az internet korában rengeteg az olyan ember, aki más, mint akinek mondja magát, és alantas szándék vezérli, amikor felveszi velünk a kapcsolatot. Ezt érdemes észben tartani.

Van-e esetleg üzenete a fiatalok számára?

-Sokat olvassanak. Én fiatalkoromban rengeteget olvastam. Ez segített gyorsabban megismerni a világot. A könyvek segítségével jöttem rá, hogy igazából az emberek mindig ugyanazokat a hibákat követik el, mindegy, hogy melyik korban vagyunk. Bár a technika folyton folyvást változik, az emberi sorsok ugyanúgy ismétlődnek, mint akár ezer évvel ezelőtt.

Utolsó kérdésem, hogy mire a legbüszkébb?

-A két gyermekemre, Fannira és Annára. Őket a legnagyobb szakmai siker sem múlhatja felül.

A rendőrkapitány úr elmondása szerint más szemmel nézi az életet, mint a többség, meglát olyan veszélyeket is, amit egy átlagember nem. Bár a munkája nem veszélytelen, de emlékezete szerint életveszélyes szituációba még nem keveredett. A szörnyűségek, amelyeket megtapasztalt, nem torzították a személyiségét, mert mint mondta „a látottakat nem szabad hazavinni”. Elsősorban emberként, másodsorban pedig elhivatott rendőrként éli az életét. Pályafutása sikereit elsősorban a szüleinek köszönheti, akik mindig is önzetlenül támogatták. Megfontolandó gondolata: Egy életünk van, abba kell minél több tartalmat beletenni, hogy később ne kelljen megbánnunk, hogy tehetségünk ellenére bármit elmulasztottunk. Amit viszont teszünk, azt tegyük rendesen, miközben legyünk tisztában a saját képességeinkkel!

Tóth Erika 11.A

Tóth Erika Dr. Fülöp Valterrel

Kanizsai lány Xiamenben

A 17 éves Hajdu Petra szépségének köszönheti sikereit. Februárban a Facebookon fedezték fel, és most éppen Kínában modellkedik az ország egyik vezető ügynökségénél. Arra kértem, kicsit meséljen arról, milyen is a világ másik végén „fashion modell”-nek lenni.

- Tudtommal csak pár hónapja modellkedsz, és a Nine Modell Ügynökség segítségével Kínában kezdtél dolgozni, ahol az Essee Model Management szerződtetett. Hogyan is kezdődött ez a modellkedés?

- Pár hónapja hívott egy budapesti modell-ügynökség, de a 171 centim miatt ők nem tudtak foglalkoztatni, hiszen a fashion modellek számára a minimum 174 cm. Szóval nem volt könnyű elkezdni, de lehetnek kivételek. Majd rámtalált a Nine Modell Ügynökség, akik nélkül most nem lehetnék itt. Simon Kírának köszönhetem a legtöbbet. Egyébként novemberben költözöm Guangzhouba, a Sherry Modell Ügynökség szerződtett újabb három hónapra.

- Hol laksz most, és kikkel együtt? Nem hiányzik a család és a barátok?

- Öt fiú és két lány dolgozik most az ügynökségnél. Ők mind más-más országból jöttek. Én egy ukrán lánnyal, Kristinával lakom egy helyen. Hú, fura, de nem vagyok egy otthonhiányoló típus. Sőt attól félek, ha hazamegyek, nagyon fog hiányozni ez a pörgős élet. De természetesen hiányoznak a szüleim, barátaim, rokonaim.

- A kínai kultúra nagyban különbözik a miénktől. Hogyan állsz például az ottani ételekkel?

- A kínai kultúra valóban sokban különbözik, érezni, hogy nem Európában vagyok. A családok között hatalmas az összetartás, kiülnek az utcára estefelé, és együtt vacsoráznak, iszogatnak. Én személy szerint szeretem a kínai kaját, de aki nem bírja a csípőset, annak nem ajánlom. És azt még el kell mondanom, hogy az otthoni éttermekben kapható ételek nagymértékben különböznek az itteniektől.

- Milyen nehézségekkel kell megküzdened?

- A nehézségekről kérdeztél, de ilyeneket nem igazán tudok mondani. Talán nehézség az, mikor látod a sok modellt egy helyen egy castingon, és egy óra elteltével egyre csak rosszabbul érzed magad a sok gyönyörű lány között.

Illetve a fáradtsággal úgy vagyok, hogy egy-egy nap, mikor 8-10 órát dolgozom, és mellette még több órát utazom is, este nem kívánok mást, mint egy jó nagy alvást. De ez nem probléma, hiszen ezért vagyok itt. A nyelvvvel pedig nem voltak problémáim, mondhatni már angolul gondolkodom.

- Milyen típusú munkákat kaptál már?

- Hú, munkák! A sok katalógusfotózáson kívül volt már bikini fashion show-m, dolgoztam a Max Factornak sminkmodellként, és mutattam már be ékszereket is. Szeretem azokat a fotózásokat, amikor nem egyedül megyek, hanem egy másik modellel dolgozok együtt. So much fun!

- Ha már a fotózásoknál tartunk, mesélj egy kicsit róluk!

- Először is nagyon fontos, hogy pontosan éadjunk oda. A fotózás a sminkkel kezdődik, ritka esetekben nekünk kell elkészíteni. A fotózások időtartama változó, egy online katalógust akár 2-3 óra alatt meg lehet csinálni, viszont egy rendes, kézzel fogható, nyomtatásra szánt általában 8 órát vesz igénybe. Szeretik, ha magunktól „dobjuk” a pózokat, de ha van konkrét elképzelése a kliensnek, akkor azt kell csinálni. Próbálok minél több

tudást elsajátítani. Egyébként ha nem fotózáson dolgozunk, akkor rengeteget járunk castingokra, egy nap akár 4-5-re is.

- Említetted, hogy dolgoztál már kifutón is, milyen érzés volt?

- Igen, egy fehérnemű-bemutató volt, kicsit olyasmi, mint a Victoria's Secret, nekünk is voltak szárnyaink. Valamint volt már egy bikini fashion show-m is. Azt hiszem, ez az, amiről tényleg minden lány álmodik.

- Sok új barátot szereztél ...

- Igen, ez az egyik legjobb része. Annyi különböző embert, és így kultúrát tudsz megismerni. Mindennap tanulok valami újat a modelltársaimtól, fantasztikus emberek.

- ...és rád talált a szerelem is, ha jól tudom

- Szerelem... Nem gondoltam volna, hogy pont itt. De az élet tartogat még meglepetéseket. Nehezebb része a dolognak, hogy együtt is tudjunk maradni, de mindent megteszünk, hogy a következő úti cél is közös legyen

- Mindenki tudja, hogy a modellek világában vannak követelmények, hogy hogyan kell kinéznetek. Hogyan tartod magad formában?

- Az étkezés-sport sajnos változó. Ha munka, casting van, szinte semmi idő nincs ilyesmire. De próbálok mindennap mozgást vinni az életembe, vagy a boltig futok, vagy a taxi után. A fő, hogy egészségesen nézzünk ki, és vékonyak legyünk. A csontsoványosság már nem divat.

- Az iskola eszedbe jut néha? Jut időd egy kis tanulásra is?

- Minden este lefekvés előtt olvasok egy kis törít vagy magyart. A jegyzeteket folyamatosan kapom, köszönet a BLG-ben érte az osztályomnak, a 11.D-nek.

- És egy utolsó kérdés a végére: mik a terveid a közeljövőben? Modellkedés vagy továbbtanulás?

- Ez nem egy életre szóló munka. Mindenki megöregszik. Amíg lehet, folytatom a modellkedést az iskola mellett, és tudom, hogy a továbbtanulás az, ami hosszútávra szól.

Tóth Erika

Kételtű lét

Abay-Nemes Anna 1996. november 8-án született a nagykanizsai kórházban. Átlagos csecsemő volt, átlagos méretekkel, hajszínnel és jó nagy hanggal. A kis Anna napi rutinja egy mindennapi kisgyermekéhez volt hasonló: alvás, evés és játék, majd négyéves korában valami megváltozott: úgy döntött, uszonyokat növeszt, és többet ki sem jön a vízből.

P: Miért pont az úszást választottad mint sportot?

A: Szüleim többször vittek már kisebb koromban uszodába, de négyévesen tanultam meg mondhatni „rendesen” úszni. Apukámnak is nagy szerepe van ebben, hiszen hajdanán ő is úszott. A dédnagypapám, Abay Nemes Oszkár indult 1936-ban a berlini olimpián, ahol bronzérmes lett, majd Pécsen a Hullámfürdőben felépített sportuszodát is róla nevezték el. Azt hiszem, egyértelműen kitaposott út vezetett ideig.

P: Hogyan változtak az edzések, ahogy egyre nagyobb lettél?

A: Először csak heti három edzésem volt, aztán egyre több és intenzívebb. Most minden reggel és minden délután járok edzésre. Reggelente egy órát, délután két órát, szerdán és pénteken erősítünk is.

P: És milyen gyakran jársz versenyekre?

A: Általában három hetente vannak versenyek, bár ez szezontól is függ. Júniusban sűrűbben vannak, szinte minden hétvégén. Főleg akkor fontos, hogy jó formában legyek.

P: Mennyiben tér el ez a sportolói életforma egy átlagos diákétól?

A: Elég sok mindenben. Magántanuló lettem az idei tanévben, ez merőben megkönnyíti a mindennapos edzésen való részvételt, viszont így kevesebbet találkozom az osztálytársaimmal, barátaimmal. Az edzések a délutánjaim nagy részét lefoglalják. Sok buli ki kell hagynom a rendszeres versenyzés és a jó erőlet miatt. Abszolút nem bántam meg, hogy így döntöttem, de persze többször mennék ide-oda a haverokkal. Kárpótol ezért a kiesésért a más városokból érkező többi úszóval való találkozás egy-egy versenyen vagy táborban. Hál' Istennek nagyon jó és szoros barátságok kötődtek.

P: Barátság és verseny, mesélj az antwerpeni Ifjúsági Európa-bajnokságon szerzett élményeidről! Ha jól tudom, váltóban szereztetek igen előkelő helyezést.

A: Igen, vegyes váltóban lettünk ötödikek. A csapatban volt Sztankovics Anna, Szilágyi Liliána és György Réka, én úsztam 100 méter háton. A bajnokság 5 napig tartott, repülővel mentem és jöttem. Nagyon izgatott voltam előtte, sosem voltam még ekkora volumenű megmérettetésen és hát minden várakozásomat felülmúlta az eredmény. A lányokkal azóta is gyakran összefutok a versenyeken, és mindig beszélgetünk is.

Nagyon élveztem az EB-t, igazán sok tapasztalattal és élménnyel gazdagodtam. A jövőben is ilyen erővel hajtok, hogy minél több hasonló helyre eljuthassak.

P: Aprópó jövő: mik a rövid és hosszú távú terveid? Az úszásban látod a jövőt, vagy esetleg vannak egyéb elképzeléseid?

A: Mindenképp látok az úszásban jövőt, de másban is gondolkodom.

Nos, rövidtávú terveim közt szerepel Amerika. J Megpályáztam egy 9 hónapos utat az AFS program keretében; nagyon bízom benne, hogy sikerül kimennem. Ott is mindenképp olyan helyet keresünk, ahol rendszeresen tudok úszni, de elsődlegesen a nyelv miatt mennék.

Hosszú távú terveim listáján is jelen van az úszás, de egyelőre nem mint hivatás. Nagyon képlékenyen él a fejemben, hogy mi is szeretnék lenni. Vannak olyan elképzeléseim, hogy akár az orvosi pályán helyezkedem majd el; egy biztos: mindenképp szeretnék továbbtanulni. Akárhogy is lesz, most felkészüléstől függően megcélzom a Rio de Janeiró-i olimpiát vagy a következőt. Remélem a legjobbakat, és minden tőlem telhetőt megteszek a céljaim eléréseért. Most ez az első.

P: Én köszönöm, hogy megosztottad velünk egy sportember életének velejáróit! Gratulálok az eddig elért eredményeidhez és kívánok nagyon sok erőt, kitartást és sikert a jövőre nézve!

Azt hiszem, méltán lehetünk büszkék városunk tehetséges sportolójára, Annára. Nem mindennapi önfegyelmet és elhivatottságot követel meg életformája, a folytonos fizikai erőlet biztosítása. Remek példakép lehet valamennyiünknek a céljaink felé vezető út megtétele és eközben saját határaink, korlátaink megismerése során.

Hajrá, Nusi!

Rajkó Petra 11.A

Abay-Nemes Anna a medencében

Sátortábor az 5. a-val

Nem akármilyen kirándulásban volt része az 5.A osztálynak az év végén, hiszen sátor táborba volt hivatalos egy Bécs melletti nemzeti parkba.

Az indulás napján reggel fél kilenckor gyülekezett is az osztály, indulásra készen az iskola előtt. Melinda néni ellenőrizte a létszámot, mi pedig izgatottan vártuk a buszt. Az odaút jó hangulatban telt, bár a nagy hőséget megéreztük a buszon is. A táborba érve gyönyörű természeti környezet várt minket. Ezt mi, városi gyerekek különösen tudjuk értékelni. Megérkezésünk után körbevezettek minket a parkban, majd ebédet kaptunk.

A foglalkozások délután kezdődtek. Először zászlót festettünk, melyen a nap, a hold és a csillagok szerepeltek jelképként. A munkánkat emlékként haza is hoztuk. Ezután kisebb-nagyobb nehézséggel felállítottuk a sátrakat és kipakoltunk. A park területén lehetőségünk volt strandolni, ez volt az a program, amit mindannyian vártunk. A kipakolással és az átöltözéssel nagyon siettünk, hiszen a hatalmas hőségben alig vártuk, hogy bemehessünk a hűs vízbe. Fürdés után vacsorázni mentünk, ami éppen jókor jött, mert a nagy fürdésben mindenki megéhezett. A vacsora utáni foglalkozás alatt kavicsot kellett keresnünk, amit aztán be is festhettünk tetszés szerint. Ez lett a mi „bátorság”-kövünk. Később elrejtettük a köveket a közeli erdőben, hogy este a sötétben megkeressük őket, hiszen ez egy feladat része volt. Következett az üdvözlő műsor, amely után elmentünk az elrejtett kavicsokat megkeresni. Mindenki sikeresen megtalálta a saját „bátorság”-kövét, amely – reméljük – a jövőben hasznossá válik számunkra. Valljuk be, néha szükségünk van rá!

Ezután következett az esti tisztálkodás és lefekvés. Ez izgalmas volt, hiszen a csapatból sokan most aludtak először sátorban. Az új élmények hatására kissé nehéz volt az elalvás, de végül sikerült aludnunk egy keveset. Reggel korán ébredtünk, felöltöztünk és reggelizni mentünk. Várt ránk egy kis szabadprogram, majd fészekkeresésre indultunk a parkban. Foglalkozás után egy újabb strandolás várt ránk, utána pedig egy közelben lévő játszótéren töltöttük az időt. Ebéd után megkaptuk az útravaló uzsonnákat és sajnos eljött a pakolás ideje, hiszen a tábor csak két napra szólt.

A hazafelé úton már mindenkin látszott a fáradtság, mivel nagyon aktívan töltöttük a két tábort napot. Itthon a buszról leszállva a szüleink már vártak ránk. Mi pedig nem csak a csomagjainkat hoztuk magunkkal haza, hanem az emlékeket a gyönyörű parkról, a kedves emberekről, akik elláttak minket, és az ötletes programokról, amikben részünk lehetett.

De a legfontosabb az egészben mégis az, hogy mind együtt voltunk: Melinda néni és „kis csapata”.

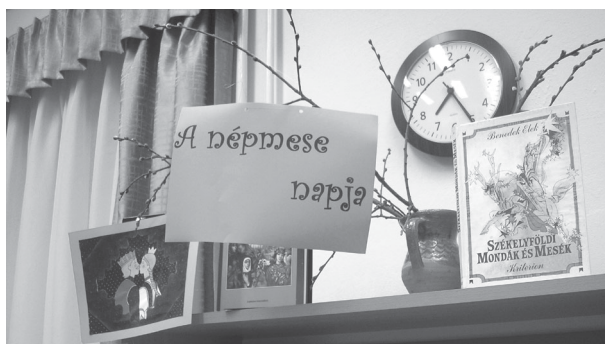
Kanizsai Léna 5.A

A könyvtári évről – szavakkal, képekkel, statisztikával

A hagyományoknak megfelelően szeptember hónapban minden új tanulónk részt vett egy, a könyvtárt bemutató foglalkozáson osztályfőnöki óra keretében.

Csatlakoztunk a Népmese Napja 2012 eseményhez. Szeptember 27-én az 5. osztályos tanulónak a könyvtárban rendhagyó irodalom órát tartottunk, ahol játékos feladatokkal, egy mese feldolgozásával tettük emlékezetessé a napot. A könyvtárban található mesekönyvekből kiállítást szerveztünk a hétre.

Őszi Lapozgató címmel négy héten át tartó játékot indítottunk. Minden héten hat kérdésre kellett választ keresni az Élet és Tudomány című hetilap cikkeinek a segítségével.

„Ezt olvastam utoljára, és ajánlom Neked” felhívásra a gyerekek rövid könyvajánlókat írtak társaik számára, amelyeket közzétettünk a könyvtár faliújságján.

November 12-én délután nyílt napi rendezvény helyszínéül szolgált a könyvtár – az iskolánk iránt érdeklődő tanulók, szülők betekintheztek a könyvtár működésébe.

Az előző év sikerén felbuzdulva a téli szünetet megelőző héten a könyvtárba betérők újra készíthettek apró karácsonyi ajándékokat különböző kézműves technikák alkalmazásával.

December 19-én Kardos Ferenc tartott előadást Virág Benedekről.

Az előző évek sikerének folytatásaként ebben a tanévben télen került sor a Pontvadászatra. 2013.02.04-2013.03.01. között folyt a vetélkedés. Idén 20 tanuló vett részt a játékban. A legtöbb pontot Pöcze Barnabás (6.A) szerezte, a második helyezett holtversenyben Szente Péter (5.A) és Rátvai Levente (6.A), a harmadik helyezett Csértán András (6.A) lett.

2013.03.31-én ismét összehívtuk a város iskolai könyvtárosait. A Pedagógiai Intézet munkatársa, Némethné Hajdu Márta könyvtári szakértő tartott előadást, amelyet kötetlen szakmai beszélgetés követett.

2013. április 9-én délután a MOZAIK Kiadó képviselője tartott a tankönyvekhez kapcsolódó interaktív anyagokról bemutatót a város érdeklődő pedagógusai számára a multimédiás olvasóteremben.

Idén is indult tanulónk a Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Versenyen. A 7-8. osztályosok kategóriájában Kertész István (8.A) képviselte a megyét, országos 10. helyezést ért el.

Ebben a tanévben is fejlődött, szépült a könyvtár. A tél során került beüzemelésre a multimédiás olvasóteremben egy interaktív tábla. Június első hetében világításkorszerűsítés zajlott a szabadpolcos állománytérben, ahol a falakat is kifestették.

És a végére egy kis forgalmi statisztika (2012.09.01. — 2013.06.25.)

Beiratkozottak: 993 fő

Magyarázat: zárójel nélkül: dokumentumok száma

szögletes zárójel: alkalmak (személyek) száma

kerek zárójel: különböző személyek száma

KÖLCSÖNZÉS ÖSSZESEN:	5282	[2228]	(624),
MEGHOSSZABBÍTÁS ÖSSZESEN:	5369	[430]	(280),
KÖLCS. + MEGHOSSZ. ÖSSZESEN:	10651	[2453]	(643),
<u>VISSZAHOZATAL ÖSSZESEN:</u>	<u>5236</u>	<u>[1972]</u>	<u>(646).</u>
Összes művelet:	15887	[3607]	(717),

Könyvtári beszerzéseink a tanév során:

Dátum: 2012.09.01. — 2013.06.25.

Szakcsoportok:	Db:	Nettó ár(Ft):	Bruttó ár(Ft):
0	1	11778.00	1867.00
1-,2-,3-,908-,92-,93-, 94-,95-,96-,97-,98-,99- 5-,91-	31	67651.00	71034.00
6-	46	90133.00	98371.00
7-	2	3719.00	3905.00
8-	7	7922.00	8318.00
	27	57481.00	60354.00
Egyéb, vagy szakjelzet nélküliek:	33	34378.00	39679.00
Összesen:	147	263062.00	283528.00

Horváth Éva könyvtáros-tanár

Iskolapszichológia a BLG-ben

Jöttetek. Három éve még küldtek benneteket, tanárok, szülők. Félve jöttetek be. Százszor körülnéztetek a folyosón, ki látja, hogy hozzám jöttök. Méltatlankodtatok, dacoltatok sokszor: „Nem vagyok én hülye, nem megyek pszichológushoz.” Aztán lassan kezdett megváltozni a helyzet. Nem kellett küldeni benneteket, magatoktól jöttetek, néha csapatostul. Megértettétek, hogy a pszichológushoz nem a hülyék járnak. Aztán ti is elkezdtétek küldeni a többieket. Megértettétek, hogy ez rólatok szól, nektek segít: lehettek teljesen őszinték, nyíltak, semmi rossz következménye nem lesz rátok nézve. Megértettétek, mi is az az iskolapszichológia.

Miért jöttetek? Sokféle gond, probléma hozott benneteket hozzám. Volt gond a tanulással, jegyekkel. Volt gond a felnőttekkel, tanárokkal, szülőkkel. (Igen, igazatok van. A ti életkorotokban tényleg nehéz kijönni velük.)

Gyakran jöttetek párkapcsolati problémákkal. Hűtlenség, ármánykodás, kitartás, önzetlenség, alázat, őszinte szerelem – sokat beszélünk ezekről a dolgokról. „Szeret? Nem szeret?” – gyakori kérdés volt.

Persze a barátság témaköre is sokszor felmerült. Változtatok és egyúttal társaitok is változtak. Néha nehéz volt elfogadni, hogy személyiségetek fejlődése eltérő irányba tart, és a hosszú barátságoknak is vége lehet hirtelen. „Megváltozott, már nem olyan, mint régen.” Így igaz, de ti sem vagytok már olyanok, mint néhány éve. Felnőtök lassan, és ez nagy feladat, sok viharral jár.

Továbbtanulás, pályaválasztás – ezek szintén fontos témák voltak. A világ időnként hirtelen változott körülöttetek, gyorsan kellett döntéseket hozni, megváltoztatni korábbi elképzeléseket. Öröm volt látni, hogy okosak, rugalmasak vagytok, képesek vagytok alkalmazkodni új helyzetekhez.

Találkoztunk osztályfőnöki órákon is. Beszélgettünk sok különös dologról, ami érdekelt benneteket. Beszélgettünk kellemetlen, kínos dolgokról is, ami konfliktust, feszültséget okozott nektek.

Szóval voltunk lenn és fenn. Volt sírás és nevetés. Düh és elkeseredés, öröm és szárnyalás. Ahogy az a ti életkorotokban lenni szokott. Megtiszteltetés volt a bizalmatok. Jövőre már nem hozzám jöttök, de az elmúlt években megtanultátok, hogy az iskolapszichológus nem mumus. Bátran menjete hozzá ezután is! Mikor? Ha baj van - hogy ne legyen. Ha nincs baj - hogy később se legyen!

Cs. Nagyné Sipos Edit
iskolapszichológus

Búcsúszavak egy takarító nénihez....

Idén nyugdíjba vonult Grétike (Kárpáti Emilné), az a takarító néni, aki a tanári szoba és környékének rendjéért, a tanári folyosójának virágaiért volt felelős. Az alábbiakban Kovács András kollégánk elköszönő szavait olvashatják - sokan megkönnyezték.

Takarító néni van sokféle: van a harcias, van a zsörtölődő, van a pletykás, a villámgyors, a diákokat fenyegető, a diákokkal viccelődő, a virágos kannás, a virágos kanna nélküli, az óráját a köpenye gomblyukában hordó kismama cipős és az óráját folyton nézegető is.

De ismerek két takarító nénit, akik különösen sokat tettek azért, hogy bevésődjenek az emlékezetembe. Az egyik semmit nem dolgozott, de annál többet trécselt, igaz, csak pár percig, nos, ő volt Jessica néni a gólyabáli műsorból; a másik pedig rengeteget dolgozott és keveset beszélt. Ő a mi Grétikénk.

Róla szóljon ez a néhány perc! Grétike általában 1/3-kor érkezett a tanáriba, és sok mindenki volt egyben. A dísznövénykertész, aki szeretettel gondozta a virágokat; a lelkiismeretes környezetvédő, aki gondosan ügyelt a szelektív hulladékgyűjtésre a papírkosarak körül; a jó tündér, aki megtalálta az elgurult szászasomat az asztal alatt; és a mentalista, aki gyakran kitalálta a gondolatomat, mikor mindig másnapra akartam halasztani az asztalomra száradt kávéscsésze mosogatását, ugyanis gyakran gyorsabb volt nálam.

De Grétike egyben a legfinomabb diplomata is volt, ahogy megkért: tegyem arrébb a 43-as hótaposóimat, mert már kellőképpen sok hó olvadt le róla... Vagy amikor oly sokszor óvónői kedvességgel nyugtatott meg, ha sűrű bocsánatkérések közepette este 1/6-kor végigtrappoltam sáros lábbal a harmadjára frissen felmosott linóleumon. Ő ilyenkor csak ennyit mondott: „Nem baj, tanár úr, tessék csak menni, majd felmosom még egyszer!”. Bevallom, ilyenkor mindig elpirultam.

Nem véletlenül volt ő a közvetlen közelünkben, a tanáriban. Empatikus dörmögéssel, csendesen sokszor végighallgatta, mikor mi, tanárok a 7. óra után kiengedtük a gözt. Ha úgy tetszik, ő is itt tanított - akár nekünk is -: diszkréciót, türelmet, odafigyelést, törődést, szorgalmat, bizalmat.

Szóval volt egy segítők, akit nem Marikának hívtak, mint a legtöbb takarító nénit, akit ismertem, és aki nem is a gomblyukában hordta a karóráját, mert ő különösen kitűnt a többiek közül. Ő a mi Grétikénk.

Kedves Grétike, nagyon szerettük és hiányozni fog!

**A nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnázium
MUNKARENDJE 2012/2013. tanév**

augusztus	27.	Alakuló értekezlet
	27-31.	Írásbeli, illetve szóbeli javítóvizsgák, osztályozóvizsgák
	28.	Tanévnyitó értekezlet
	29.	Szakmai munkaközösségi értekezletek (szakköri igények leadása!)
szeptember	2.	Tanévnyitó ünnepély
	3.	Első tanítási nap, az 1-3. óra osztályfőnöki - szervezési feladatokra
	5.	Az őszi érettségi vizsgákra jelentkezés határideje
	17.	Tanmenetek és szakköri tervek, munkaközösség-vezetői tervek leadásának határideje
		Évkezdő osztályfőnöki adminisztrációs feladatok elvégzésének határideje
	20.	16.45 SZM - választmányi ülés
		17.00 Szülői értekezlet (összevont és osztály-szülői)
	21.	OKTV jelentkezési határidő
		XXIV. Batthyány – Kanizsa Kupa, III. Bagonyai Attila Emlékverseny
	21-23.	Nemzetközi ifjúsági sakkverseny
	24-25.	Írásbeli osztályozóvizsga
október	1-2.	Szóbeli osztályozóvizsga
	5-6.	ECL nyelvvizsga
	8.	Megemlékezés az aradi vértanúk napjáról
	12.	Bolyai matematika csapatverseny
		17.00 – 21.00 A 9. évfolyam ismerkedési klubdelutánja
	15. – nov. 30.	Őszi érettségi vizsgaidőszak
	17-20.	Matematika konferencia
	18-19.	Rendhagyó ünnepi megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról – külön kiírás szerint
		Szabadság, szerelem (mozifilm megtekintése)
	27.	munkanap!
	28-nov 4.	Őszi szünet
november	9.	Bolyai csapatverseny – magyar nyelv és irodalom
	10.	munkanap!
	12.	Nyílt nap (4- és 5-évfolyamos gimnázium)
	13.	„Szélesre tárjuk az iskolakaput” – látogatható tanórák 8. osztályosoknak
	15.	SZM - választmányi ülés
	16.	Gólyabál a „nagyoknak”
	17.	Nyílt nap (8 – évfolyamos gimnázium)
		Origo nyelvvizsga
	19.	„Szélesre tárjuk az iskolakaput” — látogatható tanórák 4. osztályosoknak
	30.	17.00-21.00 Kisgimnazisták gólyaavatása és nyolcosztályos „Ki mit tud?”
december	1.	munkanap
	7.	Mikulás-bál
	7-8.	ECL nyelvvizsga
	10.	4. és 8. évfolyamos tanulók jelentkezése az írásbeli felvételi vizsgáinkra

	15.	munkanap!
	20.	Karácsonyi műsor
	21.	Énekkaros és rajzsakkörös karácsonyvárás a nagyaulában
	22.	– január 2. Téli szünet
január	8.	Nemzetközi Angol–Német - Francia Nyelvi és Országismereti Verseny
	11.	A félévi érdemjegyek lezárásának határideje
	18.	Félévzáró értekezlet Szülők értesítésének határideje a félévi érdemjegyekről 14.00 Egységes írásbeli felvételi vizsga (8-évfolyamos gimnázium)
	19.	10.00 Egységes írásbeli felvételi vizsga (4-és 5-évfolyamos gimnázium) A „Batthyány Középiskoláért” Alapítvány bálja – XX. alkalommal
	22.	A Magyar Kultúra Napja
	24.	Pótló felvételi írásbeli vizsga Szülői értekezlet és SZM - választmányi ülés (16.45)
február	1.	17.00 Szalagavató ünnepély
	8.	Kicsik farsangja
	15.	Érettségire, felsőfokú továbbtanulásra jelentkezés határideje, Farsangi bál
	16.	Curie Környezetvédelmi Emlékverseny területi döntője
	25.	Megemlékezés a kommunista diktatúrák áldozatairól
március	25-27.	Szóbeli meghallgatás a „kisgimnáziumba” jelentkezők számára
	9.	Curie Kémia Emlékverseny területi fordulója
	14.	11.00 Március 15-ei ünnepély
	19.	Diákforum
	21.	„Kenguru” – matematikaverseny
	28.	–
április	2.	Tavaszi szünet
	11.	Megemlékezés a költészet napjáról
	15-16.	Írásbeli osztályozóvizsga
	16.	Megemlékezés a holokauszt áldozatairól
	22-23.	Szóbeli osztályozóvizsga
	25.	Megküldjük a felvételtől vagy az elutasításról szóló értesítést a jelentkezőknek és az általános iskoláknak
	26-27.	Város napja + 24-órás foci
május	2.	12. évfolyam osztályozó konferenciája, „Kék szalag” – bál
	3.	Fordított nap
	4.	Ballagás
	6-27.	Írásbeli érettségi vizsgák
	6-8.	Tanítás nélküli munkanap!
	29.	Országos mérés a 6., 8., 10. évfolyamon
	31.	BLGén – Medgyaszay Ház
június	1.	Batthyánys öregdiákok találkozója
	4.	Megemlékezés a nemzeti összetartozás napjáról
	6-13.	Emelt szintű szóbeli érettségi vizsgák
	10-13.	Erdei iskola a „kicsiknek”
	14.	Utolsó tanítási nap!!!, Osztályozó konferencia
	17.	18.00 „Te Deum” – jellegű irodalmi, zenés műsor a Felsőtemplomban Tanévzáró ünnepély
	17-28.	Középszintű szóbeli érettségi vizsgák
	26.	Az 5. és 9. évfolyamosok beiratkozása
július	1.	9.00 Tanévzáró értekezlet

A SZÜLŐI MUNKAKÖZÖSSÉG VEZETŐSÉGE

Elnök: Horváth Valéria
Tagok: Lengyel Gyöngyi
Nagyné Kardos Eszter
Tarr Szilvia

A „BATTHYÁNY KÖZÉPISKOLÁÉRT” ALAPÍTVÁNY KURATÓRIUMA

<i>Elnök:</i>	Balogh László	Karosi László
<i>Tagok:</i>	Dénes Sándor	Dr. Polay József
	Bicsák Miklós	Simon József
	Dr. Hajnalka Adrienn	Tislérné Tóth Zsuzsanna
	Kalmár István	

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik a „Batthyány Középiskoláért” Alapítványt, a Batthyány Lajos Gimnáziumot anyagilag is támogatták.

**A „Batthyány Középiskoláért” Alapítvány adószáma:
18950962-1-20**

